

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 20. syyskuuta 2023
(OR. en)

2021/0218(COD)

PE-CONS 36/23

ENER 376
CLIMA 313
CONSOM 243
TRANS 270
AGRI 334
IND 331
ENV 716
COMPET 644
FORETS 73
CODEC 1163

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia:	EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin (EU) 2018/2001, asetuksen (EU) 2018/1999 ja direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisen osalta sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta
-------	---

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2023/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**direktiivin (EU) 2018/2001, asetuksen (EU) 2018/1999 ja direktiivin 98/70/EY muuttamisesta
uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisen osalta sekä neuvoston
direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,
192 artiklan 1 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä³,

¹ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 127 ja EUVL C 443, 22.11.2022, s. 145.

² EUVL C 301, 5.8.2022, s. 184.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassa tiedonannossa esitetyn Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, jäljempänä ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”, yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119¹ vahvistettiin tavoitteeksi, että unionista tulee ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä ja että kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Unionin ilmastoneutraaliustavoite edellyttää oikeudenmukaista energiasiirtymää, jossa yhtään aluetta tai kansalaista ei jätetä jälkeen, energiatehokkuuden lisäämistä ja huomattavasti suurempia uusiutuvista lähteistä peräisin olevia energiaosuuksia integroidussa energiajärjestelmässä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Uusiutuvalla energialla on keskeinen rooli kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa, koska tällä hetkellä yli 75 prosenttia unionin kaikista kasvihuonekaasupäästöistä on peräisin energia-alalta. Vähentämällä kyseisiä kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuva energia voi myös auttaa vastaamaan ympäristöön liittyviin haasteisiin, kuten biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen, ja vähentämään ympäristön pilaantumista komission 12 päivänä toukokuuta 2021 antaman tiedonannon ”Terve maapallo kaikille – EU:n toimintasuunnitelma ”Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta”” tavoitteiden mukaisesti. Vihreä siirtymä uusiutuvaan energiaan perustuvaan talouteen auttaa saavuttamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2022/591¹ tavoitteet; kyseisellä päätöksellä myös pyritään suojelemaan ympäristön tilaa, palauttamaan ympäristön tila ennalleen ja parantamaan sitä muun muassa pysäyttämällä biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja kääntämällä tämä suuntaus. Uusiutuva energia ei ole yhtä altis hintahäiriöille kuin fossiiliset polttoaineet, joten se voi olla avainasemassa energiaköyhyyden torjunnassa. Uusiutuvalla energialla vastataan uusiutuvan energian teknologioiden kasvavaan kotimaiseen ja maailmanlaajuiseen kysyntään, ja niistä saadaan myös laajoja sosioekonomisia hyötyjä, sillä ne luovat uusia työpaikkoja ja edistävät paikallista teollisuutta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2022/591, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, vuoteen 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta (EUVL L 114, 12.4.2022, s. 22).

- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001¹ asetetaan sitova unionin yleistavoite, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden on oltava vähintään 32 prosenttia energian kokonaisloppukulutuksesta unionissa vuoteen 2030 mennessä. Komission 17 päivänä syyskuuta 2020 antamassa tiedonannossa ”EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi” vuodelle 2030 esitetyn ilmastotavoitesuunnitelman mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta olisi nostettava 40 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jotta unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite saavutetaan. Tähän liittyen komissio ehdotti heinäkuussa 2021 osana Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamista koskevaa pakettia, että vuoteen 2030 mennessä tavoiteltava uusiutuvan energian osuus energialähteiden yhdistelmässä kaksinkertaistettaisiin vuoden 2020 tasosta siten, että se olisi vähintään 40 prosenttia.
- (4) Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja covid-19-pandemian vaikutukset ovat saaneet aikaan yleistilanteen, jossa energian hinnat nousevat yleisesti kaikkialla unionissa, ja tämä korostaa tarvetta nopeuttaa energiatehokkuuden parantamista ja lisätä uusiutuvan energian käyttöä unionissa. Jotta saavutettaisiin pitkän aikavälin tavoite eli kolmansista maista riippumaton energiajärjestelmä, unionin olisi keskityttävä vauhdittamaan vihreää siirtymää ja varmistamaan päästöjä vähentävä energiapolitiikka, jolla vähennetään riippuvuutta fossiilisista tuontipolttoaineista ja edistetään oikeudenmukaisia ja kohtuullisia hintoja unionin kansalaisille ja yrityksille kaikilla talouden aloilla.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (5) Komission 18 päivänä toukokuuta 2022 antamassa tiedonannossa esitetyllä REPowerEU-suunnitelmalla, jäljempänä 'REPowerEU-suunnitelma', pyritään unionin riippumattomuuteen Venäjän fossiilisista polttoaineista hyvissä ajoin ennen vuotta 2030. Tiedonannossa esitetään tuuli- ja aurinkoenergian käyttöönoton nopeuttamista, tällaisen energian keskimääräisen käyttöönottoasteen nostamista sekä uusiutuvan energian kapasiteetin lisäämistä vuoteen 2030 mennessä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannon lisäämiseksi. Siinä myös kehoitetaan lainsäätäjiä harkitsemaan korkeamman tai aikaisemman tavoitteen asettamista uusiutuvan energian suuremmalle osuudelle energialähteiden yhdistelmästä. Näissä olosuhteissa on syytä korottaa uusiutuvaa energiaa koskeva unionin yleistavoite 42,5 prosenttiin, jotta voidaan vauhdittaa merkittävästi uusiutuvan energian nykyistä käyttöönottoa ja nopeuttaa siten unionin riippuvuuden asteittaista vähentämistä Venäjän fossiilisista polttoaineista lisäämällä kohtuuhintaisen, varman ja kestävän energian saatavuutta unionissa. Jäsenvaltioiden olisi mentävä kyseistä pakollista tavoitetasoa pidemmälle ja pyrittävä yhteisesti saavuttamaan REPowerEU-suunnitelmassa esitetty uusiutuvan energian osuutta koskeva unionin 45 prosentin yleistavoite.
- (6) Uusiutuvia energialähteitä koskevien tavoitteiden olisi kuljettava käsi kädessä muihin kuin fossiilisiin lähteisiin perustuvien, täydentävien hiilestä irtautumispyrkimysten kanssa, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä. Jotta unionista tulisi tavoitteensa mukaisesti ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä, jäsenvaltioiden olisi voitava yhdistää erilaisia muita kuin fossiilisia energialähteitä ottaen huomioon kansalliset erityisolosuhteensa ja energiahuoltonsa rakenteen. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi uusiutuvan energian käyttöönotto unionin tiukennetun sitovan yleistavoitteen puitteissa olisi yhdistettävä täydentäviin hiilestä irtautumispyrkimyksiin, joita jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa ja joihin kuuluu muiden kuin fossiilisten energialähteiden kehittäminen.

- (7) Innovointi on keskeinen tekijä uusiutuvan energian kilpailukyvyyn kannalta. Komission 15 päivänä syyskuuta 2015 antamassa tiedonannossa ”Towards an Integrated Strategic Energy Technology (SET) Plan: Accelerating the European Energy System Transformation” (Integroitu strateginen energiateknologiasuunnitelma (SET): Euroopan energiajärjestelmän muutoksen nopeuttaminen) esitetyllä Euroopan strategisella energiateknologiasuunnitelmalla (SET-suunnitelma) pyritään vauhdittamaan siirtymistä ilmastoneutraaliin energiajärjestelmään tutkimus- ja innovointitoimilla, jotka kattavat koko innovointiketjun tutkimuksesta markkinoille saattamiseen. Jäsenvaltioita pyydetään asettamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999¹ 3 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan energiaunioniin liittyvän julkisen ja saatavilla olevan yksityisen tutkimuksen ja innovoinnin kansalliset tavoitteet ja rahoitustavoitteet, mukaan lukien tarvittaessa aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle, komission 25 päivänä helmikuuta 2015 antaman tiedonannon ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia” energiaunionistrategian painopisteiden mukaisesti, ja tarvittaessa SET-suunnitelman painopisteiden mukaisesti. Jotta voidaan edistää innovatiivisia uusiutuvan energian teknologioita käyttävän uusiutuvan energian tuotantoa ja säilyttää unionin johtoasema innovatiivisten uusiutuvan energian teknologioiden tutkimuksessa ja kehittämisessä, kunkin jäsenvaltion olisi täydennettävä kansallisia tavoitteitaan ja rahoitustavoitteitaan asettamalla ohjeellinen tavoite, jonka mukaan innovatiivisen uusiutuvan energian teknologian osuus asennetusta uudesta uusiutuvan energian kapasiteetista on vähintään 5 prosenttia vuoteen 2030 mennessä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) .../...¹⁺ 3 artiklan mukaisesti ja komission suositusta (EU) 2021/1749² noudattaen jäsenvaltioiden olisi sovellettava yhdenmuettyä lähestymistapaa edistämällä energiatehokkaimpia uusiutuvia energialähteitä kaikilla aloilla ja kaikissa käyttökohteissa sekä edistämällä järjestelmän tehokkuutta, jotta talouden eri toimintoihin tarvittaisiin mahdollisimman vähän energiaa.
- (9) Tässä direktiivissä esitettyjen muutosten on tarkoitus tukea 18 päivänä toukokuuta 2022 julkaistussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ”REPowerEU-toimintasuunnitelman täytäntöönpano: Investointitarpeet, vetyä koskeva Accelerator-aloite ja biometaanitavoitteiden saavuttaminen” asetetun unionin tavoitteen saavuttamista eli kestävän biometaanin vuotuisen tuotannon lisäämistä 35 miljardiin kuutiometriin vuoteen 2030 mennessä ja siten toimitusvarmuutta ja unionin ilmastotavoitteita.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) .../..., annettu ...päivänä ...kuuta ..., energiatehokkuudesta ja asetuksen (EU) 2023/955 muuttamisesta (EUVL L...).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 15/23 (2021/0203(COD)) olevan direktiivin numero ja alaviitteeseen kyseisen direktiivin numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite.

² Komission suositus (EU) 2021/1749, annettu 28 päivänä syyskuuta 2021, energiatehokkuudesta etusijalle: periaatteesta käytäntöön – Suuntaviivat ja esimerkkejä periaatteen noudattamiseksi päätöksenteossa energia-alalla ja sen ulkopuolella (EUVL L 350, 4.10.2021, s. 9).

- (10) Tarve yhteensovittaa bioenergiaa koskevat politiikat biomassan kaskadikäyttöperiaatteen kanssa tunnustetaan yhä laajemmin. Kyseisellä periaatteella pyritään saavuttamaan biomassan käytön resurssitehokkuus priorisoimalla mahdollisuuksien mukaan biomassamateriaalin käyttöä energian tuotantoon, mikä lisää järjestelmässä saatavilla olevan biomassan määrää. Tällaisella yhteensovittamisella on tarkoitus varmistaa oikeudenmukainen pääsy biomassaraaka-aineen markkinoille, mikä auttaisi kehittämään innovatiivisia, suurta arvonlisäystä tarjoavia biopohjaisia ratkaisuja ja kestävää biokiertoa. Bioenergiaa koskevia tukijärjestelmiä kehittäessään jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi otettava huomioon käytettävissä oleva kestävä biomassan tarjonta energiakäyttöön ja muuhun kuin energiakäyttöön, kansallisten metsähiilinielujen ja ekosysteemien säilyttäminen sekä kiertoa ja biomassan kaskadikäyttöä koskevat periaatteet ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY¹ vahvistettu jätehierarkia. Biomassan kaskadikäyttöperiaatteen mukaisesti puubiomassaa olisi käytettävä siitä saatavan suurimman taloudellisen ja ympäristöön liittyvän arvonlisäyksen mukaisesti seuraavassa ensisijaisuusjärjestyksessä: puuperäiset tuotteet, puuperäisten tuotteiden käyttöä jatkaminen, uudelleenkäyttö, kierrätys, bioenergia ja loppukäsittely. Jos puubiomassan muu käyttö ei ole taloudellisesti kannattavaa tai ympäristön kannalta asianmukaista, energian talteenotolla vähennetään energian tuotantoa uusiutumattomista lähteistä. Jäsenvaltioiden biomassaa koskevat tukijärjestelmät olisi sen vuoksi kohdistettava raaka-aineisiin, joissa materiaalsektorien välinen kilpailu markkinoilla on vähäistä ja joiden hankintatoiminnalla katsotaan olevan sekä ilmastoon että biologisen monimuotoisuuden kannalta myönteinen vaikutus, jotta vältetään kielteiset kestävämmien bioenergiaketjujen kannustimet komission yhteisen tutkimuskeskuksen vuonna 2021 antaman kertomuksen ”The use of woody biomass for energy production in the EU” mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

Samalla pantaessa täytäntöön toimenpiteitä, joilla varmistetaan biomassan kaskadikäyttöperiaatteen soveltaminen, on tarpeen tunnustaa kansalliset erityispiirteet, jotka ohjaavat jäsenvaltioiden tukijärjestelmien suunnittelua. Jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa kyseisestä periaatteesta asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, esimerkiksi silloin, kun se on tarpeen energian toimitusvarmuuden turvaamiseksi, esimerkiksi erityisen ankarissa kylmissä olosuhteissa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava poiketa kyseisestä periaatteesta, jos ei ole teollisuutta tai käsittelylaitoksia, jotka kykenisivät käyttämään tiettyjä raaka-aineita suuremman arvonlisäyksen mukaisesti tietyllä maantieteellisellä alueella. Tällaisessa tapauksessa kuljettaminen kyseisen alueen ulkopuolelle tällaista käyttöä varten ei välttämättä ole perusteltua taloudellisesti tai ympäristön kannalta. Jäsenvaltioiden olisi annettava kyseiset poikkeukset tiedoksi komissiolle. Jäsenvaltioiden ei pitäisi myöntää suoraa taloudellista tukea vaneritukkien, sahatukkien, teollisuuslaatuisten raakapuun, kantojen ja juurien käyttämiselle energian tuotantoon. Tätä direktiiviä sovellettaessa veroetuuksia ei pidetä suorana taloudellisena tukena. Ensisijaisena vaihtoehtona olisi oltava jätteen syntymisen ehkäiseminen sekä jätteen uudelleenkäyttö ja kierrättäminen. Jäsenvaltioiden olisi vältettävä sellaisten tukijärjestelmien luomista, jotka ovat ristiriidassa jätteen käsittelyä koskevien tavoitteiden kanssa ja jotka johtaisivat kierrätyskelpoisen jätteen tehottomaan käyttöön. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden ei pitäisi bioenergian tehokkaamman käytön varmistamiseksi myöntää uutta tukea tai uudistaa mitään tukea sähkön erillistuotantolaitoksille, paitsi jos laitokset sijaitsevat alueilla, joille on myönnetty fossiilisista polttoaineista luopumista koskeva erityisstatus, tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla tai jos laitoksissa otetaan talteen ja varastoidaan hiilidioksidia.

- (11) Uusiutuvan sähkön tuotannon nopean kasvun ja entistä kilpailukykyisempien kustannusten ansiosta uusiutuvalla sähköllä voidaan kattaa kasvava osuus energiankysynnästä. Esimerkkejä ovat lämpöpumppujen käyttäminen tilojen lämmitykseen tai matalan lämpötilan teollisissa prosesseissa, sähköajoneuvojen käyttö liikenteessä ja sähköuunit tietyillä teollisuudenaloilla. Uusiutuvalla sähköllä voidaan myös tuottaa synteettisiä polttoaineita käytettäväksi sellaisilla liikenteen aloilla, joilla hiilestä irtautuminen on vaikea toteuttaa, kuten lento- ja meriliikenteessä. Sähköistämiskehityksen on mahdollistettava kattava ja tehokas koordinointi ja laajennettava markkinamekanismeja vastaamaan sekä kysyntää että tarjontaa maantieteellisesti ja ajallisesti, edistettävä joustavuuteen liittyviä investointeja ja tuettava vaihtelevan uusiutuvan energian tuotannon laajaa integrointia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uusiutuvan sähkön tuotanto kasvaa jatkossakin riittävän nopeasti, jotta kasvavaan kysyntään pystytään vastaamaan. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi luotava kehys, joka sisältää markkinoille soveltuvia mekanismeja varmojen ja riittävien, korkean tason uusiutuvalle energialle sopivien sähköjärjestelmien sekä sähköjärjestelmiin täysin integroitujen varastointiratkaisujen toteuttamisen jäljellä olevien esteiden poistamiseksi. Kyseisessä kehyksessä olisi erityisesti keskityttävä jäljellä olevien, myös muiden kuin taloudellisten, esteiden poistamiseen, joihin kuuluvat muun muassa viranomaisten riittämättömät digitaaliset ja henkilöresurssit kasvavan lupahakemusten määrän käsittelyssä.

- (12) Laskettaessa jäsenvaltion uusiutuvien energialähteiden osuutta muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet olisi laskettava mukaan sillä toimialalla, jolla ne kulutetaan (sähkö, lämmitys ja jäähdytys tai liikenne). Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi kyseisten polttoaineiden tuotannossa käytettävää uusiutuvaa sähköä ei pitäisi sisällyttää laskentaan. Tällä yhdenmukaistettaisiin kyseisten polttoaineiden laskentasääntöjä direktiivissä (EU) 2018/2001 riippumatta siitä, suoritetaanko laskenta uusiutuvan energian kokonaistavoitteelle vai tietyille alatavoitteelle. Se mahdollistaisi myös toteutuneen energiankulutuksen laskemisen siten, että huomioon otetaan kyseisten polttoaineiden tuotantoprosessin energiahävikki. Lisäksi sen mahdollistaisi unioniin tuotujen ja siellä kulutettavien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden laskemisen. Jäsenvaltioiden olisi voitava sopia erityisellä yhteistyösopimuksella, että tietyssä jäsenvaltiossa kulutetut muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet lasketaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen osuuteen siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on tuotettu. Jos tällaisia yhteistyösopimuksia tehdään, jäsenvaltioita kannustetaan laskemaan, jollei toisin sovita, muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet, jotka on tuotettu muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ne kulutetaan, seuraavasti: enintään 70 prosenttia niiden määrästä siinä jäsenvaltiossa, jossa ne kulutetaan, ja enintään 30 prosenttia niiden määrästä siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on tuotettu. Jäsenvaltioiden väliset sopimukset voidaan tehdä erityisenä yhteistyösopimuksena unionin uusiutuvien energialähteiden 29 marraskuuta 2021 käynnistetyn kehittämisfoorumin (URDP) kautta.

- (13) Yhteistyö jäsenvaltioiden välillä uusiutuvan energian käytön edistämiseksi voi tapahtua tilastollisten siirtojen, tukijärjestelmien tai yhteishankkeiden muodossa. Se mahdollistaa uusiutuvan energian kustannustehokkaan tuotannon Euroopassa ja edistää markkinoiden yhdentymistä. Tarjoamistaan mahdollisuuksista huolimatta yhteistyö jäsenvaltioiden välillä on ollut hyvin vähäistä, joten uusiutuvaa energiaa on lisätty tavoitetasoa vähemmän. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi luotava puitteet yhteishankkeita koskevalle yhteistyölle vuoteen 2025 mennessä. Tällaisissa puitteissa jäsenvaltioiden olisi pyrittävä perustamaan vähintään kaksi yhteishanketta vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi jäsenvaltioiden, joiden vuotuinen sähkönkulutus ylittää 100 TWh, olisi pyrittävä perustamaan kolmas yhteishanke vuoteen 2033 mennessä. Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/1294¹ säädetyn unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin mukaisten kansallisten panosten avulla rahoitetut hankkeet täyttäisivät kyseisen velvoitteen hankkeeseen osallistuvissa jäsenvaltioissa.

¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1294, annettu 15 päivänä syyskuuta 2020, unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismista (EUVL L 303, 17.9.2020, s. 1).

- (14) Komissio asetti 19 päivänä marraskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”EU:n strategia avomerellä tuotettavan uusiutuvan energian potentiaalin valjastamiseksi ilmastoneutraalin tulevaisuuden tarpeisiin” kunnianhimoisen tavoitteen ottaa käyttöön 300 GW merituulivoimaa ja 40 GW valtamerienergiaa kaikilla unionin merialueilla vuoteen 2050 mennessä. Varmistaakseen kyseisten muutosten toteutumisen jäsenvaltioiden on tehtävä rajatylittävää yhteistyötä merialueiden tasolla. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2022/869¹ säädetään, että jäsenvaltioiden on tehtävä ei-sitovia sopimuksia yhteistyöstä, joka koskee tavoitteita kullakin merialueella vuoteen 2050 mennessä käyttöön otettavalle uusiutuvan energian offshore-tuotannolle ja vuosiksi 2030 ja 2040 asetettuja välitavoitteita. Julkaisemalla tietoja määristä, jotka jäsenvaltiot suunnittelevat saavuttavansa tarjouskilpailuilla, lisäävät avoimuutta ja ennustettavuutta sijoittajien kannalta ja tuetaan uusiutuvan energian offshore-tuotannon käyttöönottoa koskevien tavoitteiden saavuttamista. Merten aluesuunnittelu on keskeinen väline, jolla varmistetaan merten eri käyttötarkoitusten harjoittaminen rinnakkain. Merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskeville hankkeille on osoitettava tilaa merten aluesuunnitelmissa, jotta mahdollistetaan pitkän aikavälin suunnittelu, arvioidaan kyseisten uusiutuvaa energiaa koskevien offshore-hankkeiden vaikutukset ja varmistetaan niiden suunnitellun käyttöönoton yleinen hyväksyntä. Uusiutuvan energian yhteisöjen osallistumisen mahdollistaminen merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskeviin yhteisiin yhteistyöhankkeisiin on myös yksi keino yleisen hyväksynnän lisäämiseksi edelleen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/869, annettu 30 päivänä toukokuuta 2022, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista, asetusten (EY) N:o 715/2009, (EU) 2019/942 ja (EU) 2019/943 ja direktiivien 2009/73/EY ja (EU) 2019/944 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta (EUVL L 152, 3.6.2022, s. 45).

- (15) Uusiutuvan sähkön ostosopimusmarkkinat kasvavat nopeasti ja tarjoavat täydentävän reitin uusiutuvan energian markkinoille jäsenvaltioiden tukijärjestelmien tai suoraan sähkön tukkimarkkinoille myynnin lisäksi. Samalla uusiutuvan sähkön ostosopimusmarkkinat ovat yhä vain harvan jäsenvaltion ja suuryrityksen käytössä, ja suuressa osassa unionin markkinoita on edelleen olemassa merkittäviä hallinnollisia, teknologisia ja taloudellisia esteitä. Sen vuoksi direktiivin (EU) 2018/2001 15 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, joilla kannustetaan uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönottoon, olisi edelleen vahvistettava selvittämällä luottotakuiden käyttöä tällaisiin sopimuksiin liittyvien taloudellisten riskien pienentämiseksi, ja lisäksi on otettava huomioon, että kun tällaiset takuut ovat julkisia, ne eivät saisi syrjäyttää yksityistä rahoitusta. Lisäksi uusiutuvan sähkön ostosopimuksia tukevat toimenpiteet olisi tarvittaessa ulotettava koskemaan myös muita uusiutuvan energian ostosopimuksia, mukaan lukien uusiutuvaa energiaa käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen ostosopimukset. Tätä varten komission olisi analysoitava pitkäaikaisten energian ostosopimusten ja erityisesti rajat ylittävien uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönoton esteitä ja annettava ohjeita kyseisten esteiden poistamisesta.

- (16) Hallinnollisten menettelyjen ja lupamenettelyjen sujuvoittaminen entisestään voi olla tarpeen tarpeettoman hallinnollisen taakan poistamiseksi niin uusiutuvan energian hankkeiden kuin niihin liittyvän verkkoinfrastruktuurin hankkeiden käynnistämisen osalta. Komission olisi kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisten kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien yhdenmukisten edistymisraporttien perusteella harkittava, tarvitaanko lisätoimenpiteitä jäsenvaltioiden tukemiseksi edelleen lupamenettelyjä sääntelevien direktiivin (EU) 2018/2001 säännösten täytäntöönpanossa, ottaen huomioon myös kyseisen direktiivin 16 artiklassa määritellyn yhteyspisteen tehtävän varmistaa kyseisessä direktiivissä säädettyjen lupamenettelyjen määräaikojen noudattaminen. Tällaisiin lisätoimenpiteisiin olisi voitava sisältyä ohjeellisia keskeisiä suorituskysymysindikaattoreita, jotka koskevat muun muassa lupamenettelyjen kestoa uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla ja niiden ulkopuolella sijaitsevien uusiutuvan energian hankkeiden osalta.

- (17) Rakennuksiin liittyy huomattavia mahdollisuuksia edistää tehokkaasti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä unionissa, ja nämä mahdollisuudet ovat vielä hyödyntämättä. Asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyn unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen hiilestä irrottamista lisäämällä uusiutuvan energian tuotannon ja käytön osuutta. Edistyminen uusiutuvan energian käytössä lämmityksessä ja jäähdytyksessä on kuitenkin ollut hidasta kuluneen vuosikymmenen aikana, ja se on perustunut paljolti biomassan käytön lisääntymiseen. Ellei uusiutuvalla energialle rakennuksissa aseteta ohjeellisia osuuksia, ei ole mahdollista seurata edistymistä eikä tunnistaa uusiutuvan energian käyttöönoton pullonkauloja. Lisäksi ohjeellisten osuuksien asettaminen uusiutuvan energian käytölle rakennuksissa antaa pitkän aikavälin signaalin sijoittajille myös välittömästi vuotta 2030 seuraavalle kaudelle. Sen vuoksi uusiutuvan energian eli rakennuksissa tai niiden lähistöllä tuotetun energian sekä verkosta saatavan energian käytölle rakennuksissa olisi asetettava ohjeellisia osuuksia, joilla ohjataan ja rohkaistaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä hyödyntää uusiutuvan energian käyttöön ja tuotantoon rakennuksissa liittyviä mahdollisuuksia, edistetään uusiutuvaa energiaa tuottavien teknologioiden kehittämistä ja autetaan tällaisten teknologioiden tehokkaassa integroimisessa energiajärjestelmään sekä luodaan ennakoitavuutta sijoittajille ja paikallisen tason sitoutuneisuutta ja edistetään järjestelmän tehokkuutta. Tarvittaessa olisi edistettävä myös älykkäitä ja innovatiivisia teknologioita, jotka parantavat järjestelmän tehokkuutta. Näiden ohjeellisten osuuksien laskemiseksi, kun määritetään rakennuksissa käytetyn verkosta saatavan uusiutuvan sähkön osuutta, jäsenvaltioiden olisi käytettävä alueellaan kahden edellisen vuoden aikana toimitetun uusiutuvan sähkön keskimääräistä osuutta.

- (18) Unionin ohjeellinen uusiutuvan energian osuus, joka on saavutettava rakennuslalla vuoteen 2030 mennessä, on välttämätön vähimmäistavoite, jotta voidaan varmistaa unionin rakennuskannan hiilestä irtautuminen vuoteen 2050 mennessä, ja se täydentää energiatehokkuuteen ja rakennusten energiatehokkuuteen liittyvää sääntelykehystä. Se on olennaisen tärkeä, jotta fossiilisista polttoaineista voidaan luopua saumattomasti ja kustannustehokkaasti rakennuksissa niin, että varmistetaan niiden korvaaminen uusiutuvalla energialla. Uusiutuvan energian ohjeellinen osuus rakennuslalla täydentää rakennusten energiatehokkuutta koskevan unionin oikeuden mukaista rakennusten sääntelykehystä varmistamalla, että uusiutuvan energian teknologioita, laitteita ja infrastruktuureja, mukaan lukien tehokas kaukolämmitys ja -jäähdytys, laajennetaan riittävästi hyvissä ajoin, jotta voidaan korvata fossiilisia polttoaineita rakennuksissa ja varmistaa turvallisen ja luotettavan uusiutuvan energian saatavuus lähes nollaenergiarakennusten saavuttamiseksi vuoteen 2030 mennessä. Uusiutuvan energian ohjeellinen osuus rakennuslalla tukee myös pitkän aikavälin kansallisissa rakennusten perusparannusstrategioissa ja -suunnitelmissa uusiutuvaan energiaan tehtäviä investointeja, jotka mahdollistavat siten rakennusten hiilestä irtautumisen. Lisäksi uusiutuvan energian ohjeellinen osuus rakennuslalla on tärkeä lisäindikaattori tehokkaiden kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkkojen kehittämisen tai nykyaikaistamisen edistämiseksi, ja se täydentää näin sekä direktiivin (EU) 2018/2001 24 artiklan mukaista ohjeellista kaukolämmitystä ja -jäähdytystä koskevaa tavoitetta että vaatimusta varmistaa, että saatavilla on uusiutuvaa energiaa ja tehokkaasta kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmästä peräisin olevaa hukkalämpöä ja -kylmää, jotta voidaan kattaa uuden tai kunnostetun rakennuksen primäärienergian vuotuinen kokonaiskäyttö. Kyseinen uusiutuvan energian ohjeellinen osuus rakennuslalla on tarpeen myös, jotta voidaan varmistaa uusiutuvaa energiaa käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen vuotuisen lisäyksen saavuttaminen kustannustehokkaasti direktiivin (EU) 2018/2001 23 artiklan mukaisesti.

- (19) Kun otetaan huomioon suuri energiankulutus asuinrakennuksissa, liikerakennuksissa ja julkisissa rakennuksissa, laskettaessa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kansallista osuutta rakennuksissa voitaisiin käyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1099/2008¹ säädettyjä nykyisiä määritelmiä hallinnollisen taakan minimoimiseksi niin, että samalla varmistetaan edistyminen unionin ohjeellisen uusiutuvan energian osuuden saavuttamisessa rakennusalaan vuoteen 2030 mennessä.
- (20) Aikaa vievät hallinnolliset lupamenettelyt ovat yksi merkittävimmistä esteistä investoinneille uusiutuvaan energiaa koskeviin hankkeisiin ja niihin liittyvään infrastruktuuriin. Kyseisiä esteitä ovat esimerkiksi sijoituspaikkojen valintaan ja tällaisten hankkeiden hallinnollisiin lupiin sovellettavien sääntöjen monimutkaisuus, hankkeiden ja niihin liittyvien energiaverkkojen ympäristövaikutusten arvioinnin monimutkaisuus ja kesto, verkkoihin liittämistä koskevat ongelmat, rajoitteet, jotka liittyvät teknisten eritelmien mukauttamiseen lupamenettelyn aikana, ja luvan myöntävien viranomaisten tai verkonhaltijoiden henkilöstöongelmat. Tällaisten uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden käyttöönoton nopeuttamiseksi on tarpeen hyväksyä sääntöjä, joilla yksinkertaistetaan ja lyhennetään lupamenettelyjä, ja tässä olisi otettava huomioon uusiutuvan energian käyttöönoton laaja yleinen hyväksyntä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, energiatilastoista (EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1).

- (21) Direktiivissä (EU) 2018/2001 sujuvoitetaan uusiutuvan energian tuotantolaitosten hallinnollisia lupamenettelyjä ottamalla käyttöön sääntöjä, jotka koskevat uusiutuvan energian hankkeiden lupamenettelyn hallinnollisen puolen organisointia ja enimmäiskestoja ja jotka kattavat kaikki luvat, joita tarvitaan uusiutuvan energian tuotantolaitosten rakentamiseen, päivittämiseen ja käyttöön sekä tällaisten laitosten verkkoon liittämiseen.
- (22) Uusiutuvan energian tuotantolaitosten, mukaan lukien eri uusiutuvia energialähteitä yhdistelevien laitosten, lämpöpumppujen, samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen, sähkö- ja lämpöenergiavarastot mukaan luettuina, sekä tällaisten laitosten, lämpöpumppujen ja varastojen sähköverkkoon liittämisen ja uusiutuvan energian lämmitys- ja jäähdytysverkkoihin liittämisen edellyttämien omaisuususerien hallinnollisia lupamenettelyjä on tarpeen yksinkertaistaa ja lyhentää entisestään koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla, jotta voidaan varmistaa, että unioni saavuttaa vuodelle 2030 asetetut kunnianhimoiset ilmasto- ja energiatarvotteensa sekä tavoitteen, jonka mukaan unioni on ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä, siten, että otetaan huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukainen vahingon välttämisen periaate eikä rajoiteta jäsenvaltioiden sisäistä toimivallan jakoa.

- (23) Lyhyempien ja selkeästi määriteltyjen määräaikojen käyttöön ottamisella päätöksille, joita luvan myöntämisestä uusiutuvaa energiaa tuottaville laitoksille vastaavat viranomaiset tekevät täydellisen hakemuksen saatuaan, on tarkoitus nopeuttaa uusiutuvan energian hankkeiden käyttöönottoa. Kyseisissä määräajoissa ei olisi otettava huomioon uusiutuvan energian tuotantolaitosten rakentamiseen ja niiden verkkoon liittämiseen kuluva aikaa, paitsi jos kyseinen aika sisältyy toimivaltaisten viranomaisten päätöksenteolle annettuun määräaikaan. On kuitenkin aiheellista erottaa toisistaan sellaisilla alueilla sijaitsevat hankkeet, jotka soveltuvat erityisen hyvin uusiutuvan energian hankkeiden käyttöönottoon ja joiden määräaikoja voidaan virtaviivaistaa, eli uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueet, ja hankkeet, jotka toteutetaan tällaisten alueiden ulkopuolella. Kyseisiä määräaikoja asetettaessa olisi otettava huomioon merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden erityispiirteet.
- (24) Jotkin uusiutuvan energian hankkeiden toteuttajien yleisimmistä ongelmista liittyvät kansallisella tai alueellisella tasolla laadittuihin monimutkaisiin ja pitkäkestoisiin hallinnollisiin lupa- ja verkkoliitännämenettelyihin ja siihen, että lupaviranomaisilla ei ole riittävästi henkilöstöä ja teknistä asiantuntemusta ehdotettujen hankkeiden ympäristövaikutusten arvioimiseksi. Sen vuoksi on aiheellista sujuvoittaa tiettyjä ympäristöön liittyviä näkökohtia uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyissä ja -prosesseissa.

- (25) Jäsenvaltioiden olisi tuettava uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden nopeampaa käyttöönottoa koordinoitulla kartoituksella, joka koskee uusiutuvan energian ja siihen liittyvän infrastruktuurin käyttöönottoa niiden alueella koordinoitusti paikallis- ja alueviranomaisten kanssa. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä maa-alueet, maanpinta-alueet, maanpinnan alaiset alueet ja meri- tai sisävesialueet, jotka ovat tarpeen uusiutuvan energian tuotantolaitosten ja niihin liittyvän infrastruktuurin asentamiselle, jotta ne voivat täyttää vähintään kansalliset panoksensa direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa vuoteen 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan tarkistetun tavoitteen saavuttamiseksi ja tukea asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettua tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää olemassa olevia alueidenkäytön suunnitteluasiakirjoja kyseisten alueiden määrittämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaiset alueet vastaavat jäsenvaltioiden arvioituja kehityskulkuja ja suunniteltua asennettua kokonaiskapasiteettia, ja niiden olisi määritettävä asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan tiettyjä alueita uusiutuvan energian erityyppisille teknologioille. Tarvittavien maa-alueiden, maanpinta-alueiden, maanpinnan alaisten alueiden ja meri- tai sisävesialueiden määrittämisessä olisi otettava huomioon erityisesti uusiutuvien energialähteiden saatavuus ja erityyppisten teknologioiden mahdollisuudet tuottaa uusiutuvaa energiaa maa- ja merialueilla, ennakoitu energian kysyntä ottaen huomioon energiatehokkuus ja järjestelmän tehokkuus yleisesti ja jäsenvaltion eri alueilla sekä asiaankuuluvien energiainfrastruktuurien, varastoinnin ja muiden joustovälineiden saatavuus ottaen huomioon uusiutuvan energian kasvavaan määrään tarvittava kapasiteetti sekä ympäristön herkkyys Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU¹ liitteen III mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

- (26) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden alaryhmäksi tiettyjä maa-alueita (maanpinta-alueet ja maanpinnan alaiset alueet mukaan luettuina) sekä sisävesi- ja merialueita. Kyseisten alueiden olisi oltava alueita, jotka soveltuvat erityisen hyvin uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden kehittämiseen erilaisten teknologioiden mukaan jaoteltuina, sillä perusteella, että kyseeseen tulevan uusiutuvan energialähteen käyttöönotolla ei odoteta olevan merkittäviä vaikutuksia ympäristöön. Uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita nimetessään jäsenvaltioiden olisi vältettävä suojelualueita sekä harkittava ennallistamissuunnitelmia ja asianmukaisia lieventäviä toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita yhden tai useamman tyyppisestä uusiutuvasta lähteestä peräisin olevan energian tuotantolaitoksia varten, ja niiden olisi ilmoitettava uusiutuvan energian tyyppi tai tyypit, jotka soveltuvat tuotettavaksi tällaisilla uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueella. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita vähintään yhdenlaista teknologiaa varten ja päätettävä tällaisten uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden koko ottaen huomioon sen teknologian tyypin tai tyyppien erityispiirteet ja vaatimukset, jota varten ne perustavat uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että kyseisten alueiden yhteenlaskettu koko on merkittävä ja että ne edistävät direktiivissä (EU) 2018/2001 asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

- (27) Alueiden moninaiskäyttö uusiutuvan energian tuotantoon ja muihin maa-, sisävesi- ja merialueiden käyttötarkoituksiin, kuten elintarviketuotantoon, luonnonsuojeluun tai ennallistamiseen, lieventää maa-, sisävesi- ja merialueiden käyttöön liittyviä rajoitteita. Tässä yhteydessä alueidenkäytön suunnittelu on olennaisen tärkeä väline, jonka avulla voidaan löytää ja ohjata maa-, sisävesi- ja merialueiden käytön synergioita varhaisessa vaiheessa. Jäsenvaltioiden olisi tutkittava, mahdollistettava ja suosittava alueiden moninaiskäyttömahdollisuuksia, joita on määritetty alueidenkäytön suunnittelua koskevien toimenpiteiden tuloksena. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa helpotettava muutoksia maan ja meren käytössä edellyttäen, että eri käyttötarkoitukset ja toiminnot ovat keskenään yhteensopivia ja niitä voidaan harjoittaa rinnakkain.

- (28) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/42/EY¹ otetaan käyttöön ympäristöarvioinnit, jotka ovat tärkeä väline, jolla ympäristönäkökohdat sisällytetään suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen. Uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimeämiseksi jäsenvaltioiden olisi laadittava yksi tai useampi suunnitelma, johon sisältyy uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden yksilöinti sekä sovellettavat säännöt ja lieventävät toimenpiteet kullakin tällaisella alueella toteutettavien hankkeiden osalta. Jäsenvaltioiden olisi voitava laatia yksi suunnitelma, joka kattaa kaikki uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueet ja uusiutuvan energian teknologiat, tai teknologiakohtaisia suunnitelmia, joissa nimetään yksi tai useampi uusiutuvan energian nopean kehittämisen alue. Kustakin suunnitelmasta olisi tehtävä ympäristöarviointi direktiivin 2001/42/EY mukaisesti, jotta voidaan arvioida jokaisen uusiutuvan energian teknologian vaikutukset kyseisessä suunnitelmassa nimetyillä asiaankuuluvilla alueilla. Ympäristöarvioinnin tekeminen kyseisen direktiivin nojalla kyseistä tarkoitusta varten antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden omaksua yhdenmetympi ja tehokkaampi lähestymistapa suunnitteluun, varmistaa yleisön osallistuminen varhaisessa vaiheessa ja ottaa ympäristönäkökohdat huomioon suunnitteluprosessin varhaisessa vaiheessa strategisella tasolla. Tämä edistäisi eri uusiutuvien energialähteiden käyttöönoton nopeuttamista ja sujuvoittamista ja auttaisi minimoimaan kyseisten hankkeiden haitallisia ympäristövaikutuksia. Kyseiseen ympäristöarviointiin olisi sisällyttävä jäsenvaltioiden välisiä rajojen yli tapahtuvia kuulemisia, jos suunnitelmalla on todennäköisesti merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

- (29) Uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimeämistä koskevan suunnitelman tai suunnitelmien hyväksymisen jälkeen jäsenvaltioiden olisi seurattava suunnitelmien ja ohjelmien täytäntöönpanon merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, jotta voidaan muun muassa osoittaa varhaisessa vaiheessa ennakoimattomat haittavaikutukset ja toteuttaa asianmukaisia korjaavia toimia direktiivin 2001/42/EY mukaisesti.
- (30) Uusiutuvan energian hankkeiden yleisen hyväksynnän lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, joilla edistetään paikallisyhteisöjen osallistumista uusiutuvaa energiaa koskeviin hankkeisiin. Århusissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 allekirjoitetun tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksen¹ (Århusin yleissopimus) määräyksiä, erityisesti yleisön osallistumista sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta koskevia määräyksiä, sovelletaan edelleen.
- (31) Jotta voitaisiin sujuvoittaa uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueen tunnustamismenettelyä ja välttää saman alueen ympäristöarvioinnin tekeminen kahteen kertaan, jäsenvaltioiden olisi voitava ilmoittaa, mitkä alueet on jo nimetty soveltuviksi uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiksi uusiutuvaa energiaa käyttävien teknologioiden nopeutettua käyttöönottoa varten kansallisen lainsäädännön nojalla. Tällaisen ilmoituksen olisi täytettävä tietyt ympäristöoloja koskevat ehdot, jotta voidaan taata ympäristönsuojelun korkea taso. Mahdollisuudelle tunnustaa uusiutuvan energian nopean kehittämisen alue olemassa olevassa suunnittelussa olisi asetettava aikaraja, jotta voidaan varmistaa, että se ei vaaranna nopean kehittämisen alueen nimeämisen vakiomenettelyä. Hankkeita, jotka toteutetaan olemassa olevilla kansallisilla nimetyillä alueilla suojelualueilla, joita ei voida ilmoittaa uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiksi, olisi jatkettava samoin edellytyksin kuin ne perustettaessa.

¹ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (32) Uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla, yhdessä olemassa olevien uusiutuvan energian tuotantolaitosten, näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevien tulevien uusiutuvan energian tuotantolaitosten ja yhteistyömekanismien kanssa, olisi pyrittävä varmistamaan, että uusiutuvan energian tuotanto näiltä alueilta riittää siihen, että jäsenvaltiot suoriutuvat omasta osuudestaan direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan unionin yleistavoitteen saavuttamisessa. Jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava mahdollisuus myöntää lupia tällaisten alueiden ulkopuolisille hankkeille.
- (33) Kun uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla toteutetaan uusiutuvan energian hankkeita, jotka ovat jäsenvaltioiden laatimissa suunnitelmissa yksilöityjen sääntöjen ja toimenpiteiden mukaisia, olisi oletettava, että niillä ei ole merkittäviä ympäristövaikutuksia. Sen vuoksi tällaiset hankkeet olisi vapautettava velvollisuudesta suorittaa direktiivissä 2011/92/EU tarkoitettu erityinen ympäristövaikutusten arviointi hanketasolla, lukuun ottamatta hankkeita, joiden osalta jäsenvaltio on päättänyt vaatia ympäristövaikutusten arvioinnin kansallisessa pakollisessa hankeluettelossaan, ja hankkeita, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia, sitä pyytää. Valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista Espoossa 25 päivänä helmikuuta 1991 allekirjoitetun yleissopimuksen¹ mukaisia velvoitteita olisi edelleen sovellettava jäsenvaltioihin, joissa hankkeesta aiheutuu todennäköisesti merkittäviä rajat ylittäviä vaikutuksia kolmannessa maassa.
- (34) Vesivoimalaitoksiin sovelletaan edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY² asetettuja velvoitteita, myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio päättää nimetä vesivoimaan liittyviä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita, sen varmistamiseksi, että mahdolliset haitalliset vaikutukset asianomaiseen vesimuodostumaan tai asianomaisiin vesimuodostumiin ovat perusteltuja ja että toteutetaan kaikki tarvittavat lieventävät toimenpiteet.

¹ EYVL L 104, 24.4.1992, s. 7.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (35) Uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimeämisen pitäisi mahdollistaa se, että uusiutuvan energian tuotantolaitokset ja samalla paikalla sijaitsevat energiavarastot sekä tällaisten laitosten ja varastojen verkkoon liittäminen voivat hyötyä ennakoitavuudesta ja sujuvoitetuista hallinnollisista lupamenettelyistä. Erityisesti uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla toteutettaviin hankkeisiin olisi sovellettava nopeutettuja hallinnollisia menettelyjä, mukaan lukien hiljainen hyväksyntä, jos toimivaltainen viranomainen ei ole hallinnollisen käsittelyn välivaiheen aikana vastannut asetettuun määräaikaan mennessä, paitsi jos tietystä hankkeesta on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi ja jos asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ei ole hiljaisen hyväksynnän periaatetta. Kyseisten hankkeiden olisi myös voitava hyötyä selkeistä määräajoista ja lupamenettelyn odotettuihin tuloksiin liittyvästä oikeusvarmuudesta. Kun uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueella toteutettavia hankkeita koskeva hakemus on jätetty, jäsenvaltion olisi suoritettava tällaisten hakemusten nopea seulonta, jotta voidaan määrittää, aiheuttaako tällainen hanke sen sijaintipaikkana olevan maantieteellisen alueen ympäristön herkkyys huomioon ottaen erittäin todennäköisesti merkittäviä odottamattomia haittavaikutuksia, joita ei havaittu direktiivin 2001/42/EY nojalla tehdyssä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimittämistä koskevien suunnitelmien ympäristöarvioinnissa, ja kuuluuko hanke direktiivin 2011/92/EU 7 artiklan soveltamisalaan sillä perusteella, että hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai sillä perusteella, että jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittävä vaikutus, niin vaatii. Toimivaltaisen viranomaisen olisi tällaista seulontamenettelyä varten voitava pyytää hakijaa toimittamaan saatavilla olevia lisätietoja vaatimatta uutta arviointia tai tiedonkeruuta.

Kaikki uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla toteutettavat hankkeet, jotka ovat jäsenvaltioiden laatimissa suunnitelmissa yksilöityjen sääntöjen ja toimenpiteiden mukaisia, olisi katsottava hyväksytyiksi tällaisen seulontamenettelyn päätteeksi. Jos jäsenvaltioilla on selkeää näyttöä siitä, että tietty hanke erittäin todennäköisesti aiheuttaa tällaisia merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia, jäsenvaltioiden olisi tällaisen seulontamenettelyn jälkeen jäsenvaltioiden tehtävä hankkeelle direktiivin 2011/92/EU ja tarvittaessa neuvoston direktiivin 92/43/ETY¹ mukainen ympäristöarviointi. Jäsenvaltioiden olisi perusteltava päätöksensä tällaisten arviointien tekemisestä hankkeelle ennen kyseisten arviointien tekemistä. Tällaiset arvioinnit olisi tehtävä kuuden kuukauden kuluessa tällaisista päätöksistä, ja kyseistä määräaikaa olisi voitava pidentää poikkeuksellisten olosuhteiden perusteella. On aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön poikkeuksia velvoitteesta tehdä tällaisia arviointeja perustelluissa olosuhteissa tuuli- ja aurinkosähköhankkeiden kohdalla, joiden odotetaan tuottavan valtaosan uusiutuvasta sähköstä vuoteen 2030 mennessä. Tällaisessa tapauksessa hankkeen toteuttajan olisi toteutettava oikeasuhteisia lieventäviä toimenpiteitä tai, jos niitä ei ole käytettävissä, kompensoivia toimenpiteitä, jotka voidaan toteuttaa rahallisen korvauksen muodossa, jos muita oikeasuhteisia kompensoivia toimenpiteitä ei ole saatavilla, jotta voidaan ottaa huomioon seulontamenettelyn aikana havaitut merkittävät ennakoimattomat haittavaikutukset.

¹ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (36) Koska uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energialähteiden käyttöönottoa on tarpeen nopeuttaa, uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimeäminen ei saisi estää uusiutuvan energian hankkeiden käynnistämistä nyt ja tulevaisuudessa kaikilla uusiutuvan energian käyttöönottoa varten saatavilla olevilla alueilla. Tällaisiin hankkeisiin olisi edelleen sovellettava velvollisuutta tehdä erityinen ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2011/92/EU nojalla, ja niihin olisi sovellettava lupamenettelyjä, joita sovelletaan uusiutuvan energian hankkeille nopean kehittämisen alueiden ulkopuolella. Jotta voidaan nopeuttaa lupamenettelyjä siinä laajuudessa kuin on tarpeen direktiivissä (EU) 2018/2001 asetetun uusiutuvan energian tavoitteen saavuttamiseksi, myös uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin sovellettavia lupamenettelyjä olisi yksinkertaistettava ja sujuvoitettava ottamalla käyttöön selkeät enimmäismääräajat lupamenettelyn kaikille vaiheille, mukaan lukien hankekohtaiset erityiset ympäristöarvioinnit.
- (37) Uusiutuvan energian tuotantolaitosten rakentaminen ja toiminta voi johtaa lintujen tai muiden direktiivin 92/43/ETY tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY¹ nojalla suojeltujen lajien satunnaiseen tappamiseen tai niiden häiritsemiseen. Tällaista suojeltujen lajien tappamista tai häiritsemistä ei kuitenkaan olisi pidettävä kyseisissä direktiiveissä tarkoitettuihin tahallisiin, jos kyseisten uusiutuvan energian tuotantolaitosten hankkeen rakentamisen ja toiminnan aikana on toteutettu asianmukaisia toimenpiteitä tällaisen tappamisen välttämiseksi, häiriöiden estämiseksi, tällaisten toimenpiteiden tehokkuuden arvioimiseksi asianmukaisen seurannan avulla ja kerättyjen tietojen perusteella toteutetaan tarvittavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, ettei kyseessä olevan lajin kannalle aiheudu merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (38) Uusien uusiutuvan energian tuotantolaitosten perustamisen lisäksi jo olemassa olevien uusiutuvan energian voimalaitosten päivittäminen voi edistää merkittävästi uusiutuvan energian tavoitteiden saavuttamista. Koska olemassa olevat uusiutuvan energian voimalaitokset on pääosin perustettu paikkoihin, joissa on merkittävää uusiutuviin energialähteisiin liittyvää potentiaalia, päivittämisellä voidaan turvata kyseisten paikkojen käytön jatkuminen ja samalla vähentää tarvetta nimetä uusia paikkoja uusiutuvan energian hankkeita varten. Päivittämiseen liittyy myös muita hyötyjä, kuten olemassa oleva verkkoliitäntä, todennäköisesti laajempi yleinen hyväksyntä ja ympäristövaikutusten tuntemus.
- (39) Direktiivillä (EU) 2018/2001 otetaan käyttöön sujuvoitettuja lupamenettelyjä voimalaitosten päivittämiselle. Jotta voidaan vastata olemassa olevien uusiutuvan energian voimalaitosten kasvavaan päivittämistarpeeseen ja hyödyntää päivittämisen tarjoamat edut kaikilta osin, on aiheellista ottaa käyttöön vieläkin lyhyempi lupamenettely uusiutuvan energian voimalaitosten päivittämiseksi uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla, mukaan lukien lyhennetty seulontamenettely. Jäsenvaltioiden olisi uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden ulkopuolella sijaitsevien olemassa olevien uusiutuvan energian voimalaitosten päivittämiseksi varmistettava yksinkertaistettu ja nopea lupamenettely, jonka kesto ei ylitä yhtä vuotta. Samalla olisi otettava huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukainen vahingon välttämisen periaate.

- (40) Jotta voidaan edistää ja nopeuttaa entisestään nykyisten uusiutuvan energian voimalaitosten päivittämistä, olisi otettava käyttöön yksinkertaistettu lupamenettely verkkoliitäntöjä varten tapauksissa, joissa päivittäminen johtaa kokonaiskapasiteetin vähäiseen kasvuun alkuperäiseen hankkeeseen verrattuna. Uusiutuvan energian hankkeiden päivittäminen edellyttää muutoksia olemassa oleviin hankkeisiin tai niiden laajentamista eriasteisesti. Uusiutuvan energian hankkeiden päivittämiseen liittyvä lupamenettely, mukaan lukien ympäristöarvioinnit ja seulonnat, olisi rajoitettava koskemaan muutoksen tai laajentamisen mahdollisia vaikutuksia alkuperäiseen hankkeeseen verrattuna.
- (41) Kun aurinkoenergialaitteita päivitetään, tehokkuutta ja kapasiteettia voidaan lisätä kasvattamatta käytettyä tilaa. Päivitetyllä laitteistolla on näin ollen samanlainen vaikutus ympäristöön kuin alkuperäisellä laitteistolla, kunhan käytettyä tilaa ei kasvateta prosessissa ja alun perin vaadittuja ympäristöhaittoja lieventäviä toimenpiteitä noudatetaan edelleen.

- (42) Aurinkoenergialaitteistojen ja samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen asentaminen sekä tällaisten laitteiden ja varastojen verkkoon liittäminen olemassa oleviin tai tuleviin keinotekoisiiin rakenteisiin, jotka on rakennettu muihin tarkoituksiin kuin aurinkoenergian tuottamiseen tai energian varastoimiseen – lukuun ottamatta keinotekoisia vesipintoja – eli esimerkiksi katoille, pysäköintialueille, teille ja rautateille, ei yleensä johda huolenaiheisiin kilpailevasta tilankäytöstä tai ympäristövaikutuksista. Tällaisten laitteistojen asentamiseen olisi siksi voitava soveltaa lyhyempiä lupamenettelyjä ja poikkeusta ympäristövaikutusten arvioinnin tekemisestä direktiivin 2011/92/EU nojalla siten, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus ottaa huomioon erityisolosuhteet, jotka liittyvät kulttuuriperinnön tai historiallisen perinnön suojeluun taikka maanpuolustuksellisiin etuihin tai turvallisuuteen liittyviin syihin. Omaan kulutukseen tarkoitettun energian tuotantolaitokset, mukaan lukien kollektiivisten tuottajakuluttajien, kuten paikallisten energiayhteisöjen, käyttöön tarkoitettut laitokset, auttavat myös vähentämään maakaasun kokonaiskysyntää, parantamaan järjestelmän häiriönsietokykyä ja saavuttamaan uusiutuvaa energiaa koskevat unionin tavoitteet. Teholtaan alle 100 kW:n aurinkoenergialaitteiden, mukaan lukien itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien laitokset, asentamisella ei todennäköisesti ole merkittäviä haitallisia vaikutuksia ympäristöön tai verkkoon, eikä se aiheuta turvallisuusongelmia. Lisäksi pienet laitokset eivät yleensä edellytä kapasiteetin lisäämistä verkkoliitäntäpisteessä. Kun otetaan huomioon tällaisten laitosten välittömät myönteiset vaikutukset kuluttajille ja niistä mahdollisesti aiheutuvien ympäristövaikutusten vähäisyys, on aiheellista sujuvoittaa edelleen niihin sovellettavaa lupamenettelyä edellyttäen, että niiden kapasiteetti ei ylitä jakeluverkkoliitännän olemassa olevaa kapasiteettia, ottamalla asiaankuuluvissa lupamenettelyissä käyttöön hallintoviranomaisen hiljaisen hyväksynnän käsite, jotta voidaan edistää ja nopeuttaa kyseisten laitosten käyttöönottoa ja saada niistä hyötyä lyhyellä aikavälillä. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa 100 kW:a alhaisempaa kynnysarvoa sisäisten rajoitteidensa vuoksi edellyttäen, että kynnysarvo on yli 10,8 kW.

- (43) Lämpöpumpputeknologia on keskeistä, kun tuotetaan uusiutuvaa energiaa käyttävää lämmitystä ja jäähdytystä ympäristön energiasta, myös jätevedenpuhdistamoista, ja geotermisestä energiasta. Lämpöpumput mahdollistavat myös hukkalämmön ja -kylmän käytön. Lämpöpumppujen nopea käyttöönotto, jossa hyödynnetään alikäytettyjä uusiutuvia energialähteitä kuten ympäristön energiaa tai geotermistä energiaa sekä teollisuus- ja palvelualojen hukkalämpöä, mukaan lukien datakeskusten hukkalämpö, mahdollistaa maakaasua ja muita fossiilisia polttoaineita käyttävien kattiloiden korvaamisen uusiutuviin energialähteisiin perustuvalla lämmitysratkaisulla ja samalla energiatehokkuuden parantamisen. Tämä nopeuttaa kaasun käytön vähentämistä lämmitykseen rakennuksissa ja teollisuudessa. Lämpöpumppujen asentamisen ja käytön nopeuttamiseksi on aiheellista ottaa käyttöön kohdennettuja lyhyempiä lupamenettelyjä tällaisia laitteistoja varten, mukaan lukien yksinkertaistettu lupamenettely pienempien lämpöpumppujen sähköverkkoon liittämistä varten, silloin kun ei ole olemassa turvallisuusongelmia, verkkoliitännät eivät edellytä lisätyötä eivätkä järjestelmän komponentit ole teknisesti yhteensopimattomia, ellei tällaista lupamenettelyä edellytetä kansallisessa lainsäädännössä. Lämpöpumppujen nopeamman ja helpomman asentamisen ansiosta uusiutuvien energialähteiden käyttö lisääntyy lämmitysalalla, jonka osuus unionin energiankulutuksesta on lähes puolet, millä on tarkoitus edistää toimitusvarmuutta ja auttaa ratkaisemaan vaikeampi markkinatilanne.

- (44) Asiaa koskevan unionin ympäristölainsäädännön soveltamiseksi tarvittavissa tapauskohtaisissa arvioinneissa sen varmistamiseksi, onko uusiutuvan energian tuotantolaitos, kyseisen laitoksen liittäminen verkkoon, siihen liittyvä verkko itse tai varastointimenetelmä erittäin tärkeän yleisen edun mukainen jossain tietyssä tapauksessa, jäsenvaltioiden olisi katsottava, että kyseiset laitokset ja niihin liittyvä infrastruktuuri ovat erittäin tärkeän yleisen edun mukaisia ja palvelevat kansanterveyttä ja turvallisuutta, paitsi jos on selkeää näyttöä siitä, että kyseisillä hankkeilla on sellaisia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, joita ei voida lieventää tai kompensoida, tai jos jäsenvaltiot päättävät rajoittaa kyseisen oletaman soveltamista asianmukaisesti perustelluissa ja erityisissä olosuhteissa, esimerkiksi maanpuolustukseen liittyvistä syistä. Jos tällaiset uusiutuvan energian tuotantolaitokset katsottaisiin erittäin tärkeän yleisen edun mukaisiksi ja kansanterveyttä ja turvallisuutta palveleviksi, tällaisiin hankkeisiin voitaisiin soveltaa yksinkertaistettua arviointia.
- (45) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin säännösten sujuva ja tehokas täytäntöönpano, komissio tukee jäsenvaltioita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/240 perustetun teknisen tuen välineen¹ kautta tarjoamalla räätälöityä teknistä asiantuntemusta uudistusten suunnittelemiseksi ja toteuttamiseksi, mukaan lukien uudistukset, joilla lisätään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä, edistetään energiajärjestelmän parempaa integrointia, yksilöidään tiettyjä alueita, jotka ovat erityisen soveltuvia uusiutuvan energian tuotantolaitoksille, ja virtaviivaistetaan uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupia ja lupamenettelyjä koskevia puitteita. Tekniseen tukeen kuuluu esimerkiksi hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen, lainsäädäntökehysten yhdenmukaistaminen ja asiaankuuluvien parhaiden käytäntöjen jakaminen, kuten moninaiskäytön mahdollistaminen ja suosiminen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/240, annettu 10 päivänä helmikuuta 2021, teknisen tuen välineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 1).

- (46) On tarpeen ottaa käyttöön energiainfrastruktuuria, jolla tuetaan uusiutuvan energian tuotannon merkittävää lisäämistä. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä erityisiä infrastruktuurialueita, joilla sellaisten verkko- tai varastointihankkeiden käyttöönotolla, joita tarvitaan uusiutuvan energian integroimiseksi sähköjärjestelmään, ei odoteta olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia, tällaisia vaikutuksia voidaan lieventää asianmukaisesti tai jos tämä ei ole mahdollista, ne voidaan kompensoida. Tällaisilla alueilla toteutettavista infrastruktuurihankkeista voidaan tehdä yksinkertaisempi ympäristöarviointi. Jos jäsenvaltiot päättävät olla nimeämättä tällaisia alueita, sovelletaan unionin ympäristölainsäädännön mukaisia arviointeja ja sääntöjä. Infrastruktuurialueiden nimeämiseksi jäsenvaltioiden olisi laadittava, myös kansallisessa lainsäädännössä, suunnitelma tai suunnitelmia, joihin sisältyy alueiden yksilöinti sekä kullakin infrastruktuurialueella toteutettaviin hankkeisiin sovellettavat säännöt ja lieventävät toimenpiteet. Suunnitelmissa olisi ilmoitettava selvästi yksilöidyn alueen ala sekä sillä toteutettavien infrastruktuurihankkeiden tyyppi. Kustakin suunnitelmasta olisi tehtävä direktiivin 2001/42/EY nojalla ympäristöarviointi, jotta voidaan arvioida kunkin hanketyypin vaikutukset nimettyihin alueisiin. Kyseisillä erityisillä infrastruktuurialueilla toteutettavissa verkkohankkeissa olisi siinä määrin kuin se on mahdollista vältettävä Natura 2000 -alueita ja luonnonsuojelua ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevien kansallisten suojelujärjestelmien mukaisesti nimettyjä alueita, paitsi jos tällaisten hankkeiden käyttöönotolle ei verkkohankkeiden erityispiirteiden vuoksi ole oikeasuhteisia vaihtoehtoja. Oikeasuhteisuutta arvioidessaan jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve varmistaa hankkeen taloudellinen elinkelpoisuus, toteutettavuus sekä tehokas ja nopea täytäntöönpano, jotta voidaan varmistaa, että käyttöön otettu uusiutuvan energian lisätuotantokapasiteetti voidaan integroida nopeasti energiajärjestelmään, tai se, onko tietyllä Natura 2000 -alueella tai suojelualueella jo olemassa erityyppisiä infrastruktuurihankkeita, mikä mahdollistaisi useiden eri infrastruktuurihankkeiden yhdistämisen yhdellä alueella ja vähentäisi ympäristövaikutuksia.

Varastointihankkeita koskevissa erityisissä suunnitelmissa olisi aina suljettava pois Natura 2000 -alueet, koska varastointihankkeiden sijoittamispaikkojen kohdalla on vähemmän rajoitteita. Tällaisilla alueilla jäsenvaltioiden olisi perustelluissa olosuhteissa – myös silloin, kun tämä on tarpeen verkon laajentamisen nopeuttamiseksi, jotta voidaan tukea uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa ilmastoa ja uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi – voitava ottaa tietyissä olosuhteissa käyttöön vapautuksia tietyistä unionin ympäristölainsäädännössä säädetystä arviointivelvoitteista. Jos jäsenvaltiot päättävät hyödyntää tällaisia vapautuksia, yksittäisiin hankkeisiin olisi sovellettava yksinkertaistettua seulontamenettelyä, joka on samanlainen kuin uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita koskeva seulontamenettely, jonka olisi perustuttava olemassa oleviin tietoihin. Jos toimivaltainen viranomainen pyytää toimittamaan saatavilla olevia lisätietoja, ei pitäisi vaatia uutta arviointia tai tiedonkeruuta. Jos tällaisessa seulontamenettelyssä havaitaan hankkeita, jotka erittäin todennäköisesti aiheuttavat merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen olisi varmistettava, että toteutetaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia lieventäviä toimenpiteitä tai, jos niitä ei ole käytettävissä, kompensoivia toimenpiteitä. Jos toteutetaan kompensoivia toimenpiteitä, hankkeen kehittämistä voidaan jatkaa samalla kun kompensoivia toimenpiteitä yksilöidään.

- (47) Ammattitaitoisten työntekijöiden, erityisesti uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentajien ja suunnittelijoiden, määrän riittämättömyys hidastaa fossiilisia polttoaineita käyttävien lämmitysjärjestelmien korvaamista uusiutuvaan energiaan perustuvilla järjestelmillä ja muodostaa merkittävän esteen uusiutuvien energialähteiden integroimiselle rakennuksissa, teollisuudessa ja maataloudessa. Jäsenvaltioiden olisi ennakoitava osaamistarpeita yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja uusiutuvan energian yhteisöjen kanssa. Olisi tarjottava riittävä määrä laadukkaita ja tehokkaita täydennys- ja uudelleen koulutusstrategioita ja koulutusohjelmia ja sertifiointimahdollisuuksia, joilla varmistetaan useiden erilaisten uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien ja varastointiteknologioiden sekä sähköajoneuvojen latauspisteiden asianmukainen asennus ja luotettava toiminta, ja ne olisi suunniteltava siten, että niihin osallistuminen on houkuttelevaa. Jäsenvaltioiden olisi harkittava, millaisin toimenpitein mukaan saataisiin ryhmiä, jotka tällä hetkellä ovat kyseisillä ammattialoilla aliedustettuja. Luettelo koulutuksen saaneista ja sertifioituista asentajista olisi asetettava julkisesti saataville, jotta taataan kuluttajien luottamus ja jotta kuluttajat löytävät vaivattomasti asennuksen ja suunnittelun ammattilaisia uusiutuvaa energiaa käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen oikean asennuksen ja toiminnan takaamiseksi.

- (48) Alkuperätakuut ovat keskeinen väline kuluttajätiedottamisessa ja uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönoton lisäämisessä. Sen vuoksi olisi varmistettava, että alkuperätakuiden myöntäminen, kauppa, siirto ja käyttö voidaan toteuttaa yhtenäisessä järjestelmässä asianmukaisesti standardoiduilla todistuksilla, jotka tunnustetaan vastavuoroisesti kaikkialla unionissa. Jotta uusiutuvan energian ostosopimuksia tekeville henkilöillä olisi mahdollisuus saada asianmukaista näyttöä, olisi lisäksi varmistettava, että kaikki niihin liittyvät alkuperätakuut voidaan siirtää ostajalle. Joustavampi energiajärjestelmä ja kuluttajien kasvavat vaatimukset edellyttävät innovatiivisempaa, digitaalisempaa, teknisesti edistyneempää ja luotettavampaa välinettä uusiutuvan energian tuotannon kasvun tukemiseksi ja dokumentoimiseksi. Digitaalisen innovoinnin edistämiseksi kyseisellä alalla jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa mahdollistettava alkuperätakuiden myöntäminen osina ja kohdennettuina tarkemmalle ajanjaksolle. Kun otetaan huomioon tarve parantaa kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia ja lisätä uusiutuvan energian osuutta kaasutoimituksissa, jäsenvaltioiden olisi edellytettävä, että verkkokaasun toimittajat, jotka ilmoittavat energialähteiden yhdistelmänsä loppukuluttajille, käyttävät alkuperätakuita.
- (49) Kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkkojen infrastruktuurin kehittämistä olisi tehostettava ja ohjattava kohti useampien uusiutuvasta energiasta peräisin olevan lämmön ja kylmän lähteiden käyttöä tehokkaasti ja joustavasti, jotta lisätään uusiutuvan energian käyttöönottoa ja tehostetaan energiajärjestelmän integrointia. Sen vuoksi on aiheellista päivittää luettelo niistä uusiutuvista energialähteistä, joita kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkoissa olisi hyödynnettävä enemmän, ja edellyttää lämpöenergian varastoinnin integrointia, jolla lisätään joustavuutta, energiatehokkuutta ja toiminnan kustannustehokkuutta.

- (50) Vuoteen 2030 mennessä unionissa odotetaan olevan käytössä yli 30 miljoonaa sähköajoneuvoa, joten on tarpeen varmistaa, että ne voivat täysimääräisesti tukea uusiutuvan sähkön järjestelmäintegroitua, jolloin uusiutuvan sähkön osuudet kasvavat kustannusten suhteen optimaalisella tavalla. Sähköajoneuvojen mahdollisuuksia käyttää uusiutuvaa sähköä silloin, kun sitä on runsaasti saatavilla, ja syöttää sitä takaisin verkkoon saatavuuden ollessa heikkoa, on hyödynnettävä täysimääräisesti, mikä edistää vaihtelevan uusiutuvan sähkön järjestelmäintegroitua ja varmistaa samalla varmat ja luotettavat sähköntoimitukset. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön erilaisia, sähköajoneuvoja koskevia toimenpiteitä sekä tarjota uusiutuvaa energiaa sekä sen hyödyntämisen menetelmiä ja ajankohtia koskevia tietoja, joilla täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksia (EU) .../...¹⁺ ja (EU) .../...²⁺⁺.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ...päivänä ...kuuta ..., vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta ja direktiivin 2014/94/EU kumoamisesta (EUVL L ..., s. ...).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 25/2023 (2021/0223(COD)) olevan asetuksen numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä, otsikko ja EUVL-julkaisuviite.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L ..., s. ...).

⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä, otsikko ja EUVL-julkaisuviite.

- (51) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/943¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/944² edellytetään, että jäsenvaltiot sallivat kysyntäjoustop osallistumisen aggregoinnin kautta ja edistävät sitä sekä tarjoavat tarvittaessa loppuasiakkaille dynaamisia sähkön hintasopimuksia. Jotta kysyntäjousto kannustaisi edelleen vihreän sähkön hyödyntämiseen, sen on perustuttava dynaamisten hintojen lisäksi myös signaaleihin vihreän sähkön todellisesta levinneisyydestä järjestelmässä. Sen vuoksi on tarpeen parantaa signaaleja, joita kuluttajat ja markkinaosapuolet saavat uusiutuvan sähkön osuudesta ja toimitetun sähkön kasvihuonekaasupäästöjen intensiteetistä, levittämällä asiaa koskevaa tietoa. Kulutustottumuksia voidaan sitten mukauttaa uusiutuvan energian levinneisyyden ja hiilivapaan sähkön käytön perusteella yhdessä hintasignaalien perusteella tehtävän mukautuksen kanssa. Tämä tukee edelleen sellaisten innovatiivisten liiketoimintamallien ja digitaalisten ratkaisujen käyttöönottoa, joilla on valmiudet kytkeä kulutustaso sähköverkon uusiutuvien energialähteiden tasoon, ja siten tarjota kannustimia oikeisiin verkkoinvestointeihin, joilla tuetaan siirtymistä puhtaaseen energiaan.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/943, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoista (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 54).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).

- (52) Jotta varmistetaan hajautettujen energian varastointimenetelmien aggregoinnista saatavien joustopalvelujen ja tasehallintapalvelujen kilpailukykyinen kehittäminen, akkuja koskevat perustiedot, kuten toimintakunto, varaustila, kapasiteetti ja tehon asetusarvo, olisi annettava akkujen omistajien tai käyttäjien sekä heidän puolestaan toimivien tahojen, kuten rakennusten energiajärjestelmistä vastaavien, kyydinvälitysyhtiöiden ja muiden sähkömarkkinaosapuolten, käyttöön syrjimättömin ehdoin, asiaankuuluvien tietosuojasääntöjen mukaisesti ja maksutta. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla otetaan huomioon tarve päästä tällaisiin tietoihin, jotta helpotetaan integrointiin liittyvää kotitalousakkujen ja sähköajoneuvojen toimintaa ja joilla täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) .../...⁺ säädettyjä akkujen käyttötarkoituksen muuttamiseen liittyvän tiedon käyttöön saamista koskevia säännöksiä. Säännöksiä sähköajoneuvojen akkuja koskevien tietojen käyttöön saamisesta olisi sovellettava ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin lainsäädännössä mahdollisesti säädettyjen säännösten lisäksi.
- (53) Sähköajoneuvojen määrän lisääntyminen maantie-, rautatie- ja meriliikenteessä sekä muissa liikennemuodoissa edellyttää lataustoimintojen optimointia ja hallinnointia tavalla, joka ei aiheuta ylikuormitusta ja hyödyntää uusiutuvan sähkön saatavuutta ja järjestelmän edullisia sähkön hintoja täysimääräisesti. Tilanteissa, joissa älylataus ja kaksisuuntainen lataus lisäisi uusiutuvan sähkön osuutta sähköajoneuvokannassa liikenteen alalla ja sähköjärjestelmässä yleensä, tällainen toiminto olisi asetettava saataville. Latauspisteiden pitkä käyttöikä huomioon ottaen latausinfrastruktuuria koskevat vaatimukset olisi pidettävä ajan tasalla tulevia tarpeita silmällä pitäen ja siten, että vaatimukset eivät lukkiuta teknologian ja palvelujen kehittämistä.

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero.

- (54) Latauspisteet, joihin sähköajoneuvot tyypillisesti pysäköidään pidemmäksi aikaa esimerkiksi asunnon tai työpaikan yhteydessä, ovat olennaisia sähköjärjestelmän integroinnissa. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa älylatauksen ja tarvittaessa kaksisuuntaisen latauksen toiminnot. Tältä osin yksityisen normaalitehoisen latauksen infrastruktuurin toiminta on erityisen tärkeää sähköajoneuvojen integroimisessa sähköjärjestelmään, sillä infrastruktuuri kattaa paikat, joissa sähköajoneuvot ovat toistuvasti pysäköitynä pitkiä aikoja, kuten yksityiset rakennukset, työpaikkapysäköinti tai luonnollisille tai oikeushenkilöille vuokrattavat pysäköintitilat.
- (55) Kysyntäjoustolla on ratkaiseva merkitys sähköajoneuvojen älykkään lataamisen kannalta, sillä se mahdollistaa sähköajoneuvojen tehokkaan integroinnin sähköverkkoon, mikä on tulevaisuudessa ratkaisevan tärkeää liikenteen irrottamiseksi hiilestä ja energiajärjestelmän integroinnin edistämiseksi. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa kannustettava aloitteisiin, joilla edistetään kysyntäjoustoa lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien, lämpöenergian varastointiyksiköiden ja muiden energiaan liittyvien laitteiden yhteentoimivuuden ja niitä koskevan tiedonvaihdon avulla.

- (56) Sähköisten liikkumispalvelujen tarjoajien ja sähkömarkkinaosapuolten kanssa sopimuksia solmivilla sähköajoneuvojen käyttäjillä olisi oltava oikeus saada tietoa ja selvityksiä sopimusehtojen vaikutuksesta ajoneuvon käyttöön ja sen akun toimintakuntoon.
- Sähköisten liikkumispalvelujen tarjoajien ja sähkömarkkinaosapuolten olisi selkeästi kerrottava sähköajoneuvojen käyttäjille, kuinka näille maksetaan korvaus sähköajoneuvon käytön sähköjärjestelmälle ja -markkinoille tarjoamista jousto-, tasehallinta- ja varastointipalveluista.
- Sähköajoneuvojen käyttäjien oikeudet kuluttajina täytyy myös turvata solmittaessa tällaisia sopimuksia, erityisesti heidän ajoneuvon käyttöön liittyvien henkilötietojensa, kuten sijainnin tai ajokäyttäytymisen, suojelun suhteen. Tällaisiin sopimuksiin voi myös sisältyä sähköajoneuvojen käyttäjien toivomus heidän sähköajoneuvonsa käyttämiseen ostettavan sähkön tyypistä sekä muita toivomuksia. Kyseisistä syistä on tärkeää varmistaa, että käyttöön otettua latausinfrastruktuuria käytetään mahdollisimman tehokkaasti. Jotta voidaan parantaa kuluttajien luottamusta sähköiseen liikkuvuuteen, on olennaisen tärkeää, että sähköajoneuvojen käyttäjät pystyvät hyödyntämään sopimustaan useissa latauspisteissä. Tämä mahdollistaa myös sen, että sähköajoneuvon käyttäjän valitsema palveluntarjoaja integroi sähköajoneuvon sähköjärjestelmään optimaalisella tavalla hyödyntämällä ennakoivaa suunnittelua ja sähköajoneuvon käyttäjän toiveiden mukaisia kannustimia. Tämä noudattaa myös kuluttajakeskeisen ja tuottajakuluttajalähtöisen energiajärjestelmän periaatteita sekä direktiivin (EU) 2019/944 säännöksiin sisältyviä sähköajoneuvon käyttäjien oikeuksia loppuasiakkaina valita toimittaja.

- (57) Hajautetut energian varastointimenetelmät, kuten kotitalousakut ja sähköajoneuvojen akut, mahdollistavat huomattavien jousto- ja tasehallintapalvelujen tarjoamisen sähköverkkoon aggregoinnin avulla. Tällaisten laitteiden ja palvelujen kehittämistä voidaan helpottaa suunnittelemalla varastointimenetelmien liitäntää ja toimintaa koskevat säännökset, kuten tariffit, sitoumusajat ja liitännän tekniset eritelmät, tavalla, joka ei hankaloita minkään varastointimenetelmien, joihin kuuluvat myös pienet ja liikkuvat menetelmät sekä muut laitteet, kuten lämpöpumput, aurinkopaneelit ja lämpöenergian varastointi, mahdollisuuksia tarjota jousto- ja tasehallintapalveluja järjestelmään ja edistää uusiutuvan sähkön käytön lisäämistä suurempiin, kiinteisiin varastointimenetelmiin verrattuna. Asetuksessa (EU) 2019/943 ja direktiivissä (EU) 2019/944 säädettyjen markkinasyrjinnän estämistä koskevien yleisten säännösten lisäksi olisi otettava käyttöön erityisiä vaatimuksia, joissa käsitellään kokonaisvaltaisesti kyseisten menetelmien osallistumista ja poistetaan mahdolliset jäljellä olevat esteet tällaisten menetelmien potentiaalin vapauttamiseksi, jotta voidaan edistää sähköjärjestelmän hiilestä irtautumista ja antaa kuluttajille mahdollisuus osallistua aktiivisesti energiasiirtymään.
- (58) Yleisenä periaatteena on, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset pienille hajautetuille sähkön tuotanto- ja varastointijärjestelmille, kuten akuille ja sähköajoneuvoille, jotta ne voivat osallistua sähkömarkkinoille, mukaan lukien ylikuormituksen hallinta sekä jousto- ja tasehallintapalvelujen tarjoaminen, syrjimättömällä tavalla muihin sähkön tuotanto- ja varastointijärjestelmiin nähden ja aiheuttamatta kohtuutonta hallinnollista tai sääntelytaakkaa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava itse tuotettua energiaa käyttäviä kuluttajia ja uusiutuvan energian yhteisöjä osallistumaan aktiivisesti kyseisille sähkömarkkinoille tarjoamalla joustopalveluja kysyntäjoustopalvelujen ja varastoinnin, kuten akkujen ja sähköajoneuvojen, avulla.

- (59) Unionin energiankulutuksesta 25 prosenttia on peräisin teollisuudesta, ja teollisuus on myös huomattava kuluttaja lämmityksessä ja jäähdytyksessä, josta 91 prosenttia tuotetaan tällä hetkellä fossiilisilla polttoaineilla. Lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnästä 50 prosenttia on peräisin kuitenkin matalan lämpötilan (<200 °C) prosesseista, joita varten on olemassa kustannustehokkaita uusiutuvan energian ratkaisuja, myös sellaisia, jotka toteutetaan sähköistämisen ja uusiutuvan energian suoran käytön avulla. Lisäksi teollisuudessa käytetään uusiutumattomiin energianlähteisiin perustuvia raaka-aineita tuotteiden, kuten teräksen tai kemikaalien, valmistuksessa. Teollisuudessa tänä päivänä tehtävillä investointipäätöksillä määritetään tulevaisuuden teolliset prosessit ja teollisuudelle mahdolliset energiavaihtoehdot, joten on tärkeää, että nämä investoinnit ovat tulevaisuudenkestäviä ja vältetään hukkainvestointeja. Sen vuoksi olisi määritettävä vertailuarvoja, joilla teollisuudelle tarjotaan kannustimia sellaisiin uusiutuviin energialähteisiin perustuviin tuotantoprosesseihin siirtymiseksi, joissa ei ainoastaan käytetä uusiutuvaa energiaa käyttövoimana vaan hyödynnetään myös uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan perustuvia raaka-aineita, kuten uusiutuvaa vetyä. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä teollisuuden prosessien sähköistämistä mahdollisuuksien mukaan, esimerkiksi matalan lämpötilan teollisuuslämmön osalta. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä yhteistä menetelmää käytettäväksi tuotteille, jotka on merkitty valmistetuiksi osittain tai kokonaan uusiutuvalla energialla tai käyttämällä raaka-aineina muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita, unionin olemassa olevat tuotemerkintämenetelmät ja tuotteiden kestäväää valmistusta koskevat aloitteet huomioon ottaen. Näin estettäisiin vilpilliset menettelyt ja lisättäisiin kuluttajien luottamusta. Koska kuluttajat suosivat ympäristö- ja ilmastonmuutostavoitteita tukevia tuotteita, tällainen menetelmä edistäisi lisäksi sellaisten tuotteiden kysyntää markkinoilla.
- (60) Jotta voidaan vähentää unionin riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja fossiilisten polttoaineiden tuonnista, komission olisi laadittava jäsenvaltioiden raportoimien tietojen perusteella unionin strategia tuontivedylle ja unionissa tuotetulle vedylle.

- (61) Muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita voidaan hyödyntää energiakäyttöön mutta myös muuhun kuin energiakäyttöön raaka-aineena esimerkiksi terästeollisuuden tai kemianteollisuuden kaltaisilla toimialoilla. Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttö kumpaankin käyttötarkoitukseen hyödyntää täysimääräisesti niiden potentiaalia korvata raaka-aineena käytettäviä fossiilisia polttoaineita ja vähentää vaikeasti sähköistettävien teollisuuden prosessien kasvihuonekaasupäästöjä, mistä syystä se olisi sisällytettävä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöä koskevaan tavoitteeseen. Kansalliset muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöönottoa näillä vaikeasti sähköistettävillä teollisuudenaloilla tukevat toimenpiteet eivät saisi aiheuttaa saasteiden nettolisäystä siksi, että sähkön tuotannon kysyntä kasvaa ja siihen vastataan käyttämällä eniten saastuttavia fossiilisia polttoaineita, kuten hiiltä, dieselöljyä, ruskohiiltä, öljyturvetta ja öljyliusketta. Vedyn kulutus teollisuuden prosesseissa, joissa vetyä tuotetaan sivutuotteena tai johdetaan sivutuotteesta, joka on vaikea korvata muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla, olisi jätettävä kyseisen tavoitteen ulkopuolelle. Vety, joka kulutetaan liikenteen polttoaineen tuottamiseen, kuuluu liikennealan tavoitteiden piiriin muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osalta.

- (62) Unionin vetystrategiasta 8 päivänä heinäkuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Vetystrategia ilmastoneutraalille Euroopalle” tunnustetaan sellaisten olemassa olevien vedyn tuotantolaitosten rooli, joihin on tehty jälkiasennuksia niiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tiukennettujen vuoden 2030 ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi. Ottaen huomioon kyseisen strategian ja unionin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY¹ 10 a artiklan 8 kohdassa perustetun päästökauppajärjestelmän innovaatorahaston järjestämän hankehaun puitteissa varhaisessa vaiheessa toimivat tahot ovat tehneet investointipäätöksiä jälkiasennusten tekemiseksi olemassa oleviin vedyn tuotantolaitoksiin metaanin höyryreformointiteknologian perusteella, kun tarkoituksena on irrottaa vedyn tuotanto hiilestä. Kun lasketaan nimittäjää muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuudessa lopulliseen energiakäyttöön ja muuhun kuin energiakäyttöön teollisuudessa, vetyä, joka on tuotettu metaanin höyryreformointiteknologiaan perustuvissa jälkiasennetuissa tuotantolaitoksissa, joita koskeva komission päätös avustuksen myöntämisestä innovaatorahastosta on julkaistu ennen tämän direktiivin voimaantuloa ja jotka vähentävät kasvihuonekaasupäästöjä keskimäärin 70 prosenttia vuositasolla, ei pitäisi ottaa huomioon.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (63) Lisäksi olisi tunnustettava, että metaanin höyryreformointiprosessista tuotetun vedyn korvaaminen saattaa aiheuttaa erityisiä haasteita tietyille olemassa oleville ammoniakin yhteistuotantolaitoksille. Se edellyttäisi tällaisten tuotantolaitosten uudelleenrakennusta, mikä vaatisi merkittäviä toimia jäsenvaltioilta niiden kansallisista erityisolosuhteista ja niiden energiahuollon rakenteesta riippuen.
- (64) Jotta voidaan saavuttaa tavoite, jonka mukaan unionista tulee ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä, ja irrottaa unionin teollisuus hiilestä, jäsenvaltioiden olisi voitava yhdistää muiden kuin fossiilisten energialähteiden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttö kansallisten erityisolosuhteidensa ja energialähteiden yhdistelmänsä mukaisesti. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi voitava laskea muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöä teollisuudenalalla koskevaa tavoitettaan edellyttäen, että ne kuluttavat rajallisen osuuden fossiilisista polttoaineista tuotettua vetyä tai sen johdannaisia ja että niiden odotetaan saavuttavan asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä II olevan kaavan mukaisen kansallisen panoksensa.

- (65) Tiukempien tavoitteiden asettaminen lämmitys- ja jäähdytysalalla on olennaista uusiutuvan energian käyttöä koskevan kokonaistavoitteen toteutumisessa, sillä unionin energiankulutuksesta noin puolet on peräisin lämmityksestä ja jäähdytyksestä erityyppisissä loppukäytöissä ja teknologioissa rakennuksissa, teollisuudessa sekä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä. Uusiutuvan energian lisäämisen vauhdittamiseksi lämmitys- ja jäähdytysalalla olisi toteutettava kaikkia jäsenvaltioita sitova jäsenvaltiotasoinen vuotuinen prosenttiyksikkönä ilmaistu vähimmäislisäys. Kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavaa lämmityksen ja jäähdytyksen sitovaa vuotuista keskimääräistä vähimmäislisäystä, joka on 0,8 prosenttiyksikköä vuosina 2021–2025 ja 1,1 prosenttiyksikköä vuosina 2026–2030, olisi täydennettävä ohjeellisilla täydentävillä lisäyksillä tai täydentävillä lisäyksillä, jotka lasketaan erikseen kullekin jäsenvaltiolle, jotta saavutetaan keskimääräinen 1,8 prosenttiyksikön lisäys unionin tasolla. Kyseisten jäsenvaltiokohtaisten ohjeellisten täydentävien lisäysten tai täydentävien lisäysten tavoitteena on jakaa uudelleen lisäponnistelut, joita tarvitaan uusiutuvien energialähteiden halutun tason saavuttamiseksi vuonna 2030, jäsenvaltioiden kesken bruttokansantuotteen ja kustannustehokkuuden perusteella ja ohjata jäsenvaltioita sen suhteen, mikä olisi riittävä kyseisellä alalla käytettävän uusiutuvan energian taso. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti arviointi niiden uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan liittyvästä potentiaalista lämmitys- ja jäähdytysalalla sekä hukkalämmön ja -kylmän mahdollisesta käytöstä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava luettelosta kaksi tai useampia toimenpiteitä helpottaakseen uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämistä lämmitys- ja jäähdytysalalla. Kyseisiä toimenpiteitä hyväksyessään ja toteuttaessaan jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ne ovat kaikkien kuluttajien, erityisesti pienituloisten tai heikossa asemassa olevien kotitalouksien, saatavilla.

- (66) Jotta varmistetaan, että kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen laajemman käytön myötä kuluttajille tarjotaan parempaa tietoa, on aiheellista selventää ja kehittää avoimuutta uusiutuvan energian osuuden ja kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmien energiatehokkuuden osalta.
- (67) Nykyaikaisten uusiutuvaan energiaan perustuvien tehokkaiden kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien on osoitettu pystyvän tarjoamaan kustannustehokkaita ratkaisuja uusiutuvan energian integroimiseen, energiatehokkuuden parantamiseen ja energiasäätöjärjestelmän integrointiin, samalla kun edistetään lämmitys- ja jäähdytysalan hiilestä irtautumista. Kyseisen potentiaalin hyödyntämisen varmistamiseksi olisi nostettava kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan energian tai hukkalämmön ja -kylmän osuuden vuotuinen lisäys 1 prosenttiyksiköstä 2,2 prosenttiyksikköön muuttamatta kyseisen lisäyksen ohjeellista luonnetta, millä otettaisiin huomioon tämälainsäätöjärjestelmän kehittäminen vaihtelevuus unionissa.
- (68) Jotta voidaan ottaa huomioon kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen lisääntynyt merkitys sekä tarve edistää uusiutuvan energian lisäintegroimista kyseisissä verkoissa, on aiheellista kannustaa kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoita yhdistämään uusiutuvan energian ja hukkalämmön ja -kylmän toimittajina olevia kolmansia osapuolia lämpöteholtaan yli 25 MW:n kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkkosäätöjärjestelmiin.

- (69) Lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmät, erityisesti kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmät, edistävät yhä enemmän sähköverkon tasapainottamista tarjoamalla lisäkysyntää vaihtelevalle uusiutuvalle sähkölle, kuten tuuli- ja aurinkoenergialle, kun tällaista uusiutuvaa sähköä on runsaasti ja edullisesti ja sitä muutoin rajoitettaisiin. Tällainen tasapainottaminen voidaan saavuttaa käyttämällä erittäin tehokkaita sähköllä toimivia lämpö- ja jäähdytysyksiköitä, kuten lämpöpumppuja, erityisesti kun kyseiset lämpö- ja jäähdytysyksiköt yhdistetään suureen lämpöenergian varastointiin, erityisesti kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä tai käyttäjäkohtaisessa lämmityksessä, jossa kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen mittakaavaetuja ja järjestelmätason tehokkuutta ei ole saatavilla. Lämpöpumppujen hyödyt ovat kaksitahoiset, sillä ne ensinnäkin lisäävät merkittävästi energiatehokkuutta ja säästävät siten huomattavasti kuluttajien energiaa ja kustannuksia ja toiseksi lisäävät uusiutuvien energialähteiden integrointia mahdollistamalla geotermisen energian ja ympäristön energian suuremman käytön. Jotta voidaan tarjota lisää kannustimia uusiutuvan sähkön käyttöön lämmityksessä ja jäähdytyksessä ja lämmön varastoinnissa, erityisesti ottamalla käyttöön lämpöpumppuja, on aiheellista sallia jäsenvaltioiden laskea uusiutuva sähkö, jolla kyseiset lämpö- ja jäähdytysyksiköt kuten lämpöpumput toimivat, sitovaan ja ohjeelliseen uusiutuvan energian vuotuiseseen lisäykseen lämmitys- ja jäähdytysalalla sekä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä.

- (70) Huolimatta siitä, että hukkalämpöä ja -kylmää on laajalti saatavilla, niiden käyttö on riittämätöntä, mikä haaskaa resursseja, heikentää kansallisten energiajärjestelmien energiatehokkuutta ja aiheuttaa tarpeettoman suurta energiankulutusta unionissa. Edellyttäen, että hukkalämpöä ja -kylmää toimitetaan tehokkaasta kaukolämmityksestä ja -jäähdytyksestä, on aiheellista että hukkalämpö ja -kylmä voidaan laskea mukaan uusiutuvien energialähteiden käyttöä rakennuksissa, teollisuudessa, lämmityksessä ja jäähdytyksessä koskevien tavoitteiden osittaisessa saavuttamisessa ja kaukolämmitystä ja -jäähdytystä koskevien tavoitteiden täysimääräisessä saavuttamisessa. Tämä mahdollistaisi uusiutuvan energian ja hukkalämmön ja -kylmän välisen synergian hyödyntämisen kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkoissa lisäämällä taloudellisia perusteita investoida kyseisten verkkojen nykyaikaistamiseen ja kehittämiseen. Erityisesti hukkalämmön sisällyttäminen teollisuuden uusiutuvan energian vertailuarvoon olisi oltava hyväksyttävää vain siltä osin kuin on kyse hukkalämmöstä tai -kylmästä, joka toimitetaan kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden kautta toiselta teollisuusalueelta tai toisesta rakennuksesta, millä varmistetaan, että tällaisen toiminnanharjoittajan päätoimintana on lämmön tai kylmän toimitus ja että huomioon otettu hukkalämpö erotetaan selvästi samassa tai siihen liittyvässä yrityksessä tai siihen liittyvissä rakennuksissa talteen otetusta sisäisestä hukkalämmöstä.
- (71) Jotta varmistetaan kaukolämmitys- ja -jäähdytysalan täysimääräinen osallistuminen energiasektorin integraatioon, on tarpeen laajentaa sähkönjakeluverkon haltijoiden kanssa tehtävä yhteistyö koskemaan myös siirtoverkonhaltijoita ja ulottaa se myös verkkoinvestointien suunnitteluun ja markkinoihin, jotta kaukolämmitys- ja -jäähdytysalan mahdollisuuksia tarjota joustopalveluja sähkömarkkinoilla pystytään hyödyntämään paremmin. Lisäyhteistyö kaasuverkonhaltijoiden kanssa, mukaan luettuina vety- ja muut energiaverkot, olisi myös mahdollistettava, jotta varmistetaan eri energiankantajien laajempi integraatio ja hyödyntäminen kustannustehokkaimmalla tavalla. Vaatimuksilla koordinoinnin tiiviistämistä kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden, teollisuuden ja kolmannen sektorin sekä paikallisten viranomaisten välillä voitaisiin myös edistää vuoropuhelua ja yhteistyötä, joita tarvitaan hukkalämmön ja -kylmän kustannustehokkaan potentiaalin hyödyntämiseksi kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien kautta.

(72) Uusiutuvien polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön käyttäminen liikennealalla voi edistää unionin liikennealan hiilestä irtautumista kustannustehokkaasti ja tehostaa muun muassa energialähteiden monipuolistamista kyseisellä alalla sekä edistää innovointia, unionin talouden kasvua ja työpaikkojen luomista siten, että samalla vähennetään riippuvuutta tuontienergiasta. Asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistetuille kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksille asetetun tiukemman tavoitteen saavuttamiseksi olisi nostettava tasoa, jolla uusiutuvaa energiaa toimitetaan kaikille liikennemuodoille unionissa. Se, että jäsenvaltioiden annetaan valita liikennealan tavoite ilmaistuna joko kasvihuonekaasuintensiteetin vähennyksenä tai uusiutuvan energian osuutena kulutuksesta, antaa jäsenvaltioille asianmukaisessa määrin joustavuutta suunnitella politiikkatoimensa liikenteen irrottamiseksi hiilestä. Lisäksi ottamalla käyttöön yhdistetty energiapohjainen tavoite kehittyneille biopolttoaineille ja biokaasuille sekä muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille, myös ottamalla käyttöön muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden vähimmäisosuus, varmistettaisiin lisäksi ympäristövaikutuksiltaan vähäisimpien uusiutuvien polttoaineiden lisääntynyt käyttö sellaisissa liikennemuodoissa, joiden sähköistäminen on vaikeaa, kuten meri- ja lentoliikenteessä. Meriliikenteen polttoainesiirtymän käynnistämiseksi jäsenvaltioiden, joilla on merisatamia, olisi pyrittävä varmistamaan, että muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuus meriliikenteen alalle toimitetun energian kokonaismäärästä on vuodesta 2030 alkaen vähintään 1,2 prosenttia. Kyseisten tavoitteiden saavuttaminen olisi varmistettava polttoaineiden toimittajia koskevilla velvoitteilla sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa .../...¹⁺ ja (EU) .../...²⁺⁺ säädetyillä muilla toimenpiteillä. Lentopolttoaineiden toimittajia koskevia nimenomaisia velvoitteita olisi asetettava vain asetuksen (EU) .../...⁺⁺⁺ mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytöstä meriliikenteessä sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL ...).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 26/23 (2021/0210(COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisesta kestäväälle lentoliikenteelle (ReFuelEU Aviation -aloite) (OJ L ...).

⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 29/23 (2021/0205(COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite.

⁺⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 29/23 (2021/0205(COD)) olevan asetuksen numero.

- (73) Jotta voidaan kannustaa lisäämään uusiutuvien polttoaineiden käyttöä kansainvälisessä meriliikenteessä, jonka hiilestä irtautuminen on vaikea toteuttaa, liikenteen alan tavoitteita laskettaessa kansainvälisen meriliikenteen polttoaineeksi toimitetut uusiutuvat polttoaineet olisi sisällytettävä uusiutuvista lähteistä tuotetun energian loppukulutukseen liikennealalla ja vastaavasti kansainväliselle meriliikenteelle toimitetut polttoaineet olisi sisällytettävä energian loppukulutukseen liikennealalla. Tietyissä jäsenvaltioissa meriliikenteen osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on kuitenkin suuri. Kun otetaan huomioon nykyiset tekniset ja sääntelyä koskevat rajoitukset, jotka estävät biopolttoaineiden kaupallisen käytön meriliikenteen alalla, on asianmukaista poiketa vaatimuksesta ottaa huomioon kaikki meriliikenteen alalle toimitettu energia liikennealan erityisten tavoitteiden laskennassa sallimalla sen, että jäsenvaltiot asettavat meriliikenteen alan energian loppukulutuksen ylärajaksi 13 prosenttia energian kokonaisloppukulutuksesta jäsenvaltiossa. Saarijäsenvaltioissa, joissa energian kokonaisloppukulutus meriliikenteen alalla on suhteettoman korkea, eli yli kolmannes maa- ja rautatieliikenteen kulutuksesta, ylärajaksi olisi asetettava 5 prosenttia. Uusiutuvan energian yleistä tavoitetta laskettaessa, kun otetaan huomioon kansainvälisen meriliikenteen erityispiirteet niille toimitettavien polttoaineiden osalta, ne olisi kuitenkin sisällytettävä jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutukseen vain, jos ne ovat uusiutuvia.

- (74) Sähköisellä liikkuvuudella on jatkossa keskeinen asema liikennealan hiilestä irtautumisessa. Sähköisen liikkuvuuden kehittämiseksi jäsenvaltioiden olisi luotava hyvitysmekanismi, jonka avulla yleisesti saatavilla olevien latauspisteiden haltijat edistävät jäsenvaltioiden polttoaineiden toimittajille asettaman velvoitteen täyttämistä toimittamalla uusiutuvaa sähköä. Jäsenvaltioiden olisi voitava sisällyttää kyseiseen hyvitysmekanismiin yksityisiä latausasemia, jos voidaan osoittaa, että kyseisille yksityisille latausasemille toimitettua uusiutuvaa sähköä tarjotaan ainoastaan sähköajoneuvoille. Tällaisen hyvitysmekanismin avulla tapahtuvan liikenteen alan sähköistymisen tukemisen ohella on tärkeää, että jäsenvaltiot edelleen pitävät yllä korkeaa tavoitetasoa nestemäisten polttoaineiden valikoiman hiilestä irtautumiselle etenkin sellaisilla liikenteen aloilla, joilla hiilestä irtautuminen on vaikea toteuttaa, kuten lento- ja meriliikenteessä, joiden suora sähköistäminen on huomattavasti vaikeampaa.
- (75) Muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita, kuten uusiutuvaa vetyä, voidaan käyttää raaka-aineena tai energialähteenä teollisissa ja kemiallisissa prosesseissa sekä lento- ja meriliikenteessä, hiilestä irtautumisessa aloilla, joilla suora sähköistäminen ei ole teknisesti mahdollista tai kilpailukykyistä. Niitä voidaan käyttää myös energian varastoinnissa tarvittaessa energiajärjestelmän tasapainottamiseksi, joten sillä on merkittävä rooli energiajärjestelmän integroinnissa.

- (76) Unionin uusiutuvaa energiaa koskevalla politiikalla pyritään edistämään ilmastonmuutoksen hillintää koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. Kyseiseen tavoitteeseen pyritäessä on olennaista tukea myös laajempia ympäristötavoitteita ja erityisesti biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen ehkäisyä, johon tiettyjen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoon liittyvällä epäsuoralla maankäytön muutoksella on kielteisiä vaikutuksia. Kyseisten ilmasto- ja ympäristötavoitteiden edistäminen on unionin kansalaisten ja unionin lainsäätäjän tärkeä ja sukupolvet ylittävä pitkäaikainen pyrkimys. Unionin olisi siksi edistettävä sellaisia kyseisten polttoaineiden tuotantomääriä, joilla löydetään tasapaino tarvittavien kunnianhimoisten tavoitteiden ja suorien ja epäsuorien maankäytön muutosten välttämistarpeen välillä. Liikennealan tavoitteen laskentatapa ei näin ollen saisi vaikuttaa siihen, miten kyseisen tavoitteen laskennassa otetaan huomioon toisaalta tietyt ravinto- ja rehukasveista tuotetut polttoaineet ja toisaalta polttoaineet, joista todennäköisesti aiheutuu epäsuoria maankäytön muutoksia. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava valita, otetaanko ravinto- ja rehukasveista tuotetut biopolttoaineet ja biokaasu huomioon laskettaessa liikennealan tavoitetta, jotta ei luotaisi kannustinta niiden käyttämiseen liikenteessä ja otettaisiin huomioon Ukrainan vastaisen sodan vaikutukset elintarvikkeiden ja rehun tarjontaan. Jos jäsenvaltiot eivät ota niitä huomioon laskennassa, niiden olisi voitava vastaavasti vähentää energiaperusteista tavoitetta tai vähentää kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta, olettaen, että ravinto- ja rehukasveista tuotetuilla biopolttoaineilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä 50 prosenttia, mikä vastaa tämän direktiivin liitteessä esitettyjä, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia tyypillisiä arvoja ravinto- ja rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden asiaankuuluvimmilla tuotantopoluilla sekä useimpiin tällaisten biopolttoaineiden tuotantolaitoksiin sovellettavaa kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten vähimmäiskynnystä.

- (77) Sen varmistamiseksi, että biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden käytöllä vähennetään yhä enemmän kasvihuonekaasupäästöjä, ja jotta otetaan huomioon kyseisten polttoaineiden edistämisen mahdolliset epäsuorat vaikutukset, kuten metsäkato, komission olisi tarkasteltava uudelleen paljon hiiltä sitovan maan enimmäisosuutta raaka-aineen maailmanlaajuisen tuotantoalueen keskimääräisestä vuotuisesta laajentumisesta objektiivisin ja tieteellisin perustein, ottaen huomioon unionin ilmastotavoitteet ja -sitoumukset, ja sen olisi tarvittaessa ehdotettava uudelleentarkastelunsa tulosten pohjalta uutta kynnyksarvoa. Lisäksi komission olisi arvioitava mahdollisuutta suunnitella nopeutettu kehityskulku sille, että vähennetään asteittain kyseisten polttoaineiden panosta uusiutuvan energian tavoitteisiin, jotta maksimoidaan kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten määrä.
- (78) Kun liikennealan tavoite asetetaan kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitteena, on tarpeen säätää menetelmästä, jossa otetaan huomioon, että erilaisten uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energiamuotojen aikaansaama kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten määrä vaihtelee, joten ne vaikuttavat tiettyyn tavoitteeseen eri tavoin. Uusiutuvan sähkön olisi katsottava olevan nollapäästöistä kasvihuonekaasujen osalta, toisin sanoen sen kasvihuonekaasupäästöjen vähennys on 100 prosenttia verrattuna fossiilisilla polttoaineilla tuotettuun sähköön. Tämä kannustaa uusiutuvan sähkön käyttämiseen, sillä on epätodennäköistä, että uusiutuvilla polttoaineilla ja kierrätetyillä hiilipitoisilla polttoaineilla saavutettaisiin yhtä suuria kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä. Sen vuoksi uusiutuviin energialähteisiin perustuvasta sähköistämisestä tulisi tehokkain keino toteuttaa maantieliikenteen hiilestä irtautuminen. Lisäksi muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämiseksi lento- ja meriliikennemuodoissa, joissa sähköistäminen on vaikeaa, on aiheellista ottaa käyttöön näille liikennemuodoille toimitettujen polttoaineiden kerroin kyseisille polttoaineille asetettujen tavoitteiden laskennassa.

- (79) Loppukäyttöalojen, kuten liikennealan, suora sähköistäminen edistää järjestelmän tehokkuutta ja helpottaa siirtymistä uusiutuvaan energiaan perustuvaan energijärjestelmään. Kyseessä on sen vuoksi sinänsä tehokas keino vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Tästä syystä liikennealan lisäisyyttä koskevan kehyksen luomista erityisesti sähköajoneuvoihin toimitettavalle uusiutuvalle sähkölle ei edellytetä. Lisäksi aurinkosähköajoneuvot voivat edistää ratkaisevasti Euroopan liikennealan hiilestä irtautumista.
- (80) Koska muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet on laskettava uusiutuvaksi energiaksi riippumatta siitä, millä toimialalla niitä kulutetaan, niiden uusiutuvuuden luonnetta sähköstä tuottaessa määrittäviä sääntöjä, joita sovellettiin näihin polttoaineisiin ainoastaan liikennealalla kulutettaessa, olisi laajennettava koskemaan kaikkia muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita riippumatta siitä, millä toimialalla niitä kulutetaan.

- (81) Muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet ovat tärkeitä lisättäessä uusiutuvan energian osuutta aloilla, joiden odotetaan tukeutuvan kaasumaisiin ja nestemäisiin polttoaineisiin pitkällä aikavälillä, esimerkiksi teollisessa käytössä ja raskaassa liikenteessä. Komission olisi arvioitava viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2028 sen menetelmän vaikutusta, jolla määritetään, milloin muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuottamiseksi käytetty sähkö voidaan katsoa kokonaan uusiutuvaksi, mukaan lukien lisäisyyden sekä ajallisen ja maantieteellisen korrelaation vaikutus tuotantokustannuksiin, kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin ja energiajärjestelmään, sekä toimitettava tästä kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa olisi arvioitava erityisesti kyseisen menetelmän vaikutusta muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden saatavuuteen ja kohtuuhintaisuuteen teollisuuden ja liikenteen aloilla sekä unionin kykyyn saavuttaa muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevat tavoitteensa ottaen huomioon tuontivetyä ja unionissa tuotettua vetyä koskeva unionin strategia minimoiden samalla kasvihuonekaasupäästöjen kasvu sähköalalla ja koko energiajärjestelmässä. Jos kyseisessä kertomuksessa todetaan, että vaatimuksilla ei kyetä varmistamaan riittävää saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta eivätkä ne edistä merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä, energiajärjestelmän integrointia ja vuodeksi 2030 asetettujen muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista, komission olisi tarkasteltava uudelleen unionin menetelmää ja tarvittaessa annettava delegoitu säädös menetelmän muuttamiseksi, jotta voidaan tehdä tarvittavat mukautukset kriteereihin vetyteknologian alan kasvun helpottamiseksi.

- (82) Jotta varmistetaan kiinteitä biomassapolttoaineita koskevien unionin kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerien parempi ympäristötehokkuus lämmitystä, sähköä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa, näiden kriteerien soveltamisen vähimmäiskynnys olisi laskettava nykyisestä 20 MW:sta 7,5 MW:iin.
- (83) Direktiivillä (EU) 2018/2001 vahvistettiin bioenergian kestävyttä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevaa kehystä määrittämällä kaikkia loppukäyttöaloja koskevat kriteerit. Siinä annettiin tarkat säännöt metsäbiomassasta tuotetuille biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille ja edellytettiin kestäviä korjuutoimia sekä maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen laskentaa. Direktiivissä 92/43/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2000/60/EY, 2008/56/EY¹ ja 2009/147/EY säädettyjen, biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja elinympäristöjen tuhoutumisen estämistä koskevien tavoitteiden mukaisesti biologisesti poikkeuksellisen monimuotoisten ja runsaasti hiiltä sitovien elinympäristöjen, joita ovat ikimetsät ja aarniometsät, biologisesti erittäin monimuotoiset metsät, ruohoalueet, turvemaat ja nummet, suojelua on tarpeen tehostaa. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön poikkeuksia ja rajoituksia, jotka koskevat metsäbiomassan hankintaa näiltä alueilta, maatalouden biomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin sovellettavan lähestymistavan mukaisesti, paitsi silloin kun riskiperusteinen lähestymistapa mahdollistaa tarvittavat poikkeukset ja rajoitukset ja toimijat toimittavat tarvittavat vakuutukset. Lisäksi kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerejä olisi sovellettava vaiheittain myös olemassa oleviin biomassalaitoksiin, jotta varmistetaan, että bioenergian tuotanto näissä laitoksissa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä fossiilisista polttoaineista tuotettuun energiaan verrattuna, ja tässä yhteydessä olisi sovellettava investointisuojan kannalta riittäviä siirtymäkausia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiapuitteidirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (84) Metsäbiomassan korjuuta koskevia kestävyyskriteerejä olisi täsmennettävä edelleen kestävän metsätalouden periaatteiden mukaisesti. Kyseisten täsmennysten tavoitteena olisi oltava vahvistaa ja selventää metsäbiomassaa koskevaa riskiperusteista lähestymistapaa, samalla kun jäsenvaltioille sallitaan oikeasuhteisten säännösten avulla kohdennettuja mukautuksia, joiden avulla voidaan soveltaa paikallisesti asianmukaisia käytäntöjä.
- (85) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että se, miten ne käyttävät metsäbiomassaa energian tuottamiseksi, noudattaa velvoitteita, jotka niillä on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841¹ mukaisesti. Tätä varten niiden olisi tehtävä ennakoivia arviointeja ja pantava täytäntöön tarvittavia toimenpiteitä, jotka täydentävät niiden nykyisiä asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisia velvoitteita.
- (86) Kun otetaan huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettu syrjäisimpien alueiden erityistilanne, joka näkyy energia-alalla eristyneisyytenä, rajallisina toimituksina ja riippuvuutena fossiilisista polttoaineista, olisi laajennettava poikkeusta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat hyväksyä erityisiä kriteerejä, jotta voidaan varmistaa tukikelpoisuus tiettyjen biomassapolttoaineiden kulutuksen osalta kyseisillä alueilla, siten että sen piiriin kuuluvat myös bionesteet ja biopolttoaineet. Erityiskriteerien olisi oltava objektiivisesti perusteltuja sillä perusteella, että näin voidaan taata kyseessä olevan syrjäisimmän alueen energiariippumattomuus sekä kestävyyskriteerien, energiatehokkuuskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien kriteerien sujuva vaiheittainen käyttöönotto kyseessä olevalla syrjäisimmällä alueella direktiivin (EU) 2018/2001 mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (87) Unioni on sitoutunut parantamaan biomassapolttoaineiden tuotannon ekologista, taloudellista ja sosiaalista kestävyyttä. Tämä direktiivi täydentää muita unionin säädöksiä, erityisesti kaikkia säädöksiä yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta, joissa vahvistetaan arvoketjun huolellisuusvelvoitteita koskevat vaatimukset haitallisten ihmisoikeus- tai ympäristövaikutusten osalta.
- (88) Jotta vähennetään hallinnollista taakkaa uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuottajille sekä jäsenvaltioille, joissa komissio on täytäntöönpanosäädöksellä hyväksynyt vapaaehtoisia tai kansallisia järjestelmiä näyttönä kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien kriteerien sekä muiden tässä direktiivissä säädetyissä muutossäännöksissä säädettyjen vaatimusten noudattamisesta tai siitä tarkkoja tietoja antavina, jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä tällaisissa järjestelmissä suoritettujen sertifiointien tulokset komission hyväksynnän soveltamisalalla. Pienten laitosten taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön yksinkertaistetun vapaaehtoisen todentamismekanismin laitoksille, joiden kokonaislämpöteho on 7,5–20 MW.

- (89) Riskien lieventämiseksi ja petosten ehkäisemiseksi paremmin bioenergian ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden toimitusketjuissa direktiivissä (EU) 2018/2001 säädetään arvokkaista lisäyksistä avoimuuden, jäljitettävyyden ja valvonnan osalta. Tässä yhteydessä unionin tietokannan, jonka komissio perustaa, tavoitteena on mahdollistaa nestemäisten ja kaasumaisten uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden jäljittäminen. Tietokanta olisi laajennettava kattamaan liikennealan lisäksi kaikki muut loppukäyttöalat, joilla tällaisia polttoaineita kulutetaan. Tällaisen laajentamisen tarkoituksena on edistää merkittävästi näiden polttoaineiden tuotannon ja kulutuksen kattavaa seurantaa, mikä pienentäisi kaksinkertaisen laskennan ja sääntöjenvastaisuuksien riskiä unionin tietokannan soveltamisalaan kuuluvissa toimitusketjuissa. Lisäksi jotta vältetään riski saman uusiutuvan kaasun kaksinkertaisesta kirjaamisesta, mille tahansa tietokantaan rekisteröidyn uusiutuvan kaasun erälle myönnetty alkuperätakuu olisi peruutettava. Tietokanta olisi asetettava julkisesti saataville avoimella, läpinäkyvällä ja käyttäjäystävällisellä tavalla siten, että samalla noudatetaan yksityisyyden ja kaupallisesti arkaluontoisten tietojen suojelun periaatteita. Komission olisi julkaistava vuosittain kertomuksia unionin tietokannassa ilmoitetuista tiedoista, mukaan lukien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden määrät, maantieteellinen alkuperä ja raaka-ainetyyppi. Komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä edistämään unionin tietokannan ja olemassa olevien kansallisten tietokantojen ja yhteenliitettävyyttä, jotta mahdollistetaan sujuva siirtyminen sekä tietokantojen kaksisuuntaisuus. Sen lisäksi, että toimitusketjussa olevien yksittäisten raaka-aine- ja polttoaine-erien avoimuutta ja jäljitettävyyttä vahvistetaan, äskettäin hyväksytyllä komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/996¹ tiukennettiin sertifiointielinten tarkastusvaatimuksia ja lisättiin julkisen valvonnan valtuuksia, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuus tutustua tarkastuksissaan talouden toimijoiden asiakirjoihin ja tiloihin. Direktiivin (EU) 2018/2001 todentamiskehyksen eheyttä on siten merkittävästi vahvistettu täydentämällä sertifiointiviranomaisten tekemiä ja unionin tietokannan avulla tehtäviä tarkastuksia jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten todentamis- ja valvontavalmiuksilla. On erittäin suositeltavaa, että jäsenvaltiot hyödyntävät molempia julkisen valvonnan mahdollisuuksia.

¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/996, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2022, kestävyyskriteerien, kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä koskevien kriteerien todentamista koskevista säännöistä (EUVL L 168, 27.6.2022, s. 1).

- (90) Komission ja jäsenvaltioiden olisi mukauduttava jatkuvasti parhaisiin hallinnollisiin käytäntöihin ja toteutettava kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet direktiivin (EU) 2018/2001 täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi ja sääntöjen noudattamisesta asianomaisille toimijoille ja toimialoille aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi.
- (91) Olisi vahvistettava asianmukaiset petostentorjuntasäännökset, erityisesti sellaisen jättepohjaisten raaka-aineiden tai biomassan käytön osalta, joka on yksilöity suuren epäsuoran maankäytön muutoksen riskin aiheuttavaksi. Koska petosten havaitseminen ja torjunta on olennaisen tärkeää epäreilun kilpailun ja hallitsemattoman metsäkadon estämiseksi myös kolmansissa maissa, olisi toteutettava kyseisten raaka-aineiden täydellinen ja sertifioitu jäljitettävyyys.
- (92) Sen vuoksi direktiivi (EU) 2018/2001 olisi muutettava vastaavasti.
- (93) Asetuksessa (EU) 2018/1999 on useita viittauksia unionin tasoiseen sitovaan tavoitteeseen, jonka mukaan vähintään 32 prosenttia unionissa vuonna 2030 kulutetusta energiasta on peräisin uusiutuvista energialähteistä. Koska kyseistä tavoitetta on tiukennettava, jotta sillä olisi tehokas vaikutus kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskevaan tavoitteeseen, näitä viittauksia olisi muutettava. Mahdollisesti muilla asetetuilla suunnittelua ja raportointia koskevilla lisävaatimuksilla ei luoda uutta suunnittelu- ja raportointijärjestelmää, vaan niitä koskisivat olemassa olevat kyseisen asetuksen mukaiset suunnittelu- ja raportointipuitteet.
- (94) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY¹ soveltamisalaa olisi muutettava, jotta vältetään liikennealan polttoaineen hiilestä irtautumisen tavoitteita koskevien sääntelyvaatimusten päällekkäisyys ja yhdenmukaistetaan se direktiivin (EU) 2018/2001 kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58).

- (95) Direktiivissä 98/70/EY säädetyt määritelmät olisi yhdenmukaistettava direktiivissä (EU) 2018/2001 säädettyjen määritelmien kanssa, jotta vältetään erilaisten määritelmien käyttäminen kyseisissä kahdessa säädöksessä.
- (96) Direktiivin 98/70/EY sisältämät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja biopolttoaineiden käyttöä koskevat velvoitteet olisi poistettava, jotta virtaviivaistetaan liikenteen polttoaineiden tehostetut hiilestä irtautumisen velvoitteet, jotka annetaan direktiivissä (EU) 2018/2001, ja vältetään niitä koskevan sääntelyn päällekkäisyys.
- (97) Direktiivissä 98/70/EY annetut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen valvontaa ja raportointia koskevat velvoitteet olisi poistettava, jotta vältetään raportointivelvoitteiden kaksinkertainen sääntely.
- (98) Neuvoston direktiivi (EU) 2015/652¹, jossa annetaan yksityiskohtaiset säännöt direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten, olisi kumottava, sillä se vanhenee kumottaessa direktiivin 98/70/EY 7 a artikla tällä direktiivillä.

¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2015/652, annettu 20 päivänä huhtikuuta 2015, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista (EUVL L 107, 25.4.2015, s. 26).

- (99) Dieselpolttoaineen biopohjaisten komponenttien suhteen direktiivissä 98/70/EY oleva viittaus dieselpolttoaineeseen B7 eli enintään 7 prosenttia rasvahappometyyliestereitä (FAME) sisältävään dieselpolttoaineeseen rajoittaa saatavilla olevia vaihtoehtoja, jotka koskevat direktiivissä (EU) 2018/2001 asetettujen, biopolttoaineiden korkeampaa osuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista. Tämä johtuu siitä, että unionin dieselpolttoaineiden tarjonta koostuu jo lähes kokonaisuudessaan B7-polttoaineesta. Tästä syystä biopohjaisten komponenttien enimmäisosuus olisi nostettava 7 prosentista 10 prosenttiin.
- B10-dieselpolttoaineen eli korkeintaan 10 prosenttia rasvahappometyyliestereitä (FAME) sisältävän dieselpolttoaineen markkinoille saattamisen jatkaminen edellyttää unioninlaajuista B7-suojalaatua dieselpolttoaineen 7 prosentin FAME-pitoisuudelle, koska ajoneuvokannassa odotetaan vuoteen 2030 mennessä olevan huomattava määrä ajoneuvoja, joille B10-polttoaine ei sovellu. Tämä olisi otettava huomioon direktiivin 98/70/EY 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa.
- (100) Siirtymäsäännöksillä olisi mahdollistettava tällä direktiivillä kumottujen direktiivin 98/70/EY artiklojen mukaisen tiedonkeruun ja raportointivelvoitteiden täyttämisen järjestelmällinen jatkaminen.
- (101) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja energiariippuvuutta sekä alentaa energian hintoja, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (102) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitävät tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna, erityisesti ottaen huomioon Euroopan tuomioistuimen asiassa komissio v. Belgia² (C-543/17) antama tuomio.
- (103) Tällä direktiivillä kansalaisille, viranomaisille ja yrityksille asetetun sääntelytaakan keventämiseksi komission olisi 29 päivänä huhtikuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” esitetyn ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen mukaisesti tarkasteltava uudelleen asianomaisten alojen sääntelykehystä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

² Unionin tuomioistuimen tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia, C-543/17, ECLI:EU:C:2019:573.

1 artikla
Direktiivin (EU) 2018/2001 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2018/2001 seuraavasti:

1) muutetaan 2 artiklan toinen kohta seuraavasti:

a) korvataan 1 alakohta seuraavasti:

”1) ’uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla’ tai ’uusiutuvalla energialla’ tarkoitetaan uusiutuvista, muista kuin fossiilisista lähteistä peräisin olevaa energiaa eli tuuli- ja aurinkoenergiaa (aurinkolämpö ja aurinkosähkö) sekä geotermistä energiaa, osmoottista energiaa, ympäristön energiaa, vuorovesi- ja aaltoenergiaa ja muuta valtamerienergiaa, vesivoimaa, biomassaa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvää kaasua ja biokaasua;

1 a) ’teollisuuslaatuksella raakapuulla’ tarkoitetaan sahatukkeja, vaneritukkeja, kuitupuuta (pyöreää tai halkaistua) sekä kaikkea muuta raakapuuta, joka soveltuu teolliseen käyttöön, lukuun ottamatta raakapuuta, joka ominaispiirteidensä, kuten lajin, koon, suoruuden ja oksaisuuden, vuoksi ei sovellu teolliseen käyttöön, jäsenvaltioiden määrittelemällä ja asianmukaisesti perustelemalla tavalla asiaankuuluvien metsä- ja markkinaolosuhteiden mukaisesti;”;

b) korvataan 4 alakohta seuraavasti:

”4) ’energian kokonaisloppukulutuksella’ tarkoitetaan teollisuuden, liikenteen, kotitalouksien, palvelujen, myös julkisten palvelujen, maatalouden sekä metsä- ja kalatalouden energiakäyttöön toimitettuja energiahyödykkeitä, sähkön ja lämmön kulutusta energiatoimialalla sähkön ja lämmön tuotantoon sekä sähkön ja lämmön jakelu- ja siirtohäviötä;”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”9 a) ’uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueella’ tarkoitetaan tiettyä joko maalla tai merellä tai sisävesillä sijaitsevaa paikkaa tai aluetta, jonka jäsenvaltio on nimennyt erityisen soveltuvaksi uusiutuvan energian tuotantolaitosten asentamiseen;

9 b) ’aurinkoenergialaitteilla’ tarkoitetaan laitteita, jotka muuntavat aurinkoenergiaa lämpö- tai sähköenergiaksi, erityisesti aurinkolämpö- ja aurinkosähkölaitteita”;

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

”14 a) ’tarjousalueella’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/943* 2 artiklan 65 alakohdassa määriteltyä tarjousaluetta;

- 14 b) 'innovatiivisella uusiutuvan energian teknologialla' tarkoitetaan uusiutuvan energian tuotantoteknologiaa, joka parantaa vähintään yhdellä tavalla uusimman tekniikan mukaista vastaavaa uusiutuvan energian teknologiaa tai tekee hyödynnettäväksi uusiutuvan energian teknologian, jota ei ole täysin kaupallistettu tai johon liittyy ilmeinen riski;
- 14 c) 'älykkäällä mittausjärjestelmällä' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944** 2 artiklan 23 alakohdassa määriteltyä älykästä mittausjärjestelmää;
- 14 d) 'latauspisteellä' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...***+ 2 artiklan 48 alakohdassa määriteltyä latauspistettä;
- 14 e) 'markkinaosapuolella' tarkoitetaan asetuksen (EU) 2019/943 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä markkinaosapuolta;
- 14 f) 'sähkömarkkinoilla' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2019/944 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyjä sähkömarkkinoita;
- 14 g) 'kotitalousakulla' tarkoitetaan erillistä ladattavaa akkua, jonka nimellisteho on suurempi kuin 2 kWh ja joka soveltuu asennuksiin ja käyttöön kotitalousympäristössä;

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjaan PE-CONS 25/23 (2021/0223 (COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä, otsikko ja virallisen lehden viite.

- 14 h) 'sähköajoneuvoakulla' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...^{***+} 3 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määriteltyä sähköajoneuvoakkua;
- 14 i) 'teollisuusakulla' tarkoitetaan asetuksen (EU) .../...⁺⁺ 3 artiklan 13 alakohdassa määriteltyä teollisuusakkua;
- 14 j) 'toimintakunnolla' tarkoitetaan asetuksen (EU) .../..⁺⁺⁺ 3 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyä toimintakuntoa;
- 14 k) 'varaustilalla' tarkoitetaan asetuksen (EU) .../...⁺⁺⁺⁺ 3 artiklan 1 kohdan 27 alakohdassa määriteltyä varaustilaa;
- 14 l) 'tehon asetusarvolla' tarkoitetaan akun hallintajärjestelmän sisältämää dynaamista tietoa, jolla määritetään sähkötehon asetukset, joilla akun pitäisi toimia optimaalisesti lataamisen tai purkautumisen aikana siten, että akun toimintakunto ja käyttö ovat optimaalisia;
- 14 m) 'älylatauksella' tarkoitetaan lataustoimintoa, jossa akkuun siirrettävän sähkönsäätöintensiteetti säätö dynaamisesti sähköisen tiedonsiirron kautta saadun tiedon perusteella;

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/2023 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä, otsikko ja EUVL-julkaisuviite.

⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/2023 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero.

⁺⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/2023 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero.

⁺⁺⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/2023 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero.

- 14 n) 'sääntelyviranomaisella' tarkoitetaan asetuksen (EU) 2019/943 2 artiklan 2 alakohdassa määritettyä sääntelyviranomaista;
- 14 o) 'kaksisuuntaisella latauksella' tarkoitetaan asetuksen (EU) .../...⁺ 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä kaksisuuntaista latausta;
- 14 p) 'normaalitehoisella latauspisteellä' tarkoitetaan asetuksen (EU) .../...⁺ 2 artiklan 37 alakohdassa määriteltyä normaalitehoista latauspistettä;
- 14 q) 'uusiutuvan energian ostosopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, jonka nojalla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sopii ostavansa uusiutuvaa energiaa suoraan tuottajalta ja joka kattaa muun muassa uusiutuvan sähkön ostosopimukset ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun lämmityksen tai jäähdytyksen ostosopimukset;

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/943, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoista (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 54).
- ** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).
- *** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta ja direktiivin 2014/94/EU kumoamisesta (EUVL ...).
- **** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., akuista ja paristoista ja jätteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L ..., s. ...).';

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) olevan asetuksen numero.

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”18 a) ’teollisuudella’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1893/2006* vahvistettuja Euroopan yhteisön tilastollisen toimialaluokituksen (NACE Rev.2) pääluokkiin B, C ja F sekä pääluokan J kaksinumeroitasoon 63 kuuluvia yrityksiä ja tuotteita;
- 18 b) ’muulla kuin energiakäytöllä’ tarkoitetaan polttoaineiden käyttöä teollisen prosessin raaka-aineina energiantuotantokäytön sijaan;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).”;

f) lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”22 a) ’uusiutuvilla polttoaineilla’ tarkoitetaan biopolttoaineita, bionesteitä, biomassapoltttoaineita ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita;
- 22 b) ’energiatehokkuus etusijalle -periaatteella’ tarkoitetaan asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklan 18 alakohdassa määritellyä energiatehokkuus etusijalle -periaatetta;”;

g) korvataan 36 alakohta seuraavasti:

”36) ’muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla’
tarkoitetaan nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita, joiden energiasisältö on
peräisin muista uusiutuvista energialähteistä kuin biomassasta;”;

h) lisätään alakohdat seuraavasti:

”44 a) ’plantaasilla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU)
2023/1115* 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä plantaasia;

44 b) ’osmoottisella energialla’ tarkoitetaan energiaa, joka syntyy luonnostaan
kahden nesteen, kuten makean ja suolaisen veden, suolaisuuseroista;

44 c) ’järjestelmän tehokkuudella’ tarkoitetaan energiatehokkaiden ratkaisujen
valintaa, kun ne mahdollistavat myös kustannustehokkaan hiilestä irtautumisen
kehityspolun, lisäjouaston ja resurssien tehokkaan käytön;

44 d) ’samalla paikalla sijaitsevilla energiavarastolla’ tarkoitetaan energiavarastoa,
joka on yhdistetty uusiutuvaa energiaa tuottavaan laitokseen ja liitetty samaan
verkon liityntäpisteeseen;

44 e) 'aurinkosähköajoneuvolla' tarkoitetaan moottoriajoneuvoa, joka on varustettu voimalinjalla, jossa on energianmuuntimena ainoastaan kiinteitä sähkömoottoreita sekä ulkoisesti ladattavissa oleva sähköenergiavarastojärjestelmä, ja johon on integroitu aurinkopaneeleja.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1115, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionista sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 206).”;

2) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on vähintään 42,5 prosenttia unionin energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä yhteisesti nostamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden 45 prosenttiin unionin energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030.

Jäsenvaltioiden on asetettava ohjeellinen tavoite, jonka mukaan innovatiivisen uusiutuvan energian teknologian osuus asennetusta uudesta uusiutuvan energian kapasiteetista on vähintään 5 prosenttia vuoteen 2030 mennessä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että biomassasta peräisin oleva energia tuotetaan tavalla, joka minimoi kohtuuttomat vääristymät biomassan raaka-ainemarkkinoilla ja haitalliset vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen, ympäristöön ja ilmastoon. Tätä varten niiden on otettava huomioon direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa esitetty jätehierarkia ja varmistettava biomassan kaskadikäyttöperiaatteen soveltaminen siten, että keskitytään tukijärjestelmiin ja otetaan asianmukaisesti huomioon kansalliset erityispiirteet.

Jäsenvaltioiden on suunniteltava biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista peräisin olevan energian tukijärjestelmät siten, että vältetään kannustamasta kestävämpiin kehityspolkuihin ja vääristämästä kilpailua materiaalsektorien kanssa, jotta voidaan varmistaa, että puubiomassaa käytetään siitä saatavan suurimman taloudellisen ja ympäristöön liittyvän arvonlisäyksen mukaisesti seuraavassa ensisijaisuusjärjestyksessä:

- a) puuperäiset tuotteet;
- b) puuperäisten tuotteiden käyttöä jatkaminen;
- c) uudelleenkäyttö;
- d) kierrätys;
- e) bioenergia; ja
- f) loppukäsittely.

- 3 a. Jäsenvaltiot voivat poiketa 3 kohdassa tarkoitettusta biomassan kaskadikäyttöperiaatteesta, jos se on tarpeen energian toimitusvarmuuden varmistamiseksi. Jäsenvaltiot voivat poiketa kyseisestä periaatteesta myös, jos paikallinen teollisuus ei määrällisesti tai teknisesti kykene käyttämään metsäbiomassaa energian tuotantoa korkeamman taloudellisen ja ympäristöön liittyvän arvonlisäyksen mukaisesti raaka-aineisiin, jotka ovat peräisin
- a) tarvittavista metsänhoitotoimista, joilla pyritään varmistamaan esikaupalliset harvennukset tai jotka toteutetaan maastopalojen ehkäisemistä suuririskisillä alueilla koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - b) dokumentoitujen luonnonhäiriöiden jälkeen tehdyistä pelastushakkuista; tai
 - c) sellaisten tiettyjen puulajien korjuusta, joiden ominaisuudet eivät sovellu paikallisiin käsittelylaitoksiin.
- 3 b. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle enintään kerran vuodessa yhteenveto 3 a kohdan nojalla tehdyistä poikkeuksista biomassan kaskadikäyttöperiaatteesta sekä tällaisten poikkeusten perustelut ja maantieteellinen laajuus, johon niitä sovelletaan. Komissio julkistaa vastaanotetut ilmoitukset ja voi antaa julkisen lausunnon mistä tahansa niistä.

3 c. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää suoraa taloudellista tukea

- a) sahatukkien, vaneritukkien, teollisuuslaatuisten raakapuun, kantojen ja juurien käyttämiselle energian tuotantoon;
- b) jätettä polttamalla tuotetulle uusiutuvalle energialle, jos direktiivissä 2008/98/EY säädettyjä erilliskeräystä koskevia velvoitteita ei ole noudatettu.

3 d. Rajoittamatta 3 kohdassa esitettyjä velvoitteita jäsenvaltiot eivät saa myöntää uutta tukea eivätkä uusia mitään tukea sähkön tuotannolle metsäbiomassasta sähkön erillistuotantolaitoksissa, ellei näin tuotettu sähkö täytä vähintään yhtä seuraavista ehdoista:

- a) se tuotetaan alueella, joka yksilöidään kiinteitä fossiilisia polttoaineita koskevan riippuvuutensa vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1056* 11 artiklan mukaisesti laaditussa alueellisessa oikeudenmukaista siirtymää koskevassa suunnitelmassa, ja se täyttää tämän direktiivin 29 artiklan 11 kohdassa esitetyt asiaankuuluvat vaatimukset;
- b) se tuotetaan soveltamalla biomassan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia ja täyttää 29 artiklan 11 kohdan toisessa alakohdassa esitetyt vaatimukset;

- c) se tuotetaan SEUT 349 artiklassa tarkoitetulla syrjäisimmällä alueella rajoitetun ajan siten, että tavoitteena on metsäbiomassan käytön asteittainen vähentäminen mahdollisimman paljon vaikuttamatta turvallisen ja varman energian saatavuuteen.

Komissio antaa vuoteen 2027 mennessä kertomuksen jäsenvaltioiden biomassaa koskevien tukijärjestelmien vaikutuksista muun muassa biologiseen monimuotoisuuteen, ilmastoon ja ympäristöön sekä mahdollisiin markkinoiden vääristymiin ja arvioi biomassaa koskeviin tukijärjestelmiin liittyvien lisärajoitusten mahdollisuutta.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1056, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 1).”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltioiden on laadittava puitteet, joihin voi sisältyä tukijärjestelmiä ja toimenpiteitä uusiutuvan sähkön ostosopimusten käyttöönoton helpottamiseksi ja jotka mahdollistavat uusiutuvan sähkön käyttöönoton tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla jäsenvaltion kansallisen panoksen mukaisella tasolla ja asetuksen (EU) 2018/1999 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen ohjeellisten kehityskulkujen mukaisella aikataululla. Näissä puitteissa on erityisesti keskityttävä jäljellä olevien, myös lupamenettelyihin liittyvien, uusiutuvan sähkön laajaa tarjontaa koskevien esteiden poistamiseen ja tarvittavan siirto-, jakelu- ja varastointi-infrastruktuurin, myös samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen, kehittämiseen. Puitteiden suunnittelussa jäsenvaltioiden on otettava huomioon uusiutuva lisäenergia, jota tarvitaan liikenne-, teollisuus-, rakennus- sekä lämmitys- ja jäähdytysaloilla esiintyvään kysyntään vastaamiseksi sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitettaviin yhdenmennyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa ja niistä laadittaviin edistymisraportteihin, jotka toimitetaan kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti, yhteenvedon mahdollisuuksia luovien puitteiden mukaisesti toteutetuista politiikoista ja toimenpiteistä ja arvioinnin niiden täytäntöönpanosta.”;

3) muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohtaa sovellettaessa uusiutuvista lähteistä tuotettu kaasu ja sähkö on uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen osuutta laskettaessa otettava huomioon vain kerran.

Muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista peräisin oleva energia on laskettava mukaan sillä toimialalla – sähkön tuotanto, lämmitys ja jäähdytys tai liikenne – jolla se kulutetaan.

Jäsenvaltiot voivat sopia erityisellä yhteistyösopimuksella, että yhdessä jäsenvaltiossa kulutetut muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet lasketaan kokonaisuudessaan tai osittain uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen osuuteen siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseiset polttoaineet on tuotettu, sanotun kuitenkin rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista. Jotta voidaan valvoa, onko samoja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita laskettu mukaan sekä siinä jäsenvaltiossa, jossa ne tuotetaan, että siinä jäsenvaltiossa, jossa ne kulutetaan, ja jotta esitetty määrä voidaan kirjata, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tällaisista yhteistyösopimuksista. Tällaiseen yhteistyösopimukseen on sisällyttävä muiden kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden määrä, joka on otettava laskennassa huomioon kokonaisuudessaan kunkin jäsenvaltion osalta sekä päivämäärä, jona tällaisen yhteistyösopimuksen on määrä tulla voimaan.”;

- b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutus lasketaan jäsenvaltiossa uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön määränä, johon lasketaan mukaan itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja uusiutuvan energian yhteisöjen sähköntuotanto ja muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla tuotettu sähkö mutta johon ei lasketa sähkön tuotantoa pumppuvoimalaitoksissa aiemmin ylämäkeen pumpatun veden avulla eikä sähköä, jota on käytetty muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotantoon.”;

- c) korvataan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian loppukulutus liikennealalla lasketaan kaikkien liikennealalla kulutettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien liikenteen polttoaineiden summana. Tähän sisältyvät kansainvälisen meriliikenteen polttoaineiksi toimitetut uusiutuvat polttoaineet.”;

4) muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Kunkin jäsenvaltion on 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä sovittava yhden tai useamman jäsenvaltion kanssa puitteiden luomisesta yhteishankkeita koskevalle yhteistyölle uusiutuvan energian tuotannossa seuraavin edellytyksin:

- a) jäsenvaltioiden on 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä pyrittävä sopimaan vähintään kahden yhteishankkeen toteuttamisesta;
- b) jäsenvaltioiden, joiden vuotuinen sähkönkulutus on yli 100 TWh, on 31 päivään joulukuuta 2033 mennessä pyrittävä sopimaan kolmannen yhteishankkeen toteuttamisesta.

Merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevien yhteishankkeiden määrittämisen on oltava johdonmukaista niiden tarpeiden kanssa, jotka on yksilöity Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/869* 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kutakin merialuetta koskevissa korkean tason strategisissa ja integroiduissa offshore-verkon kehittämissuunnitelmissa ja asetuksen (EU) 2019/943 30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa unionin laajuisessa kymmenvuotisessa verkon kehittämissuunnitelmassa, mutta siinä voidaan mennä näitä tarpeita pidemmälle ja ottaa mukaan paikallis- ja alueviranomaisia ja yksityisiä yrityksiä.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä jakamaan yhteishankkeiden kustannukset ja hyödyt oikeudenmukaisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon kaikki yhteishankkeen asiaankuuluvat kustannukset ja hyödyt asianomaisessa yhteistyösopimuksessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yhteistyösopimuksista, mukaan lukien ajankohta, jona yhteishankkeiden odotetaan käynnistyvän. Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/1294** säädetyn unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin mukaisten kansallisten panosten avulla rahoitettujen hankkeiden katsotaan täyttävän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden hankkeeseen osallistuville jäsenvaltioille.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/869, annettu 30 päivänä toukokuuta 2022, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista, asetusten (EY) N:o 715/2009, (EU) 2019/942 ja (EU) 2019/943 ja direktiivien 2009/73/EY ja (EU) 2019/944 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta (EUVL L 152, 3.6.2022, s. 45).

** Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1294, annettu 15 päivänä syyskuuta 2020, unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismista (EUVL L 303, 17.9.2020, s. 1).”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7 a. Asetuksen (EU) 2022/869 14 artiklan mukaisesti määritettyjen merellä tuotettavan uusiutuvan energian tuotantoa kullakin merialueella koskevien ohjeellisten tavoitteiden perusteella asianomaisten jäsenvaltioiden on julkaistava tiedot merellä tuotettavan uusiutuvan energian määristä, jotka ne suunnittelevat saavuttavansa tarjouskilpailujen avulla, ottaen huomioon verkkoinfrastruktuurin tekninen ja taloudellinen toteutettavuus ja jo toteutetut toimet. Jäsenvaltioiden on merten aluesuunnitelmissaan pyrittävä osoittamaan tilaa merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskeville hankkeille ottaen huomioon asianomaisilla alueilla jo toteutettavat toimet. Merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevien yhteishankkeiden lupamenettelyjen helpottamiseksi jäsenvaltioiden on vähennettävä lupamenettelyn monimutkaisuutta ja lisättävä sen tehokkuutta ja avoimuutta, tehostettava keskinäistä yhteistyötä ja tarvittaessa perustettava keskitetty yhteyspiste. Yleisen hyväksynnän lisäämiseksi jäsenvaltiot voivat sisällyttää uusiutuvan energian yhteisöt merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskeviin yhteishankkeisiin.”;

5) muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksyntä-, sertifiointi- ja toimilupamenettelyjä koskevat kansalliset säännöt, joita sovelletaan sähköä, lämmitystä tai jäähdytystä uusiutuvista lähteistä tuottaviin laitoksiin ja liitännäisiin siirto- ja jakeluverkkoihin sekä biomassan jalostamiseen biopolttoaineiksi, bionesteiksi tai biomassapolttoaineiksi tai muiksi energiatuotteiksi ja muuta kuin biologista alkuperää oleviksi uusiutuviksi polttoaineiksi, ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia ja edistävät energiatehokkuuden ensisijaisuutta koskevan periaatteen täytäntöönpanoa.”;

b) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on selkeästi määritettävä tekniset eritelmät, jotka uusiutuvan energian laitteiden ja järjestelmien on täytettävä, jotta ne voivat hyötyä tukijärjestelmistä ja ne voidaan ottaa huomioon julkisissa hankinnoissa. Jos on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja tai eurooppalaisia standardeja, kuten eurooppalaisten standardointielinten vahvistamia teknisiä viitejärjestelmiä, tekniset eritelmät on ilmaistava kyseisten standardien avulla. Tällaisissa tilanteissa etusijalla ovat yhdenmukaistetut standardit, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* unionin lainsäädännön tukena, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369* ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY**. Niiden puuttuessa käytetään muita yhdenmukaistettuja standardeja ja eurooppalaisia standardeja, tässä järjestyksessä. Teknisissä eritelmissä ei saa määrätä, missä laitteet ja järjestelmät on hyväksyttävä, eivätkä ne saa estää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

2 a. Jäsenvaltioiden on toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa edistettävä innovatiivisten uusiutuvan energian tuotanto-, jakelu- ja varastointiteknologioiden testaamista pilottihankkeissa todellisissa olosuhteissa rajoitetun ajan, sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti ja toteuttaen asianmukaisia suojatoimia, joilla varmistetaan energiajärjestelmän turvallinen toiminta ja vältetään kohtuuttomat vaikutukset sisämarkkinoiden toimintaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason toimivaltaiset viranomaiset sisällyttävät mukaan määräykset uusiutuvan energian syöttämisestä ja käytöstä myös itse tuotetun uusiutuvan energian käytön ja uusiutuvan energian yhteisöjen osalta ja väistämättömän hukkalämmön ja -kylmän käytöstä kaavoitettaessa, mukaan lukien varhaisen vaiheen aluesuunnittelu, suunniteltaessa, rakennettaessa ja kunnostettaessa kaupunki-infrastruktuuria, teollisuus-, liike- tai asuinalueita sekä energia- ja liikenneinfrastruktuuria, mukaan lukien sähkön, kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen, maakaasun ja vaihtoehtoisten polttoaineiden verkot. Jäsenvaltioiden on erityisesti kannustettava paikallisia ja alueellisia hallintoelimiä tarvittaessa sisällyttämään uusiutuvista lähteistä tuotettu lämmitys ja jäähdytys kaupunki-infrastruktuurin suunnitteluun ja kuulemaan verkonhaltijoita energiatehokkuus- ja kysyntäjousto-ohjelmien vaikutuksesta sekä itse tuotetun uusiutuvan energian käyttöä ja uusiutuvan energian yhteisöjä koskevien erityissäännösten vaikutuksesta verkonhaltijoiden infrastruktuurin kehittämissuunnitelmiin.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).
- ** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10). ”;

- c) kumotaan 4-7 kohta;

d) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on arvioitava sääntelyyn ja hallintoon liittyvät esteet pitkäaikaisille uusiutuvan energian ostosopimuksille, poistettava tällaisten sopimusten perusteettomat esteet ja helpotettava tällaisten sopimusten käyttöönottoa muun muassa selvittämällä keinoja niihin liittyvien taloudellisten riskien vähentämiseksi erityisesti luottotakuiden avulla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kyseisiin sopimuksiin sovelleta suhteettomia tai syrjiviä menettelyjä tai maksuja ja että niihin mahdollisesti liittyvät alkuperätakuut voidaan siirtää uusiutuvan energian ostajalle uusiutuvan energian ostosopimuksen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on kuvattava uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönottoa edistävät politiikkansa ja toimenpiteensä asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan ja kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti toimitetuissa edistymisraporteissaan. Jäsenmaiden on kyseisissä edistymisraporteissa myös annettava tieto uusiutuvan energian ostosopimusten tukemasta uusiutuvan energian tuotannosta.

Komissio analysoi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin jälkeen pitkäaikaisten energian ostosopimusten ja erityisesti rajat ylittävien uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönoton esteitä ja antaa ohjeita näiden esteiden poistamisesta.

9. Viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] komissio harkitsee, tarvitaanko lisätoimenpiteitä jäsenvaltioiden tukemiseksi tässä direktiivissä säädettyjen lupamenettelyjen täytäntöönpanossa, myös kehittämällä ohjeellisia keskeisiä suorituskäytäntöindikaattoreita.”;

6) lisätään artikkelit seuraavasti:

”15 a artikla

Uusiutuvan energian käytön edistäminen rakennuksissa

1. Uusiutuvan energian tuotannon ja käytön edistämiseksi rakennusalaalla jäsenvaltioiden on määritettävä ohjeellinen kansallinen rakennuksissa sekä niiden lähistöllä tuotetun ja verkosta saatavan uusiutuvan energian osuus rakennusalan energian loppukulutuksesta vuonna 2030 siten, että se on yhdenmukainen rakennusalaan koskevan ohjeellisen tavoitteen kanssa, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus unionin energian loppukulutuksesta rakennuksissa vuonna 2030 on vähintään 49 prosenttia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava ohjeellinen kansallinen osuutensa asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklassa mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa sekä annettava tiedot keinoista, joilla ne aikovat saavuttaa sen.
2. Jäsenvaltiot voivat laskea hukkalämmön ja -kylmän ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun ohjeelliseen kansalliseen osuuteen enintään 20 prosenttiin asti. Jos ne päättävät tehdä niin, ohjeellinen kansallinen osuus lisääntyy puolella käytetystä hukkalämmön ja -kylmän prosenttiosuudesta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä kansallisissa säännöksissään ja rakennusmääräyksissään ja tarvittaessa tukijärjestelmissään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan, rakennuksissa tai niiden lähistöllä tuotetun ja verkosta saatavan sähkön sekä lämmityksen ja jäähdytyksen osuuden lisäämiseksi rakennuskannassa. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä kansallisia toimenpiteitä itse tuotetun uusiutuvan energian käytön, uusiutuvan energian yhteisöjen, energian paikallisen varastoinnin, älylatauksen ja kaksisuuntaisen latauksen ja muiden joustopalvelujen, kuten kysyntäjoustopuun, lisäämiseksi huomattavasti yhdessä sellaisten energiatehokkuutta koskevien parannusten kanssa, jotka liittyvät yhteistuotantoon ja laajamittaisiin korjauksiin, joilla lisätään lähes nollaenergiarakennusten ja direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan 1 kohdan mukaiset energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ylittävien rakennusten lukumäärää.

Saavuttaakseen 1 kohdassa säädetyn ohjeellisen uusiutuvien energialähteiden osuuden jäsenvaltioiden on kansallisissa säännöksissään ja rakennusmääräyksissään ja tarvittaessa tukijärjestelmissään tai muulla tavalla, jolla saavutetaan vastaava vaikutus, edellytettävä rakennuksissa tai niiden lähistöllä tuotetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja verkosta saatavan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasojen käyttöä uusissa rakennuksissa ja olemassa olevissa rakennuksissa, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia tai lämmitysjärjestelmän uusiminen, direktiivin 2010/31/EU mukaisesti ja kun se on taloudellisesti, teknisesti ja toiminnallisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden on sallittava näiden vähimmäistasojen täyttäminen muun muassa tehokkaalla kaukolämmityksellä ja -jäähdytyksellä.

Olemassa olevien rakennusten suhteen ensimmäisen alakohdan vaatimuksia sovelletaan asevoimiin vain siltä osin kuin niiden soveltaminen ei ole ristiriidassa asevoimien toiminnan luonteen ja pääasiallisen tarkoituksen kanssa sekä siten, että mainittuja vaatimuksia ei sovelleta yksinomaan sotilaalliseen tarkoitukseen käytettävään materiaaliin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason julkiset rakennukset toimivat esimerkkeinä käytössä olevan uusiutuvan energian osuuden osalta direktiivin 2010/31/EU 9 artiklan ja direktiivin 2012/27/EU 5 artiklan säännösten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että mainittu velvoite täytetään muun muassa edellyttämällä, että kolmannet osapuolet käyttävät julkisten rakennusten tai osittain julkisten ja osittain yksityisten rakennusten kattoja sellaisia laitteita varten, jotka tuottavat energiaa uusiutuvista lähteistä.
5. Jäsenvaltiot voivat edistää paikallisviranomaisten ja uusiutuvan energian yhteisöjen välistä yhteistyötä rakennusalaalla erityisesti julkisten hankintojen avulla, kun tämän katsotaan olevan tarpeellista.

6. Jotta jäsenvaltiot saavuttaisivat 1 kohdassa säädetyn uusiutuvan energian ohjeellisen osuuden, niiden on edistettävä uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien ja -laitteiden käyttöä ja ne voivat edistää innovatiivisia teknologioita, kuten älykkäät ja uusiutuvaan energiaan perustuvat sähköistetyt lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmät ja -laitteet, joita täydennetään tapauksen mukaan rakennusten energiankulutuksen älykkäällä hallinnalla. Tätä varten jäsenvaltioiden on käytettävä kaikkia asianmukaisia toimenpiteitä, työkaluja ja kannustimia, myös asetuksen (EU) 2017/1369 nojalla kehitettyjä energiamerkintöjä, direktiivin 2010/31/EU 11 artiklan mukaisesti luotuja energiatehokkuustodistuksia ja muita aiheellisia unionin tai kansallisella tasolla kehitettyjä todistuksia tai normeja, ja varmistettava asianmukaisten tietojen ja neuvojen antaminen uusiutuvista, erittäin energiatehokkaista vaihtoehtoista sekä sellaisista saatavilla olevista rahoitusvälineistä ja kannustimista, joilla lisätään vanhojen lämmitysjärjestelmien korvaamista ja nopeutetaan uusiutuvaan energiaan perustuviin ratkaisuihin siirtymistä.

Niiden alueiden kartoittaminen, joita tarvitaan kansallisissa panoksissa vuoden 2030 uusiutuvaa energiaa koskevan unionin yleistavoitteen saavuttamiseen

1. Jäsenvaltioiden on ... päivään ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] mennessä toteutettava koordinoitu kartoitus uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöönottamiseksi alueellaan, jotta voidaan tunnistaa kansallinen potentiaali ja käytettävissä olevat maanpinta-alueet, maanpinnan alaiset alueet ja meri- tai sisävesialueet, jotka ovat tarpeen sellaisten uusiutuvan energian tuotantolaitosten ja niihin liittyvän infrastruktuurin, kuten verkko ja varastointiratkaisut, lämpövarastointi mukaan luettuna, asentamiselle, joita tarvitaan, jotta jäsenvaltiot voivat täyttää vähintään kansalliset panoksensa vuoteen 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan unionin yleistavoitteen saavuttamiseen tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat tätä varten käyttää olemassa olevia alueidenkäytön suunnitteluasiakirjojaan tai aluesuunnitelmiaan, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU* mukaisesti laadittuja merten aluesuunnitelmia. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava kaikkien asiaankuuluvien kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten ja yksiköiden, mukaan lukien verkonhaltijat, välinen koordinointi tarvittavien alueiden kartoittamisessa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset alueet, mukaan lukien olemassa olevat uusiutuvan energian tuotantolaitokset ja yhteistyömekanismit, ovat oikeassa suhteessa arvioituihin kehityskulkuihin ja kunkin uusiutuvan energian teknologian suunniteltuun asennettuun kokonaiskapasiteettiin, jotka on vahvistettu asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja alueita määrittäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti
 - a) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian saatavuus ja erityyppisten teknologioiden potentiaali tuottaa uusiutuvaa energiaa maan pinta-alueilla, maanpinnan alaisilla alueilla ja meri- tai sisävesialueilla;
 - b) ennakoitu energiankysyntä ottaen huomioon aktiivisen kysyntäjouaston mahdollinen joustavuus ja odotetut tehokkuushyödyt ja energiajärjestelmän integrointi;
 - c) asiaankuuluvan energiainfrastruktuurin, myös verkkojen, varastoinnin ja muiden joustovälineiden, saatavuus tai mahdollisuus perustaa tai parantaa tällaista verkkoinfrastruktuuria ja varastoja.
3. Jäsenvaltioiden on suositettava 1 kohdassa tarkoitetun velvoitteen mukaisesti määritettyjen alueiden moninaiskäyttöä. Uusiutuvan energian hankkeiden on oltava yhteensopivia kyseisten alueiden olemassa olevien käyttötarkoitusten kanssa.
4. Jäsenvaltioiden on säännöllisin väliajoin tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa päivitettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alueita etenkin asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitettujen yhdenmittyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivittämisen yhteydessä.

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [27 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät suunnitelman tai suunnitelmat, joissa nimetään 15 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden alaryhmänä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita yhtä tai useampaa uusiutuvan energialähteen muotoa varten. Jäsenvaltiot voivat jättää biomassaa polttavat laitokset ja vesivoimalaitokset soveltamisalan ulkopuolelle. Toimivaltaisten viranomaisten on kyseisissä suunnitelmissa
 - a) nimettävä riittävän yhtenäisiä maa-, sisävesi- ja merialueita, joilla tietyn uusiutuvan energialähteen muodon tai tiettyjen uusiutuvan energialähteen muotojen käyttöönotolla ei odoteta olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia valitun alueen erityispiirteet huomioon ottaen, siten että
 - i) asetetaan etusijalle keinotekoiset ja rakennetut pinnat, kuten rakennusten katot ja julkisivut, liikenneinfrastruktuuri ja sen välitön ympäristö, paikoitusalueet, maatilat, jätteen sijoituspaikat, teollisuusalueet, kaivokset, keinotekoiset sisävesialueet, järvet tai tekoaltaat ja tarvittaessa yhdyskuntajätevesien käsittelylaitokset sekä pilaantuneet maa-alueet, joita ei voida käyttää maataloudessa;

- ii) jätetään ulkopuolelle Natura 2000 -alueet ja luonnonsuojelua ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevien kansallisten suojelujärjestelmien piiriin kuuluvat alueet, tärkeimmät lintujen ja merinisäkkäiden muuttoreitit sekä muut herkkyysskarttojen ja iii alakohdassa tarkoitettujen välineiden perusteella määritetyt alueet, lukuun ottamatta kyseisillä alueilla sijaitsevia keinotekoisia ja rakennettuja pintoja, kuten kattoja, paikoitusalueita tai liikenneinfrastruktuuria;
- iii) käytetään kaikkia asianmukaisia ja oikeasuhteisia välineitä ja data-aineistoja niiden alueiden määrittämiseksi, joilla uusiutuvan energian tuotantolaitoksilla ei olisi merkittäviä ympäristövaikutuksia, mukaan lukien luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston herkkyysskarttoitus, ottaen huomioon tiedot, jotka ovat saatavilla sekä neuvoston direktiivin 92/43/ETY** mukaisten luontotyyppien ja lajien osalta että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY*** mukaisesti suojeltujen lintujen ja alueiden osalta yhtenäisen Natura 2000 -verkoston kehittämisen yhteydessä;

- b) vahvistettava uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueille asianmukaiset säännöt tehokkaista lieventävistä toimenpiteistä, joita on toteutettava uusiutuvan energian tuotantolaitosten ja samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen asentamisen sekä tällaisten laitosten ja varastojen verkkoon liittämisen edellyttämien omaisuuserien osalta, jotta voidaan välttää haitalliset ympäristövaikutukset, joita saattaa aiheutua, tai, jos tämä ei ole mahdollista, vähentää niitä merkittävästi, tarvittaessa varmistaen samalla, että toteutetaan asianmukaisia lieventäviä toimenpiteitä oikeasuhteisesti ja oikea-aikaisesti direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2009/147/ETY 5 artiklassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY**** 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi sekä huononemisen välttämiseksi ja hyvän ekologisen tilan tai hyvän ekologisen potentiaalin saavuttamiseksi direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut säännöt on kohdennettava kunkin yksilöidyn uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueen erityispiirteisiin, kullakin alueella käyttöön otettavaan uusiutuvan energian teknologian tyyppiin tai tyypeihin sekä todettuihin ympäristövaikutuksiin.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattaminen ja asianmukaisten lieventävien toimenpiteiden toteuttaminen yksittäisissä hankkeissa johtavat oletamaan siitä, että hankkeet eivät ole kyseisten säännösten vastaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 16 a artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista. Jos uusia lieventäviä toimenpiteitä, joilla pyritään estämään mahdollisuuksien mukaan direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY nojalla suojeltujen lajien tappaminen tai häiritseminen tai muut mahdolliset ympäristövaikutukset, ei ole testattu laajasti niiden vaikuttavuuden osalta, jäsenvaltiot voivat sallia niiden käytön yhdessä tai useammassa pilottihankkeessa rajoitetun ajan edellyttäen, että tällaisten lieventävien toimenpiteiden vaikuttavuutta seurataan tiiviisti ja toteutetaan viipymättä aiheellisia toimenpiteitä, jos ne eivät osoittaudu vaikuttaviksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on selitettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa suunnitelmissa, joissa nimetään uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueet, arviointi, joka on tehty kunkin nimetyn uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueen määrittämiseksi ensimmäisen alakohdan a alakohdassa vahvistettujen kriteerien perusteella sekä asianmukaisten lieventävien toimenpiteiden määrittämiseksi.

2. Ennen kuin hyväksytään suunnitelma tai suunnitelmat, joissa nimetään uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueet, niistä on tehtävä ympäristöarviointi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY***** mukaisesti, ja – jos niillä todennäköisesti on merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -alueilla – direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukainen asianmukainen arviointi.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden koko ottaen huomioon sen teknologian tyyppin tai tyyppien erityispiirteet ja vaatimukset, jota varten ne perustavat uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita. Jäsenvaltioiden on pyrittävä siihen, että kyseisten alueiden yhteenlaskettu koko on merkittävä ja että ne edistävät tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamista, kuitenkin siten, että niillä säilyy harkintavalta päättää kyseisten alueiden koosta. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suunnitelma, jossa nimetään uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueet, on asetettava julkisesti saataville ja sitä on tarvittaessa tarkasteltava uudelleen määräajoin, erityisesti asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitettujen yhdenmittyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivittämisen yhteydessä.
4. Jäsenvaltiot voivat ... päivään ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] mennessä nimetä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiksi tiettyjä alueita, jotka on jo ilmoitettu yhden tai useamman uusiutuvan energian teknologiamuodon nopeutettuun käyttöönottoon soveltuviksi alueiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) tällaiset alueet eivät ole Natura 2000 -alueita, luonnonsuojelua ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevien kansallisten suojelujärjestelmien piiriin kuuluvia alueita tai alueita, jotka osuvat tiedossa oleville lintujen muuttoreiteille,
 - b) suunnitelmista, joissa yksilöidään tällaiset alueet, on tehty strateginen ympäristöarviointi direktiivin 2001/42/EY mukaisesti ja tarvittaessa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukainen arviointi,

- c) tällaisilla alueilla toteutettavissa hankkeissa sovelletaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia sääntöjä ja toimenpiteitä, joilla puututaan haitallisiin ympäristövaikutuksiin, joita saattaa aiheutua.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 16 a artiklassa tarkoitettua lupamenettelyä ja määräaikoja yksittäisiin hankkeisiin uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla.

15 d artikla

Yleisön osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2001/42/EY 6 artiklan mukaisesti varmistettava yleisön osallistuminen niiden 15 c artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen suunnitelmien osalta, joissa nimetään uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita, mukaan lukien yleisön, johon asia vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, määrittäminen.
2. Jäsenvaltioiden on edistettävä uusiutuvan energian hankkeiden yleistä hyväksyntää paikallisyhteisöjen kyseisiin hankkeisiin suoraan ja epäsuorasti osallistumisen kautta.

15 e artikla

Alueet uusiutuvan energian sähköjärjestelmään integroimiseksi tarvittavaa verkko- ja varastointi-infrastruktuuria varten

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä yhden tai useamman suunnitelman, jossa nimetään erityisiä infrastruktuurialueita sellaisten verkko- ja varastointihankkeiden kehittämiseksi, joita tarvitaan uusiutuvan energian integroimiseksi sähköjärjestelmään, kun tällaisella kehittämisellä ei odoteta olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia, tai tällaisia vaikutuksia voidaan lieventää asianmukaisesti tai, jos tämä ei ole mahdollista, vaikutukset voidaan kompensoida. Tällaisten alueiden tavoitteena on tukea ja täydentää uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueita. Kyseisten suunnitelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) niissä on verkkohankkeiden osalta vältettävä Natura 2000 -alueita ja luonnonsuojelua ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevien kansallisten suojelujärjestelmien mukaisesti nimettyjä alueita, paitsi jos niiden käyttöönotolle ei ole oikeasuhteisia vaihtoehtoja, ottaen huomioon alueen tavoitteet;
 - b) niiden ulkopuolelle on varastointihankkeiden osalta jätettävä Natura 2000 -alueet ja kansallisten suojelujärjestelmien mukaisesti nimetyt alueet;
 - c) niissä on varmistettava synergiat uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimeämisen kanssa;
 - d) niistä on tehtävä direktiivin 2001/42/EY mukainen ympäristöarviointi ja tarvittaessa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukainen arviointi; ja

- e) niissä on vahvistettava asianmukaiset ja oikeasuhteiset säännöt, mukaan lukien oikeasuhteiset lieventävät toimenpiteet, joita on toteutettava verkko- ja varastointihankkeita kehitettäessä, jotta voidaan välttää haitalliset ympäristövaikutukset, joita saattaa aiheutua, tai, jos se ei ole mahdollista, vähentää niitä merkittävästi.

Tällaisia suunnitelmia laatiessaan jäsenvaltioiden on kuultava asianomaisia infrastruktuurijärjestelmän haltijoita.

2. Poiketen siitä, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU*****
2 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I olevassa 20 kohdassa ja liitteessä II
olevan 3 kohdan b alakohdassa sekä direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdassa säädetään,
jäsenvaltiot voivat perustelluissa olosuhteissa, myös silloin, kun tämä on tarpeen uusiutuvien
energialähteiden käyttöönoton nopeuttamiseksi ilmastoa ja uusiutuvaa energiaa koskevien
tavoitteiden saavuttamiseksi, vapauttaa verkko- ja varastointihankkeet, jotka ovat tarpeen
uusiutuvan energian integroimiseksi sähköjärjestelmään, direktiivin 2011/92/EU 2 artiklan
1 kohdan mukaisesta ympäristövaikutusten arvioinnista, niiden vaikutuksia Natura 2000 -alueisiin
koskevasta direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesta arvioinnista ja niiden vaikutuksia
lajien suojeluun koskevasta direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2009/147/EY
5 artiklan mukaisesta arvioinnista, edellyttäen että verkko- tai varastohanke sijaitsee tämän artiklan
1 kohdan mukaisesti nimetyllä erityisellä infrastruktuurialueella ja että se on tämän artiklan
1 kohdan e alakohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen, mukaan lukien oikeasuhteiset lieventävät
toimenpiteet, mukainen. Jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisia vapautuksia myös liittyen ennen
...päivää ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] nimettyihin
infrastruktuurialueisiin, jos niistä on tehty ympäristöarviointi direktiivin 2001/42/EY nojalla.
Tällaista vapautusta ei sovelleta hankkeisiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä
ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu
merkittäviä vaikutuksia, sitä pyytää, kuten direktiivin 2011/92/EU 7 artiklassa säädetään.

3. Jos jäsenvaltio vapauttaa tämän artiklan 2 kohdan nojalla verkko- ja varastointihankkeet kyseisessä kohdassa tarkoitetuista arvioinneista, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava erityisillä infrastruktuurialueilla sijaitsevien hankkeiden seulontamenettely. Tällaisen seulontamenettelyn on perustuttava direktiivin 2001/42/EY mukaisesta ympäristöarvioinnista saatuihin olemassa oleviin tietoihin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää hakijaa toimittamaan saatavilla olevia lisätietoja. Seulontamenettely on saatettava päätökseen 30 päivän kuluessa. Sen tarkoituksena on oltava määrittää, aiheuttaako jokin tällaisista hankkeista ottaen huomioon hankkeen sijaintipaikkana olevan maantieteellisen alueen ympäristön herkkyys erittäin todennäköisesti merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia, joita ei havaittu direktiivin 2001/42/EY ja tapauksen mukaan direktiivin 92/43/ETY mukaisesti tehdyssä erityisten infrastruktuurialueiden nimeämistä koskevan suunnitelman tai suunnitelmien ympäristövaikutusten arvioinnissa.
4. Jos seulontamenettelyssä havaitaan, että hanke aiheuttaa erittäin todennäköisesti 3 kohdassa tarkoitettuja merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava olemassa olevien tietojen perusteella, että kyseisiin vaikutuksiin puuttumiseksi sovelletaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia lieventäviä toimenpiteitä. Jos tällaisia lieventäviä toimenpiteitä ei voida soveltaa, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kyseisiin vaikutuksiin puuttumiseksi asianmukaisia kompensoivia toimenpiteitä, jotka voivat olla rahallisia korvauksia lajien suojeluohjelmiin, jos muita oikeasuhteisia kompensoivia toimenpiteitä ei ole käytettävissä, jotta varmistetaan kyseisten lajien suojelun taso tai parannetaan sitä.

5. Jos uusiutuvan energian verkkoon liittäminen vaatii hanketta verkkoinfrastruktuurin vahvistamiseksi erityisillä infrastruktuurialueilla tai niiden ulkopuolella, ja tällaiseen hankkeeseen sovelletaan tämän artiklan 3 kohdan nojalla toteutettua seulontamenettelyä tai sen määrittämistä, edellyttääkö hanke ympäristövaikutusten arviointia tai direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan mukaista ympäristövaikutusten arviointia, tällainen seulontamenettely, määritys tai ympäristövaikutusten arviointi on rajattava koskemaan verkkoinfrastruktuurin muutoksen tai laajennuksen mahdollisia vaikutuksia alkuperäiseen verkkoinfrastruktuuriin verrattuna.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/89/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, merten aluesuunnittelun puitteista (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 135).
- ** Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).
- *** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).
- **** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).
- ***** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).
- ***** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).”;

7) korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Lupamenettelyn organisointi ja pääperiaatteet

1. Lupamenettely kattaa kaikki asiaankuuluvat hallinnolliset luvat, jotka koskevat uusiutuvan energian tuotantolaitosten, myös eri uusiutuvia energialähteitä yhdistävien laitosten, lämpöpumppujen ja samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen, mukaan lukien sähkö- ja lämpölaitokset, rakentamista, päivittämistä ja käyttöä, sekä omaisuuserät, jotka ovat tarpeen tällaisten laitosten, lämpöpumppujen ja varastojen sähköverkkoon liittämistä ja uusiutuvan energian lämmitys- ja jäähdytysverkkoihin liittämistä varten, mukaan lukien sähköverkkoon liittämistä koskevat luvat ja vaadittaessa ympäristöarvioinnit. Lupamenettelyyn on sisällyttävä kaikki hallinnolliset vaiheet 2 kohdan mukaisesta lupahakemuksen täydellisyyden toteamisesta siihen asti, kun asiaankuuluva toimivaltainen viranomainen tai asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat lupamenettelyn tulosta koskevan lopullisen päätöksen.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on todettava lupahakemus täydelliseksi viimeistään 30 päivän kuluttua lupahakemuksen vastaanottamisesta, kun on kyse nopean kehittämisen alueilla sijaitsevista uusiutuvan energian tuotantolaitoksista, ja viimeistään 45 päivän kuluttua hakemuksen vastaanottamisesta, kun on kyse nopean kehittämisen alueiden ulkopuolella sijaitsevista uusiutuvan energian tuotantolaitoksista, tai jos hakija ei ole toimittanut kaikkia hakemuksen käsittelemiseksi tarvittavia tietoja, pyydettyä tätä toimittamaan täydellinen hakemus ilman aiheutonta viivytystä. Lupamenettelyn alkamispäiväksi katsotaan päivä, jona toimivaltainen viranomainen toteaa hakemuksen olevan täydellinen.

3. Jäsenvaltioiden on perustettava tai nimettävä yksi tai useampi yhteyspiste. Kyseisten yhteyspisteiden on annettava hakijan pyynnöstä neuvoja ja apua hakijalle koko hallinnollisen luvan hakemis- ja myöntämismenettelyn ajan. Hakijan ei edellytetä koko menettelyn aikana olevan yhteydessä useampaan kuin yhteen yhteyspisteeseen. Yhteyspisteen on ohjattava hakija hallinnollisen lupahakemusmenettelyn kaikkien vaiheiden läpi – ympäristön suojeluun liittyvät vaiheet mukaan lukien – avoimella tavalla siihen saakka, kun toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhden tai useamman päätöksen lupamenettelyn päätteeksi, annettava hakijalle kaikki tarvittavat tiedot ja tarvittaessa otettava menettelyyn mukaan muita hallintoviranomaisia. Yhteyspisteen on varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyjä lupamenettelyn määräaikoja noudatetaan. Hakijoiden on voitava toimittaa asiaankuuluvat asiakirjat digitaalisessa muodossa. Jäsenvaltioiden on viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] varmistettava, että kaikki lupamenettelyt toteutetaan sähköisessä muodossa.

4. Yhteyspisteen on asetettava uusiutuvan energian tuotantolaitosten hankekehittäjien saataville menettelykäsikirja ja tarjottava verkossa kyseiset tiedot, joissa käsitellään erikseen myös pienen mittakaavan hankkeita, itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien hankkeita ja uusiutuvan energian yhteisöjä. Verkossa olevissa tiedoissa on myös ilmoitettava kyseessä olevan hakemuksen kannalta oikea yhteyspiste. Jos jäsenvaltiolla on useampi kuin yksi yhteyspiste, verkossa olevissa tiedoissa on ilmoitettava kyseessä olevan hakemuksen kannalta oikea yhteyspiste.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla ja yleisöllä on helposti käytettävissään yksinkertaiset menettelyt uusiutuvan energian tuotantolaitosten rakentamiseen ja käyttöön liittyvää lupamenettelyä ja luvan myöntämistä koskevien riitojen ratkaisemiseksi, tarvittaessa myös vaihtoehtoiset riitojenratkaisumekanismit.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvan energian tuotantolaitoksen kehittämishankkeeseen, kyseisen laitoksen verkkoon liittämiseen ja niihin omaisuuseriin, jotka ovat tarpeen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian energiajärjestelmään integrointiin tarvittavien energiainfrastruktuuriverkkojen kehittämiseksi, liittyviin hallinnollisiin ja oikeudellisiin muutoksenhakuihin, ympäristönäkökohtiin liittyvät muutoksenhaut mukaan lukien, sovelletaan nopeinta mahdollista hallinnollista ja oikeudellista menettelyä, joka on käytettävissä asiaankuuluvalla kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.
7. Jäsenvaltioiden on tarjottava riittävät resurssit, jotta varmistetaan niiden toimivaltaisten viranomaisten pätevä henkilöstö sekä täydennys- ja uudelleenkoulutus niiden asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa esitetyn suunnitellun uusiutuvan energian tuotantokapasiteetin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on avustettava alue- ja paikallisviranomaisia lupamenettelyn helpottamiseksi.

8. Lupamenettelyn keston eivät kuulu seuraavat, paitsi jos ne osuvat samaan aikaan lupamenettelyn muiden hallinnollisten vaiheiden kanssa:
- a) ajanjakso, jona uusiutuvan energian tuotantolaitoksia, niiden verkkoliitäntöjä ja – verkon vakauden, luotettavuuden ja turvallisuuden varmistamiseksi – niihin liittyvää tarvittavaa verkkoinfrastruktuuria rakennetaan tai päivitetään;
 - b) niiden hallinnollisten vaiheiden kattama ajanjakso, jotka ovat tarpeen verkon vakauden, luotettavuuden ja turvallisuuden varmistamiseksi tarvittavien verkon merkittävien päivitysten kannalta;
 - c) oikeudellisen muutoksenhaun ja oikeussuojakeinojen, muiden tuomioistuimissa käytävien menettelyjen eikä vaihtoehtoisten riitojenratkaisumekanismien, mukaan lukien valitusmenettelyt sekä muutoksenhaku ja oikeussuojakeinot tuomioistuinten ulkopuolella, kattama ajanjakso.
9. Lupamenettelyistä johtuvat päätökset on asetettava julkisesti saataville sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

16 a artikla

Lupamenettely uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupamenettelyn kesto ei ylitä 12 kuukautta uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla toteutettavien hankkeiden osalta. Kun kyse on merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevista hankkeista, lupamenettelyn kesto ei saa kuitenkaan ylittää kahta vuotta. Jäsenvaltiot voivat pidentää kumpaa tahansa kyseisistä määräajoista enintään kuudella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle selkeästi ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi tällainen pidennys on perusteltu.
2. Uusiutuvan energian voimalaitosten päivittämistä ja sähköntuotantokapasiteetiltaan alle 150 kW:n uusien laitosten perustamista, samalla paikalla sijaitsevia energiavarastoja, myös sähkö- ja lämpölaitoksia, ja niiden verkkoon liittämistä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla koskevan lupamenettelyn kesto ei saa ylittää kuutta kuukautta. Kun kyse on merituulivoimahankkeista, lupamenettelyn kesto ei saa kuitenkaan ylittää 12 kuukautta. Jäsenvaltiot voivat pidentää kuuden kuukauden määräaikaa enintään kolmella kuukaudella ja merituulivoimahankkeiden osalta 12 kuukauden määräaikaa enintään kuudella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden perusteella asianmukaisesti perusteltua, kuten pakottavien turvallisuussyiden perusteella silloin, kun voimalaitoksen päivittämishanke vaikuttaa merkittävästi verkkoon tai laitoksen alkuperäiseen kapasiteettiin, kokoon tai toimintaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle selkeästi ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi tällainen pidennys on perusteltu.

3. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan 2 kohdassa ja kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 3 kohdan a, b, d, h ja i alakohdassa ja 6 kohdan c alakohdassa, joko yksinään tai yhdessä 13 kohdan a alakohdan kanssa, säädetään, kun kyse on uusiutuvaa energiaa koskevista hankkeista, vapautetaan uudet hakemukset, jotka koskevat uusiutuvan energian tuotantolaitoksia, mukaan lukien erityyppisiä uusiutuvan energian teknologioita yhdistelevät laitokset ja uusiutuvan energian voimalaitosten päivittäminen, jotka sijaitsevat uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueilla, jotka on nimetty asiaankuuluvaa teknologiaa varten, ja samassa paikassa sijaitsevat energiavarastot sekä tällaisten laitosten ja varastojen verkkoon liittäminen vaatimuksesta tehdä erityinen ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2011/92/EU 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti edellyttäen, että kyseiset hankkeet ovat tämän direktiivin 15 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista. Kyseistä vapautusta ei sovelleta hankkeisiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia, sitä pyytää, kuten direktiivin 2011/92/EU 7 artiklassa säädetään.

Poiketen siitä, mitä direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen uusiutuvan energian tuotantolaitosten vaikutuksista Natura 2000 -alueisiin ei vaadita arviointia edellyttäen, että kyseiset uusiutuvan energian hankkeet ovat tämän direktiivin 15 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen ja toimenpiteiden mukaisia.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hakemusten seulontamenettely. Tällaisen seulontamenettelyn tarkoituksena on määrittää, aiheuttaako jokin tällaisista uusiutuvan energian hankkeista ottaen huomioon hankkeen sijaintipaikkana olevan maantieteellisen alueen ympäristön herkkyys erittäin todennäköisesti merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia, joita ei havaittu direktiivin 2001/42/EY ja tapauksen mukaan direktiivin 92/43/ETY mukaisesti tehdyssä tämän direktiivin 15 c artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden nimeämistä koskevien suunnitelmien ympäristövaikutusten arvioinnissa. Tällaisen seulontamenettelyn tarkoituksena on myös selvittää, sovelletaanko johonkin sen soveltamisalaan kuuluvaan tällaiseen uusiutuvan energian hankkeeseen direktiivin 2011/92/EU 7 artiklaa sen vuoksi, että hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai koska jäsenvaltio, johon merkittäviä vaikutuksia todennäköisesti kohdistuu, pyytää arviointia.

Tällaista seulontamenettelyä varten hankkeen toteuttajan on annettava tietoja uusiutuvan energian hankkeen ominaispiirteistä, siitä, noudattaako se 15 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kyseessä olevan nopean kehittämisen alueen osalta määritettyjä sääntöjä ja toimenpiteitä, hankkeen toteuttajan hyväksymistä lisätoimenpiteistä sekä siitä, miten kyseisillä toimenpiteillä puututaan ympäristövaikutuksiin. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää hankkeen toteuttajaa toimittamaan saatavilla olevia lisätietoja. Uusia uusiutuvan energian tuotantolaitoksia koskevien hakemusten seulontamenettely on saatettava päätökseen 45 päivän kuluessa tätä tarkoitusta varten tarvittavien riittävien tietojen jättämispäivästä. Laitoksia, joiden sähköntuotantokapasiteetti on alle 150 kW, koskevien hakemusten sekä uusiutuvan energian voimalaitosten päivittämistä koskevien uusien hakemusten osalta seulontamenettely on saatettava päätökseen 30 päivän kuluessa.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut hakemukset on hyväksyttävä seulontamenettelyn jälkeen ympäristönäkökohtien osalta vaatimatta toimivaltaiselta viranomaiselta nimenomaista päätöstä, ellei toimivaltainen viranomainen tee asianmukaisesti perusteltua ja selkeään näyttöön perustuvaa hallinnollista päätöstä, jonka mukaan tietyllä hankkeella on hankkeen sijaintipaikkana olevan maantieteellisen alueen ympäristön herkkyys huomioon ottaen erittäin todennäköisesti merkittäviä ennakoimattomia haittavaikutuksia, joita ei voida lieventää toimenpiteillä, jotka on yksilöity nopean kehittämisen alueita koskevissa suunnitelmissa tai joita hankkeen toteuttaja on ehdottanut. Tällaiset päätökset on asetettava julkisesti saataville. Tällaisista uusiutuvan energian hankkeista on tehtävä direktiivin 2011/92/EY mukainen ympäristövaikutusten arviointi ja tarvittaessa direktiivin 92/43/ETY mukainen arviointi, joka on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hallinnollisesta päätöksestä, jossa tunnistetaan korkea todennäköisyys merkittävillä ennakoimattomille haittavaikutuksille. Kyseistä kuuden kuukauden määräaikaa voidaan pidentää enintään kuudella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua.

Jäsenvaltiot voivat perustelluissa olosuhteissa, mukaan lukien silloin, kun tämä on tarpeen uusiutuvien energian käyttöönoton nopeuttamiseksi, jotta voidaan saavuttaa ilmasto- ja uusiutuvaa energiaa koskevat tavoitteet, vapauttaa tuulivoima- ja aurinkosähköhankkeet tällaisista arvioinneista.

Jos jäsenvaltiot vapauttavat tuulivoima- ja aurinkosähköhankkeet näistä arvioinneista, toiminnanharjoittajan on toteutettava oikeasuhteisia lieventäviä toimenpiteitä tai, jos tällaisia lieventäviä toimenpiteitä ei ole saatavilla, kompensoivia toimenpiteitä, jotka voivat olla rahallisia korvauksia, jos muita kompensoivia toimenpiteitä ei ole saatavilla, haittavaikutuksiin puuttumiseksi. Jos kyseiset haittavaikutukset vaikuttavat lajien suojeluun, toiminnanharjoittajan on maksettava rahallinen korvaus lajien suojeluohjelmiin uusiutuvan energian tuotantolaitoksen toiminnan ajan, jotta varmistetaan kyseisten lajien suojelun taso tai parannetaan sitä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos toimivaltaisilta viranomaisilta ei 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa lupamenettelyssä saada vastausta asetetussa määräajassa, asian käsittelyn hallinnolliset välivaiheet katsotaan hyväksytyiksi, paitsi jos kyseisestä uudistuvan energian hankkeesta on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi 5 kohdan mukaisesti tai jos kyseisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa ei ole hallinnollisen hiljaisen hyväksynnän periaatetta. Tätä kohtaa ei sovelleta lupamenettelyn tuloksia koskeviin lopullisiin päätöksiin, vaan ne on annettava nimenomaisina päätöksinä. Kaikki päätökset on asetettava julkisesti saataville.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupamenettelyn kesto ei ylitä kahta vuotta uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden ulkopuolella sijaitsevien uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden osalta. Kun kyse on merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevista hankkeista, lupamenettelyn kesto ei saa kuitenkaan ylittää kolmea vuotta. Jäsenvaltiot voivat jatkaa kumpaa tahansa kyseisistä määräajoista enintään kuudella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua, myös kun ne edellyttävät määräaikojen pidentämistä sovellettavan unionin ympäristölainsäädännön nojalla tehtäviä arviointeja varten. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle selkeästi ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi tällainen pidennys on perusteltu.

2. Jos direktiivin 2011/92/EU tai 92/43/ETY nojalla edellytetään ympäristöarviointia, se on tehtävä yhdellä menettelyllä, jossa yhdistyvät kaikki tietyn uusiutuvan energian hankkeen asiaankuuluvat arvioinnit. Kun tällaista mahdollista ympäristövaikutusten arviointia edellytetään, toimivaltaisen viranomaisen on hankkeen toteuttajan toimittamat tiedot huomioon ottaen annettava lausunto niiden tietojen laajuudesta ja yksityiskohtaisuudesta, jotka hankkeen toteuttajan on sisällytettävä ympäristövaikutusten arviointiselostukseen ja joiden kattavuutta ei myöhemmin laajenneta. Jos uusiutuvan energian hankkeessa on toteutettu tarvittavia lieventäviä toimenpiteitä, direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2009/147/EY 5 artiklan nojalla suojeltujen lajien mahdollista tappamista tai häiritsemistä ei pidetä tahallisenä. Jos uusia lieventäviä toimenpiteitä, joilla pyritään estämään mahdollisimman pitkälle direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/EY nojalla suojeltujen lajien tappaminen tai häiritseminen tai muut mahdolliset ympäristövaikutukset, ei ole testattu laajasti niiden vaikuttavuuden osalta, jäsenvaltiot voivat sallia niiden käytön yhdessä tai useammassa pilottihankkeessa rajoitetun ajan edellyttäen, että tällaisten lieventävien toimenpiteiden vaikuttavuutta seurataan tiiviisti ja toteutetaan viipymättä aiheellisia toimenpiteitä, jos ne eivät osoittaudu vaikuttaviksi.

Uusiutuvan energian voimalaitosten päivittämistä, sähköntuotantokapasiteetiltaan alle 150 kW:n uusia uusiutuvan energian tuotantolaitoksia ja samoilla paikoilla sijaitsevia energiavarastoja sekä tällaisten laitosten, tuotantolaitosten ja varastojen verkkoon liittämistä uusiutuvan energian nopean kehittämisen alueiden ulkopuolella koskevan lupamenettelyn kesto ei saa ylittää 12 kuukautta, mukaan lukien ympäristövaikutusten arvioinnin osalta, jos sitä vaaditaan asiaa koskevassa lainsäädännössä. Kun kyse on merellä tuotettavaa energiaa koskevista hankkeista, lupamenettelyn kesto ei saa kuitenkaan ylittää kahta vuotta. Jäsenvaltiot voivat pidentää kumpaa tahansa kyseisistä määräajoista enintään kolmella kuukaudella, kun se on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle selkeästi ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi tällainen pidennys on perusteltu.

16 c artikla

Uusiutuvan energian hankkeiden päivittämistä koskevan lupamenettelyn nopeuttaminen

1. Jos päivittäminen kasvattaa uusiutuvan energian voimalaitoksen kapasiteettia enintään 15 prosenttia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkkoliitäntöjä siirto- tai jakeluverkkoon koskevien lupamenettelyjen kesto ei ylitä kolmea kuukautta hakemuksen jättämisestä asiaankuuluvaan yksikköön, paitsi jos on olemassa perusteltuja turvallisuusongelmia tai järjestelmän komponentit ovat teknisesti yhteensopimattomia, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tarpeeseen arvioida mahdollisia ympäristövaikutuksia 2 kohdassa edellytetyn mukaisesti.

2. Jos uusiutuvan energian voimalaitoksen päivittäminen edellyttää 16 a artiklan 4 kohdassa säädettyä seulontamenettelyä, sen määrittämistä, edellyttääkö hanke ympäristövaikutusten arviointimenettelyä, tai ympäristövaikutusten arviointimenettelyä direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan mukaisesti, tällainen seulontamenettely, ympäristövaikutusten arviointimenettelyn tarpeen määrittäminen tai ympäristövaikutusten arviointimenettely on rajattava koskemaan muutoksen tai laajennuksen mahdollisia vaikutuksia alkuperäiseen hankkeeseen verrattuna.

3. Jos aurinkovoimaloiden päivittämiseen ei liity lisätilan käyttöä ja päivityksessä noudatetaan alkuperäisen aurinkovoimalan osalta vahvistettuja sovellettavia ympäristöhaittojen lieventämistoimenpiteitä, hanke on vapautettava mahdollisista vaatimuksista suorittaa 16 a artiklan 4 kohdassa säädetty seulontamenettely, määrittää, edellyttääkö hanke ympäristövaikutusten arviointia, tai toteuttaa ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan nojalla.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupamenettely, joka koskee aurinkoenergialaitteiden ja samalla paikalla sijaitsevien energiavarastojen, mukaan lukien rakennuksiin integroidut aurinkoenergiajärjestelmät, asentamista olemassa oleviin tai tuleviin keinotekoisiiin rakenteisiin, keinotekoisia vedenpintoja lukuun ottamatta, ei ylitä kolmea kuukautta edellyttäen, että tällaisten keinotekoisten rakenteiden ensisijaisena tavoitteena ei ole aurinkoenergian tuotanto tai energian varastointi. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan 2 kohdassa ja kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 3 kohdan a ja b alakohdassa, joko yksinään tai yhdessä 13 kohdan a alakohdan kanssa, säädetään, tällainen aurinkoenergialaitteiden asennus vapautetaan tarvittaessa vaatimuksesta tehdä erillinen ympäristövaikutusten arviointi kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat jättää tietyt alueet tai rakenteet ensimmäisen alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle kulttuuriperinnön tai historiallisen perinnön suojelemiseksi taikka maanpuolustuksellisiin etuihin tai turvallisuuteen liittyvistä syistä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupamenettely, joka koskee teholtaan enintään 100 kW:n aurinkoenergialaitteiden, mukaan lukien itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja uusiutuvan energian yhteisöjen laitteet, asentamista ei ylitä yhtä kuukautta. Jos toimivaltaiset viranomaiset tai yksiköt eivät anna vastausta täydellisen hakemuksen jättämistä seuraavan asetetun määräajan kuluessa, lupa katsotaan myönnettyksi edellyttäen, että aurinkoenergialaitteen kapasiteetti ei ylitä jakeluverkkoliitännän olemassa olevaa kapasiteettia.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kapasiteettia koskevan kynnysarvon soveltaminen aiheuttaa merkittävää hallinnollista rasitetta tai rajoittaa sähköverkon toimintaa, jäsenvaltiot voivat soveltaa alempaa kapasiteettia koskevaa kynnysarvoa edellyttäen, että se on yli 10,8 kW.

16 e artikla

Lämpöpumppujen asentamista koskeva lupamenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupamenettely, joka koskee alle 50 MW:n lämpöpumppujen asentamista, ei ylitä yhtä kuukautta. Kun kyse on maalämpöpumpuista, lupamenettelyn kesto ei kuitenkaan saa ylittää kolmea kuukautta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos ei ole olemassa perusteltuja turvallisuusongelmia, jos verkkoliitännät eivät edellytä lisätyötä tai jos järjestelmän komponentit eivät ole teknisesti yhteensopimattomia, liitännät siirto- tai jakeluverkkoon on sallittava seuraavien laitteistojen osalta kahden viikon kuluessa siitä, kun asiasta on ilmoitettu asiaankuuluvalla yksiköllä:
 - a) lämpöpumput, joiden sähköteho on enintään 12 kW; ja
 - b) itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien asentamat lämpöpumput, joiden sähköteho on enintään 50 kW, edellyttäen, että itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävän kuluttajan uusiutuvaa energiaa käyttävän sähköntuotantolaitoksen kapasiteetti on vähintään 60 prosenttia lämpöpumpun sähkötehosta.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää tietyt alueet tai tietyt rakenteet 1 ja 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle kulttuuriperinnön tai historiallisen perinnön suojelemiseksi taikka maanpuolustuksellisiin etuihin tai turvallisuuteen liittyvistä syistä.

4. Kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista lupamenettelyistä johtuvat päätökset on asetettava julkisesti saataville sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

16 f artikla

Erittäin tärkeä yleinen etu

Jäsenvaltioiden on viimeistään ... päivänä ... kuuta ... [kolme kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] ja kunnes ilmastoneutraalius on saavutettu varmistettava, että lupamenettelyssä uusiutuvan energian tuotantolaitosten suunnittelun, rakentamisen ja käytön, tällaisten laitosten verkkoon liittämisen ja asiaankuuluvan verkon itsensä sekä varastojen katsotaan olevan erittäin tärkeän yleisen edun mukaisia ja palvelevan kansanterveyttä ja turvallisuutta, kun oikeudellisia etuja punnitaan yksittäistapauksissa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 4 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan, direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 7 kohdan ja direktiivin 2009/147/EY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa ja erityisissä olosuhteissa rajoittaa tämän artiklan soveltamisen koskemaan alueensa tiettyjä osia sekä tietyn tyyppisiä teknologioita tai tiettyjä teknisiä ominaisuuksia käsittäviä hankkeita asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan esitettyjen painopisteiden mukaisesti. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaiset rajoitukset ja niiden perustelut.”;

8) korvataan 18 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden sertifiointijärjestelmät tai vastaavat hyväksymisjärjestelmät ovat kaikkia uusiutuvan energian muotoja hyödyntävien, rakennuksissa, teollisuudessa ja maataloudessa käytettävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien suunnittelijoiden ja asentajien, aurinkosähköjärjestelmien, mukaan lukien energiavarastot, asentajien ja kysyntäjouston mahdollistavien latauspisteiden asentajien saatavilla. Kyseisissä järjestelmissä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon olemassa olevat järjestelmät ja rakenteet, ja niiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin kriteereihin. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava toisten jäsenvaltioiden näiden kriteerien mukaisesti myöntämät hyväksynnät.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava puitteet, joilla varmistetaan riittävä määrä koulutettuja ja hyväksynnän saaneita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknologioiden asentajia, jotta edistetään tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämää uusiutuvan energian lisäystä.

Tällaisen asentajien ja suunnittelijoiden riittävän määrän saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että saataville asetetaan riittäviä koulutusohjelmia, jotka johtavat uusiutuvaa energiaa käyttävät lämmitys- ja jäähdytysteknologiat, aurinkosähköjärjestelmät, myös energiavarastot, kysyntäjouston mahdollistavat latauspisteet ja niiden uusimmat innovaatiot kattavaan sertifiointiin tai hyväksyntään, edellyttäen, että koulutusohjelmat ovat yhteensopivia niiden sertifiointi- ja hyväksymisjärjestelmien kanssa. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla edistetään etenkin pienten ja keskisuurten yritysten ja itsenäisten ammatinharjoittajien osallistumista tällaisiin koulutusohjelmiin. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön vapaaehtoisuuteen perustuvia sopimuksia asiaankuuluvien teknologian tarjoajien ja toimittajien kanssa, jotta asentajia koulutetaan markkinoilla saatavilla olevien uusimpien innovatiivisten ratkaisujen ja teknologioiden kannalta riittävä määrä, joka voi perustua myyntiä koskeviin arvioihin.

Jos jäsenvaltiot toteavat, että saatavilla olevien koulutettujen ja hyväksynnän saaneiden asentajien määrän ja tarvittavan määrän välillä on merkittävä ero, niiden on toteutettava toimenpiteitä kyseiseen eroon puuttumiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville tietoja 3 kohdassa tarkoitetuista sertifiointijärjestelmistä tai vastaavista hyväksymisjärjestelmistä. Jäsenvaltioiden on myös asetettava 3 kohdan mukaisesti sertifioitujen tai hyväksynnän saaneiden asentajien säännöllisesti päivitetty luettelo yleisön saataville avoimella ja helposti saatavilla olevalla tavalla.”;

9) muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä energiaa, myös muuta kuin biologista alkuperää olevia kaasumaisia uusiutuvia polttoaineita, kuten vetyä, tuottavan tuottajan pyynnöstä sille myönnetään alkuperätakuu, elleivät jäsenvaltiot alkuperätakuiden markkina-arvon huomioon ottamiseksi päättä ollen antamatta tällaista alkuperätakuuta tuottajalle, joka saa taloudellista tukea tukijärjestelmästä. Jäsenvaltiot voivat järjestää alkuperätakuiden myöntämisen uusiutumattomista lähteistä peräisin olevalle energialle. Alkuperätakuun myöntämiselle voidaan säätää vähimmäiskapasiteettirajoitus. Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Standardiyksikkö voidaan tarvittaessa jakaa osayksikköihin edellyttäen, että osayksikkö on 1 Wh:n kerrannainen. Kutakin tuotettua energiayksikköä kohden voidaan myöntää vain yksi alkuperätakuu.”;

ii) lisätään toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Pieniä, alle 50 kW:n laitoksia ja uusiutuvan energian yhteisöjä varten on otettava käyttöön yksinkertaistetut rekisteröintiprosessit ja alennetut rekisteröintimaksut.”;

iii) korvataan neljännen alakohdan c alakohta seuraavasti:

”c) jos alkuperätakuuta ei myönnetä suoraan tuottajalle vaan toimittajalle tai kuluttajalle, joka ostaa energian joko kilpailuympäristössä tai pitkäaikaisen uusiutuvan sähkön ostosopimuksen puitteissa.”;

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Sovellettaessa 1 kohtaa alkuperätakuun on oltava voimassa siirtoja varten 12 kuukautta asiaankuuluvan energiayksikön tuottamisen jälkeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien alkuperätakuiden, joita ei ole peruutettu, voimassaolo lakkaa viimeistään 18 kuukauden kuluttua energiayksikön tuottamisen jälkeen. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä alkuperätakuut, joiden voimassaolo on lakannut, jäännösjakaumaansa koskevaan laskelmaan.

4. Jäljempänä 8 ja 13 kohdassa tarkoitettua ilmoittamista varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiayritykset peruuttavat alkuperätakuut viimeistään kuuden kuukauden kuluttua alkuperätakuun voimassaolon päättymisestä. Lisäksi jäsenvaltioiden on ... päivään ...kuuta ... [18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] mennessä varmistettava, että tiedot niiden jäännösjakaumasta julkaistaan vuosittain.”;

c) korvataan 7 kohdan a alakohta seuraavasti:

- ”a) energialähde, josta energia on tuotettu, sekä tuotannon alkamis- ja päättymispäivä, jotka voidaan esittää
- i) tunnin aikavälein tai tuntia lyhyemmin aikavälein, kun on kyse uusiutuvasta kaasusta, mukaan lukien muuta kuin biologista alkuperää olevat kaasumaiset uusiutuvat polttoaineet, sekä uusiutuvasta lämmityksestä ja jäähdytyksestä;
- ii) uusiutuvan sähkön osalta asetuksen (EU) 2019/943 2 artiklan 15 alakohdassa määritellyn taseselvitysjakson mukaisesti;”;

d) lisätään 8 kohtaan alakohdat ensimmäisen alakohdan jälkeen seuraavasti:

”Jos vety- tai maakaasuverkosta toimitetaan kaasua, mukaan lukien muuta kuin biologista alkuperää olevat kaasumaiset uusiutuvat polttoaineet ja biometaan, toimittaja on velvollinen osoittamaan loppukuluttajille uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden tai määrän energialähteiden yhdistelmässään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2009/73/EY liitettä I sovellettaessa. Toimittajan on tehtävä se käyttämällä alkuperätakuita, lukuun ottamatta

- a) sen energialähteiden yhdistelmän osuutta, joka vastaa mahdollisia alkuperätakuujärjestelmään kuulumattomia kaupallisia tarjouksia ja jonka osoittamisessa toimittaja voi käyttää jäännösjakaumaa;

- b) tilanteita, joissa jäsenvaltio päättää olla antamatta alkuperätakuuta tuottajalle, joka saa taloudellista tukea tukijärjestelmästä.

Kun asiakas kuluttaa vety- tai maakaasuverkosta peräisin olevaa kaasua, mukaan lukien muuta kuin biologista alkuperää olevat kaasumaiset uusiutuvat polttoaineet ja biometaani, kuten toimittajan kaupallisessa tarjouksessa osoitetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että peruutetut alkuperätakuut vastaavat asiaankuuluvia verkon ominaisuuksia.”;

- e) korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 kertomuksen, jossa arvioidaan vaihtoehtoja unioninlaajuisen ympäristömerkin käyttöön ottamiseksi tarkoituksena edistää uusien laitosten tuottaman uusiutuvan energian käyttöä. Toimittajien on käytettävä alkuperätakuisiin sisältyviä tietoja osoittaakseen ympäristömerkin vaatimusten täyttymisen.

13 a. Komissio seuraa alkuperätakuujärjestelmän toimintaa ja arvioi 30 päivään kesäkuuta 2025 mennessä alkuperätakuiden tarjonnan ja kysynnän välistä tasapainoa markkinoilla ja, jos epätasapainoa ilmenee, yksilöi tarjontaan ja kysyntään vaikuttavat merkitykselliset tekijät.”;

10) korvataan 20 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jollei muuta johdu jäsenvaltioiden arvioinnista, joka on sisällytetty asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan ja kyseisen asetuksen liitteen I mukaisesti toimitettuihin yhdenmennyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja joka koskee tarvetta rakentaa uusiutuvista energialähteistä tuotettua kaukolämmitystä ja -jäähdytystä varten uutta infrastruktuuria tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin tavoitteen saavuttamiseksi, jäsenvaltioiden on tarvittaessa ryhdyttävä tarvittaviin toimiin tehokkaan lämmitys- ja jäähdytysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta uusiutuvista lähteistä tuotetun energian, kuten aurinkolämpöenergian, aurinkosähköenergian, uusiutuvalla sähköllä toimivien, ympäristön energiaa ja geotermistä energiaa käyttävien lämpöpumppujen, muiden geotermisten energiateknologioiden, biomassan, biokaasun, bionesteiden sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöä edistetään mahdollisuuksien mukaan yhdessä lämpöenergian varastoinnin, kysyntäjoustojärjestelmien ja sähköstä lämpöä tuottavien laitosten kanssa.”;

11) lisätään artikla seuraavasti:

”20 a artikla

Uusiutuvan sähkön järjestelmäintegroinnin helpottaminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella toimivat siirtoverkonhaltijat sekä jakeluverkonhaltijat, jos tiedot ovat näiden saatavilla, asettavat saataville tiedot kullakin tarjousalueella toimitettavan sähkön uusiutuvan energian osuudesta ja kasvihuonekaasupäästöistä niin täsmällisesti kuin mahdollista aikaväleillä, jotka vastaavat markkinoiden selvitysaikavälejä, mutta enintään yhden tunnin aikaväleillä ja ennusteiden kanssa, jos niitä on saatavilla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jakeluverkonhaltijoilla on pääsy tarvittaviin tietoihin. Jos jakeluverkonhaltijoilla ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole pääsyä kaikkiin tarvittaviin tietoihin, niiden on sovellettava sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston mukaista olemassa olevaa tietojen raportointijärjestelmää direktiivin (EU) 2019/944 säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on kannustettava älykkäiden verkkojen päivittämiseen, jotta voidaan seurata paremmin verkkotasetta ja asettaa saataville reaaliaikaisia tietoja.

Jos tiedot ovat teknisesti saatavilla, jakeluverkonhaltijoiden on myös asetettava saataville anonymisoituja ja yhdistettyjä tietoja kysyntäjoustopotentiaalista ja itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja uusiutuvan energian yhteisöjen tuottamasta verkkoon syötetystä uusiutuvasta sähköstä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on asetettava saataville sähköisesti siten, että varmistetaan yhteentoimivuus, joka perustuu yhdenmukaisiin tietomuotoihin ja standardeituihin tietojoukkoihin, jotta ne ovat syrjimättömästi sähkömarkkinaosapuolten, aggregaattoreiden, kuluttajien ja loppukäyttäjien käytettävissä ja jotta ne ovat sähköisten viestintälaitteiden, kuten älykkäiden mittausjärjestelmien, sähköajoneuvojen latauspisteiden, lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien sekä rakennusten energianhallintajärjestelmien, luettavissa.
3. Asetuksessa (EU) .../...⁺ säädettyjen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotitalous- ja teollisuusakkujen valmistajat mahdollistavat akkujen omistajille ja käyttäjille sekä omistajien ja käyttäjien puolesta nimenomaisella suostumuksella toimiville kolmansille osapuolille, kuten rakennusten energianhallinnasta vastaaville yrityksille ja sähkömarkkinaosapuolille, syrjimättömin ehdoin, maksutta ja tietosuoja sääntöjen mukaisesti reaaliaikaisen pääsyn akunhallintajärjestelmän perustietoihin, joita ovat akun kapasiteetti, toimintakunto, varaustila ja tehon asetusarvo.

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) olevan asetuksen numero.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla edellytetään, että tyyppihyväksynnästä ja markkinaavalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/858* säädettyjen lisävaatimusten lisäksi ajoneuvojen valmistajat asettavat sähköajoneuvojen omistajien ja käyttäjien sekä omistajien ja käyttäjien puolesta toimivien kolmansien osapuolten, kuten sähkömarkkinaosapuolten ja sähköisten liikkumispalvelujen tarjoajien, saataville syrjimättömin ehdoin, maksutta ja tietosuojasääntöjen mukaisesti reaaliaikaiset ajoneuvossa olevat tiedot, jotka koskevat akun toimintakuntoa, varaustilaa, tehon asetusarvoa, kapasiteettia sekä tarvittaessa sähköajoneuvojen sijaintia.

4. Asetuksessa (EU) .../...⁺ säädettyjen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden tai niiden nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden alueelle asennetut uudet ja korvatut muut kuin julkisesti käytettävissä olevat normaalitehoiset latauspisteet pystyvät tukemaan älylataustoimintoja ja tarvittaessa rajapintaa älykkäiden mittausjärjestelmien kanssa, jos jäsenvaltiot ovat ottaneet niitä käyttöön, sekä kaksisuuntaisen latauksen toimintoja kyseisen asetuksen 15 artiklan 3 ja 4 kohdan vaatimusten mukaisesti.

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) olevan asetuksen numero.

5. Asetuksessa (EU) 2019/943 ja Direktiivissä (EU) 2019/944 säädettyjen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa sääntelypuitteissa sallitaan pienten tai liikkuvien järjestelmien, kuten kotitalousakkujen ja sähköajoneuvojen ja muiden pienten hajautettujen energiasurssien, osallistuminen sähkömarkkinoille, mukaan lukien siirtorajoituksen hallinta ja jousto- ja tasehallintapalvelujen tarjoaminen, myös aggregaation kautta. Tätä varten jäsenvaltioiden on tiiviissä yhteistyössä kaikkien markkinaosapuolten ja sääntelyviranomaisten kanssa vahvistettava sähkömarkkinoille osallistumista koskevat tekniset vaatimukset kyseisten järjestelmien teknisten ominaisuuksien perusteella.

Jäsenvaltioiden on tarjottava tasapuoliset toimintaedellytykset ja mahdollistettava pienten hajautettujen energiavarojen/-järjestelmien syrjimätön osallistuminen sähkömarkkinoille.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).”;

12) lisätään artikkelit seuraavasti:

”22 a artikla

Uusiutuvan energian käytön edistäminen teollisuudessa

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä lisäämään uusiutuvien energialähteiden osuutta teollisuuden lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävien energialähteiden määrässä ohjeellisella lisäyksellä, joka on vähintään 1,6 prosenttiyksikköä vuotuisena keskiarvona laskettuna kausille 2021–2025 ja 2026–2030.

Jäsenvaltiot voivat laskea hukkalämmön ja -kylmän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin keskimääräisiin vuotuisiin lisäyksiin enintään 0,4 prosenttiyksikköön asti edellyttäen, että hukkalämpö ja -kylmä toimitetaan tehokkaasta kaukolämmityksestä ja -jäähdytyksestä, lukuun ottamatta verkkoja, jotka toimittavat lämpöä vain yhteen rakennukseen tai joissa kaikki lämpöenergia käytetään yksinomaan paikan päällä ja joissa lämpöenergiaa ei myydä. Jos ne päättävät tehdä niin, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen vuotuinen lisäys lisääntyy puolella laskentaan sisällytetyistä hukkalämmön ja -kylmän prosenttiyksiköistä.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tämän ohjeellisen lisäyksen saavuttamiseksi suunnitellut ja toteutetut politiikat ja toimenpiteet asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitettuihin yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa sekä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti toimitettuihin yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihin.

Tällaisilla politiikoilla ja toimenpiteillä on edistettävä teollisten prosessien uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa sähköistämistä silloin, kun se katsotaan kustannustehokkaaksi vaihtoehdoksi. Kyseisillä politiikoilla ja toimenpiteillä on pyrittävä luomaan otolliset markkinaolosuhteet taloudellisesti kannattavien ja teknisesti toteutettavien uusiutuvaan energiaan perustuvien vaihtoehtojen saatavuudelle teollisuuden lämmityksessä käytettävien fossiilisten polttoaineiden korvaamiseksi, jotta voidaan vähentää lämmitykseen käytettävien fossiilisten polttoaineiden käyttöä alle 200 celsiusasteen lämpötilassa. Kyseisiä politiikkoja ja toimenpiteitä hyväksyessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon energiatehokkuus etusijalle -periaate, vaikuttavuus ja kansainvälinen kilpailukyky ja tarve puuttua sääntelyyn liittyviin, hallinnollisiin ja taloudellisiin esteisiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuus on vähintään 42 prosenttia lopulliseen energiakäyttöön ja muuhun kuin energiakäyttöön teollisuudessa käytetystä vedystä vuoteen 2030 mennessä ja 60 prosenttia vuoteen 2035 mennessä. Tämän prosenttimäärän laskemisessa käytetään seuraavia sääntöjä:

- a) laskettaessa nimittäjää otetaan huomioon lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävän vedyn energiasisältö mutta ei oteta huomioon
 - i) perinteisten liikenteen polttoaineiden ja biopolttoaineiden tuotannossa välituotteina käytettävää vetyä;
 - ii) vetyä, jota tuotetaan poistamalla hiili teollisuuden jäännöskaasusta ja jota käytetään korvaamaan tietty kaasu, josta se on tuotettu;

- iii) teollisuuslaitoksissa sivutuotteena tuotettua tai sivutuotteista johdettua vetyä;
- b) laskettaessa osoittajaa otetaan huomioon teollisuuden lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä kulutettavien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden energiasisältö mutta ei oteta huomioon perinteisten liikenteen polttoaineiden ja biopolttoaineiden tuotannossa välituotteina käytettäviä muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita;
- c) laskettaessa osoittajaa ja nimittäjää on käytettävä liitteessä III vahvistettuja polttoaineiden energiasisältöjä koskevia arvoja.

Tämän kohdan viidennen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on määrittäessään niiden polttoaineiden energiasisältöä, joita ei ole sisällytetty liitteeseen III, käytettävä asiaankuuluvia polttoaineiden lämpöarvojen määrittämistä koskevia eurooppalaisia standardeja, tai, jos tätä tarkoitusta varten ei ole hyväksytty eurooppalaista standardia, asiaankuuluvia ISO-standardeja.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä vapaaehtoisia merkintäjärjestelmiä teollisille tuotteille, jotka esitetään uusiutuvalla energialla tai muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla tuotetuiksi. Tällaisissa vapaaehtoisissa merkintäjärjestelmissä on ilmaistava raaka-aineiden hankinnassa ja esikäsittelyssä, valmistuksessa ja jakelussa käytetyn uusiutuvan energian tai muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden prosenttiosuus laskettuna joko komission suosituksessa (EU) 2021/2279 tai standardissa ISO 14067:2018 vahvistettujen menetelmien perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on raportoitava muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden määrä, jonka ne odottavat tuovansa ja vievänsä, asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan sekä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa edistymisraporteissaan. Komissio kehittää tällaisen raportoinnin perusteella tuontivetyä ja unionissa tuotettua vetyä koskevan unionin strategian, jonka tavoitteena on edistää Euroopan vetymarkkinoita ja unionin sisäistä vedyntuotantoa ja tukea tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja siinä asetettujen tavoitteiden saavuttamista ottaen asianmukaisesti huomioon toimitusvarmuus ja unionin strateginen riippumattomuus energian osalta sekä tasapuoliset toimintaedellytykset maailmanlaajuisilla vetymarkkinoilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, sekä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa edistymisraporteissaan, miten ne aikovat edistää tätä strategiaa.

22 b artikla

Edellytykset muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöä koskevan tavoitteen alentamiselle teollisuudessa

1. Jäsenvaltio voi alentaa 22 a artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettujen lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuutta 20 prosentilla vuonna 2030, edellyttäen että
 - a) kyseisen jäsenvaltion odotetaan saavuttavan kansallisen panoksensa 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettuun sitovaan unionin yleistavoitteeseen ja mainittu panos vastaa vähintään asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä II tarkoitetun laskentakaavan mukaisesti laskettua, kyseisen jäsenvaltion odotettua kansallista panosta; ja
 - b) kyseisessä jäsenvaltiossa kulutettavan fossiilisista polttoaineista tuotetun vedyn tai sen johdannaisten osuus on enintään 23 prosenttia vuonna 2030 ja 20 prosenttia vuonna 2035.

Jos jokin kyseisistä edellytyksistä ei täyty, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua alentamista lakataan soveltamasta.

2. Jos jäsenvaltio soveltaa 1 alakohdassa tarkoitettua alentamista, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle toimittaessaan asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti yhdenntyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa sekä osana kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisia yhdenntettyjä edistymisraporttejaan. Ilmoitukseen on sisällyttävä tiedot muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden päivitetystä osuudesta ja kaikki asiaankuuluvat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät.

Komissio seuraa tilannetta jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan alentamista, todentaakseen, että 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät jatkuvasti.

-
- * Komission suositus (EU) 2021/2279, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 471, 30.12.2021, s. 1).”;

13) muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Uusiutuvan energian käytön edistämiseksi lämmitys- ja jäähdytysalalla kunkin jäsenvaltion on lisättävä uusiutuvan energian osuutta kyseisellä alalla vähintään 0,8 prosenttiyksiköllä kaudelle 2021–2025 laskettavana vuotuisena keskiarvona ja vähintään 1,1 prosenttiyksiköllä kaudelle 2026–2030 laskettavana vuotuisena keskiarvona ottaen lähtökohdaksi uusiutuvan energian osuuden lämmitys- ja jäähdytysalalla vuonna 2020; uusiutuvan energian osuus ilmaistaan kansallisena osuutena energian kokonaisloppukulutuksesta ja lasketaan 7 artiklassa vahvistetun menetelmän mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat laskea ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vuotuisiin keskimääräisiin lisäyksiin hukkalämmön ja -kylmän enintään 0,4 prosenttiyksikköön asti. Jos ne päättävät tehdä niin, vuotuinen keskimääräinen lisäys lisääntyy puolella käytetyistä hukkalämmön ja -kylmän prosenttiyksiköistä siten, että enimmäismäärä on 1,0 prosenttiyksikköä kaudella 2021–2025 ja 1,3 prosenttiyksikköä kaudella 2026–2030.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan laskea mukaan hukkalämpö ja -kylmä ja ilmoitettava arvioitu määrä asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vuotuisten vähimmäisprosenttiyksikköinä ilmaistujen lisäysten lisäksi kunkin jäsenvaltion on pyrittävä lisäämään uusiutuvan energian osuutta lämmitys- ja jäähdytysalallaan tämän direktiivin liitteessä I a vahvistetuilla ohjeellisilla täydentävillä prosenttiyksiköillä.

Jäsenvaltiot voivat laskea ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn vuotuisen keskimääräiseen lisäykseen lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytetyn uusiutuvan sähkön enintään 0,4 prosenttiyksikköön asti edellyttäen, että lämmitys- ja jäähdytysyksikön hyötysuhde on yli 100 prosenttia. Jos ne päättävät tehdä niin, vuotuinen keskimääräinen lisäys lisääntyy puolella kyseisestä uusiutuvasta sähköstä prosenttiyksikköinä ilmaistuna siten, että enimmäismäärä on 1,0 prosenttiyksikköä kaudella 2021–2025 ja 1,3 prosenttiyksikköä kaudella 2026–2030.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan laskea tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn vuotuisen lisäykseen sellaisten lämmitys- ja jäähdytysyksiköiden, joiden hyötysuhde on yli 100 prosenttia, avulla tapahtuvassa lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytetty uusiutuva sähkö. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä sellaisten lämmitys- ja jäähdytysyksiköiden, joiden hyötysuhde on yli 100 prosenttia, arvioidut uusiutuvan sähkön kapasiteetit asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitettuihin yhdenmukaisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä sellaisten lämmitys- ja jäähdytysyksiköiden, joiden hyötysuhde on yli 100 prosenttia, avulla tapahtuvassa lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytetyn uusiutuvan sähkön määrä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti toimitettuihin yhdenmukaisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihinsa.

- 1 a. Kun jäsenvaltiot 1 kohtaa sovellettaessa laskevat lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan sähkön osuutta, niiden on käytettävä alueellaan kahden edellisen vuoden aikana toimitetun uusiutuvan sähkön keskimääräistä osuutta.

1 b. Jäsenvaltioiden on arvioitava uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöön lämmitys- ja jäähdytysalalla liittyvä potentiaalinsa ja sisällytettävä arviointiin tarvittaessa analyysi käyttöönottoon soveltuvista vähäisen ekologisen riskin alueista ja kotitalouksien pienimuotoisten hankkeiden potentiaalista. Kyseisessä arvioinnissa on otettava huomioon teollisuus- ja kotitalouskäyttöön saatavilla olevat ja taloudellisesti toteutettavissa olevat teknologiat, jotta voidaan vahvistaa välitavoitteet ja toimenpiteet, joilla lisätään uusiutuvan energian käyttöä lämmityksessä ja jäähdytyksessä ja tarvittaessa hukkalämmön ja -kylmän käyttöä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä lämmityksen ja jäähdytyksen aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen ja ilmansaasteiden vähentämistä koskevan kansallisen pitkän aikavälin strategian laatimiseksi. Kyseisessä arvioinnissa on noudatettava energiatehokkuus etusijalle -periaatetta, sen on oltava osa asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitettujen yhdenmennettyjen kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmien mukainen, ja se on liitettävä osaksi lämmitystä ja jäähdytystä koskevaa, direktiivin 2012/27/EU 14 artiklan 1 kohdassa edellytettyä kattavaa arviointia.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Kun jäsenvaltiot tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa laskevat uusiutuvan energian osuuttaan lämmitys- ja jäähdytysalalla ja vuotuista keskimääristä lisäystä mainitun kohdan mukaisesti, mukaan lukien liitteessä I a vahvistettu ohjeellinen täydentävä lisäys, kukin jäsenvaltio”;

ii) kumotaan a alakohta;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on erityisesti annettava rakennusten omistajille tai vuokralaisille ja pk-yrityksille tietoa kustannustehokkaista toimenpiteistä ja rahoitusvälineistä, jotta voidaan lisätä uusiutuvan energian käyttöä lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmissä. Jäsenvaltioiden on annettava tiedot saavutettavien ja avoimien neuvontavälineiden avulla.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Saavuttaakseen 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuotuisen keskimääräinen lisäyksen jäsenvaltioiden on pyrittävä panemaan täytäntöön vähintään kaksi seuraavista toimenpiteistä:

- a) uusiutuvan energian tai hukkalämmön ja -kylmän fyysinen lisääminen lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitettuihin energialähteisiin ja polttoaineisiin;
- b) erittäin tehokkaiden uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentaminen rakennuksiin, rakennusten liittäminen tehokkaisiin kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmiin tai uusiutuvan energian tai hukkalämmön ja -kylmän käyttäminen teollisuuden lämmitys- ja jäähdytysprosesseissa;

- c) toimenpiteet, jotka kuuluvat kaupattavien sertifikaattien piiriin, joilla osoitetaan, että 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty velvoite täytetään tukemalla tämän kohdan b alakohdassa esitettyjä toisen talouden toimijan, kuten itsenäisen uusiutuviin energialähteisiin perustuvan teknologian asentajan tai uusiutuvan energian asennuspalveluja tarjoavan energiapalveluyrityksen, toteuttamia asennustoimenpiteitä;
- d) kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten valmiuksien kehittäminen uusiutuvaan energiaan perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen paikallisen potentiaalin kartoittamisen sekä uusiutuvan energian hankkeita ja infrastruktuureja koskevan suunnittelun, täytäntöönpanon ja neuvonnan aloilla;
- e) puitteiden luominen riskien vähentämiselle uusiutuvaan energiaan perustuvaan lämmitykseen ja jäähdytykseen sekä hukkalämpöön ja - kylmään liittyvien hankkeiden pääomakustannusten alentamiseksi, mahdollistamalla muun muassa pienempien hankkeiden niputtaminen ja tällaisten hankkeiden kokonaisvaltaisempi yhdistäminen muihin energiatehokkuutta ja rakennusten perusparannuksia koskeviin toimenpiteisiin;
- f) yritysten ja pienkuluttajayhteisöjen tekemien uusiutuvista energialähteistä tuotetun lämmityksen tai jäähdytyksen ostosopimusten edistäminen;
- g) fossiilisia polttoaineita käyttävien lämmityslähteiden tai lämmitysjärjestelmien, jotka eivät ole yhteensopivia uusiutuvien lähteiden kanssa, suunniteltu korvaaminen tai fossiilisten polttoaineiden suunniteltu käytöstä poisto välitavoitteineen;

- h) paikallisen ja alueellisen tason vaatimukset, jotka koskevat uusiutuvaan energiaan perustuvan lämmityksen suunnittelua, mukaan lukien jäähdytys;
- i) kannustaminen biokaasun tuottamiseen ja sen kaasuverkkoon syöttämiseen sen sijaan, että sitä käytettäisiin sähköntuotannossa;
- j) toimenpiteet, joilla edistetään lämpöenergian varastointiteknologioiden integrointia lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmiin;
- k) uusiutuvaan energiaan perustuvien, erityisesti uusiutuvan energian yhteisöjen omistamien kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkkojen edistäminen, mukaan lukien sääntelytoimenpiteiden, rahoitusjärjestelyjen ja tuen avulla;
- l) muut vaikutukseltaan vastaavat politiikkatoimet, mukaan lukien veroimenpiteet, tukijärjestelmät tai muut taloudelliset kannustimet, joilla edistetään uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytyslaitteiden asentamista ja uusiutuvaa lämmitys- ja jäähdytysenergiaa toimittavien verkkojen kehittämistä rakennuksissa ja teollisuudessa.

Kun jäsenvaltiot hyväksyvät tai panevat täytäntöön näitä toimenpiteitä, niiden on varmistettava toimenpiteiden saatavuus kaikille kuluttajille ja erityisesti pienituloisille tai heikossa asemassa oleville kotitalouksille, joilla ei muutoin olisi riittävästi ennakkopääomaa voidakseen hyötyä niistä.”;

14) muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjille annetaan tietoa energiatehokkuudesta ja uusiutuvan energian osuudesta näiden kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä helposti saavutettavalla tavalla, kuten laskuissa, toimittajien verkkosivustoilla ja pyynnöstä. Uusiutuvan energian osuutta koskeva tieto on ilmaista vähintään prosenttiosuutena tietyn kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmän asiakkaiden lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytettävän energian kokonaisloppukulutuksesta ja sen on sisällettävä tieto siitä, kuinka paljon energiaa käytettiin yhden lämmitysyksikön toimittamiseen asiakkaalle tai loppukäyttäjälle.”;

b) korvataan 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä lisäämään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja hukkalämmön ja -kylmän osuutta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä vähintään ohjeellisella 2,2 prosenttiyksiköllä kaudelle 2021–2030 laskettavana vuotuisena keskiarvona ottaen lähtökohdaksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja hukkalämmön ja -kylmän osuuden kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä vuonna 2020, ja niiden on vahvistettava tämän toteuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on ilmaista osuutena energian kokonaisloppukulutuksesta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä normaaleihin keskimääräisiin ilmasto-olosuhteisiin mukautettuna.

Jäsenvaltiot voivat laskea ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn vuotuisen keskimääräiseen lisäykseen kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytetyn uusiutuvan sähkön.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan laskea tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn vuotuisen lisäykseen kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytetty uusiutuva sähkö.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen toimitettavan uusiutuvan sähkön arvioidut kapasiteetit yhdenmukaisesti kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa, jotka ne toimittavat asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytetyn uusiutuvan sähkön määrä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti toimitettuihin yhdenmukaisesti kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihinsa.

- 4 a. Kun jäsenvaltiot 4 kohtaa sovellettaessa laskevat kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytetyn uusiutuvan sähkön osuutta, niiden on käytettävä alueellaan kahden edellisen vuoden aikana toimitetun uusiutuvan sähkön keskimääräistä osuutta.

Jäsenvaltiot, joissa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja hukkalämmön ja -kylmän osuus kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä on yli 60 prosenttia, voivat laskea tällaisen osuuden täyttävän 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuotuisen keskimääräisen lisäyksen vaatimuksen. Jäsenvaltiot, joissa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja hukkalämmön ja -kylmän osuus kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä on yli 50 prosenttia ja enintään 60 prosenttia, voivat laskea tällaisen osuuden täyttävän puolet 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuotuisen keskimääräisen lisäyksen vaatimuksesta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuotuisen keskimääräisen lisäyksen toteuttamiseksi asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan.

- 4 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien, joiden teho on yli 25 MW_{th}, haltijoita kannustetaan liittämään uusiutuvista lähteistä ja hukkalämmöstä ja -kylmästä peräisin olevan energian toimittajana olevat kolmannet osapuolet järjestelmäänsä tai kannustetaan tarjoutumaan liittämään toimittajana olevat kolmannet osapuolet siihen ja ostamaan näiltä uusiutuvista lähteistä ja hukkalämmöstä ja -kylmästä peräisin olevaa lämpöä tai kylmää kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamien syrjimättömien kriteerien perusteella, jos tällaisten haltijoiden on toteutettava yksi tai useampia seuraavista:
- a) vastattava uusilta asiakkailta tulevaan kysyntään;
 - b) korvattava olemassa olevaa lämmön tai kylmän tuotantokapasiteettia;
 - c) laajennettava olemassa olevaa lämmön tai kylmän tuotantokapasiteettia.
5. Jäsenvaltiot voivat sallia kaukolämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmän haltijan kieltäytyä liittämästä toimittajana olevaa kolmatta osapuolta järjestelmäänsä ja ostamasta tältä lämpöä tai kylmää seuraavissa tilanteissa:
- a) järjestelmässä ei ole tarvittavaa kapasiteettia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan lämmön tai kylmän tai hukkalämmön ja -kylmän muiden toimitusten takia;

- b) toimittajana olevan kolmannen osapuolen toimittama lämpö tai kylmä ei täytä kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmään liittämisen eikä luotettavan ja turvallisen toiminnan varmistamisen edellyttämiä teknisiä ominaisuuksia;
- c) haltija voi osoittaa, että pääsyn tarjoaminen nostaisi lämmityksen tai jäähdytyksen kustannuksia kohtuuttomasti loppukäyttäjän kannalta verrattuna tilanteeseen, jossa käytetään pääasiallista paikallista lämmitys- tai jäähdytyslähdettä, jonka kanssa uusiutuva energialähde tai hukkalämpö ja -kylmä kilpailisi;
- d) haltijan järjestelmä on tehokas kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kaukolämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmän haltija kieltäytyy liittämästä lämmön tai kylmän toimittajaa järjestelmään ensimmäisen alakohdan nojalla, tämä haltija antaa tiedot kieltäytymisen perusteista sekä täytettävistä ehdoista ja järjestelmässä toteutettavista toimenpiteistä, joita siihen liittäminen edellyttäisi, toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on asiaankuuluva prosessi perusteettomien kieltäytymisten oikaisemista varten.

- 6. Jäsenvaltioiden on otettava tarvittaessa käyttöön puitteet kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden sekä teollisuuden ja kolmannen sektorin mahdollisten hukkalämmön ja -kylmän lähteiden väliselle koordinoinnille hukkalämmön ja -kylmän käytön helpottamiseksi. Koordinointipuitteilla on varmistettava hukkalämmön ja -kylmän käyttöä koskeva vuoropuhelu erityisesti seuraavien tahojen välillä:

- a) kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijat;

b) kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien avulla taloudellisella tavalla talteenotettavissa olevaa hukkalämpöä ja -kylmää tuottavat teollisuuden ja palvelualojen yritykset, kuten palvelinkeskukset, teollisuuslaitokset, suuret liiketilat, energiavarastot ja julkinen liikenne;

c) paikalliset energiainfrastruktuureiden suunnittelusta ja hyväksymisestä vastuussa olevat viranomaiset;

d) tieteelliset asiantuntijat, jotka työskentelevät uusimman tekniikan mukaisten kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien parissa; ja

e) lämmitykseen ja jäähdytykseen osallistuvat uusiutuvan energian yhteisöt.”;

c) korvataan 8, 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on laadittava puitteet, joiden mukaan sähkönjakeluverkon haltijat arvioivat vähintään joka neljäs vuosi yhteistyössä oman alueensa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien haltijoiden kanssa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien potentiaalia tuottaa tasehallinta- ja muita järjestelmäpalveluja, joihin kuuluvat esimerkiksi kysyntäjousto ja uusiutuvista lähteistä tuotetun ylimääräisen sähkön lämpövarastointi, ja sitä, olisiko tunnistetun potentiaalin käyttö resurssi- ja kustannustehokkaampaa kuin vaihtoehtoiset ratkaisut.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön siirto- ja jakeluverkkojen haltijat ottavat asianmukaisesti huomioon ensimmäisessä alakohdassa vaaditun arvioinnin tulokset verkon suunnittelussa, verkkoinvestoinneissa ja infrastruktuurin kehittämisessä omilla alueillaan.

Jäsenvaltioiden on helpotettava koordinointia kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden ja sähkön siirto- ja jakeluverkkojen haltijoiden välillä, jotta varmistetaan, että kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden tasehallinta-, varastointi- ja muut joustopalvelut, kuten kysyntäjousto, voivat toimia jäsenvaltioiden sähkömarkkinoilla.

Jäsenvaltiot voivat ulottaa ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa säädetyt arviointi- ja koordinointivaatimukset koskemaan kaasun siirto- ja jakeluverkkojen, mukaan lukien vetyverkot ja muut energiaverkot, haltijoita.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajien oikeudet ja kaukolämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmien tämän artiklan mukaista toimintaa koskevat säännöt ovat selkeästi määritellyt, julkisesti saatavilla ja toimivaltaisten viranomaisten täytäntöönpanemia.
10. Jäsenvaltio ei ole velvollinen soveltamaan 2–9 kohtaa silloin, kun vähintään yksi seuraavista ehdoista toteutuu:
 - a) sen kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen osuus oli pienempi tai yhtä suuri kuin 2 prosenttia lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytettävän energian kokonaisloppukulutuksesta 24 päivänä joulukuuta 2018;

- b) sen kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen osuus nostetaan yli 2 prosenttiin lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytettävän energian kokonaisloppukulutuksesta 24 päivänä joulukuuta 2018 kehittämällä uusia tehokkaita kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmiä asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan nojalla ja kyseisen asetuksen mukaisesti toimitetun yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa ja tämän direktiivin 23 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;
- c) kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä 90 prosenttia energian kokonaisloppukulutuksesta tapahtuu tehokkaissa kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä.”;

15) korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Liikennealan uusiutuvan energian käytön lisääminen ja kasvihuonekaasuintensiteetin vähentäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava polttoaineiden toimittajille velvoite sen varmistamiseksi, että
 - a) liikennealalle toimitettavan uusiutuvien polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön määrän johdosta
 - i) uusiutuvan energian osuus energian loppukulutuksesta liikennealalla on vähintään 29 prosenttia vuoteen 2030 mennessä; tai

- ii) kasvihuonekaasuintensiteetti vähenee vähintään 14,5 prosentilla vuoteen 2030 mennessä 27 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyyn perustasoon verrattuna jäsenvaltion asettaman ohjeellisen kehityskulun mukaisesti;
- b) liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden yhteenlaskettu osuus liikennealalle toimitetusta energiasta on vähintään 1 prosentti vuonna 2025 ja 5,5 prosenttia vuonna 2030 ja tästä osuudesta muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuus on vähintään 1 prosenttiyksikköä vuonna 2030.

Jäsenvaltioita kannustetaan asettamaan kansallisella tasolla eriytetyt tavoitteet liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista tuotetuille kehittyneille biopolttoaineille ja biokaasulle sekä muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa esitetyn velvoitteen täyttämiseksi tavalla, jolla edistetään ja laajennetaan molempien polttoaineiden kehittämistä.

Jäsenvaltioiden, joilla on merisatamia, on pyrittävä varmistamaan, että muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuus meriliikenteen alalle toimitetun energian kokonaismäärästä on vuodesta 2030 alkaen vähintään 1,2 prosenttia.

Jäsenvaltioiden on raportoitava asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdenmittyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa edistymisraporteissaan uusiutuvan energian osuudesta energian loppukulutuksesta liikennealalla, myös meriliikenteen alalla, sekä kasvihuonekaasuintensiteetin vähentymisestä.

Jos liitteessä IX olevassa A osassa olevaa raaka-aineiden luetteloa muutetaan 28 artiklan 6 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat vastaavasti lisätä kyseisistä raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun vähimmäisosuutta liikennealalle toimitetussa energiassa.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen osuuksien laskennassa
 - a) jäsenvaltioiden on otettava huomioon muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet myös silloin, kun niitä käytetään välituotteina tuottaessa
 - i) perinteisiä liikenteen polttoaineita; tai
 - ii) biopolttoaineita edellyttäen, että muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käytöllä saavutettua kasvihuonekaasupäästöjen vähennystä ei oteta huomioon biopolttoaineiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten laskennassa;
 - b) jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon biokaasun, joka syötetään kansalliseen kaasun siirto- ja jakeluinfrastruktureihin.
3. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden laskennassa ottaa huomioon kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet.

Suunnitellessaan velvoitteita polttoaineen toimittajille jäsenvaltiot voivat

- a) vapauttaa polttoaineiden toimittajat, jotka toimittavat sähköä tai muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita, vaatimuksesta noudattaa näiden polttoaineiden osalta liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun vähimmäisosuutta;
 - b) asettaa velvoitteen keinoilla, jotka kohdistuvat määriin, energiasisältöön tai kasvihuonekaasupäästöihin;
 - c) tehdä eron eri energiankantajien välillä;
 - d) tehdä eron meriliikenteen alan ja muiden alojen välillä.
4. Jäsenvaltioiden on perustettava mekanismi, jonka avulla niiden alueella toimivat polttoaineiden toimittajat voivat vaihtaa keskenään uusiutuvan energian toimittamisesta liikennealalle saamiaan hyvityksiä. Talouden toimijat, jotka toimittavat uusiutuvaa sähköä sähköajoneuvoille yleisesti saatavilla olevien latauspisteiden kautta, saavat hyvityksiä riippumatta siitä, koskeeko niitä jäsenvaltion polttoaineiden toimittajille asettama velvoite, ja voivat myydä näitä hyvityksiä polttoaineiden toimittajille, jotka saavat käyttää hyvityksiä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetun velvoitteen täyttämiseen. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää kyseiseen mekanismiin yksityisiä latauspisteitä edellyttäen, että voidaan osoittaa, että näihin yksityisiin latauspisteisiin toimitettua uusiutuvaa sähköä tarjotaan ainoastaan sähköajoneuvoille.”;

16) muutetaan 26 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kun lasketaan 7 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutusta ja 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua uusiutuvan energian vähimmäisosuutta ja kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta, biopolttoaineiden ja bionesteiden sekä liikenteessä kulutettujen biomassapolttoaineiden, jos ne on tuotettu ravinto- ja rehukasveista, osuus saa olla enintään yhden prosenttiyksikön suurempi kuin tällaisten polttoaineiden osuus energian loppukulutuksesta liikennealalla kyseisessä jäsenvaltiossa vuonna 2020 ja enintään 7 prosenttia liikennealan energian loppukulutuksesta kyseisessä jäsenvaltiossa.”;

ii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos ravinto- tai rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden sekä liikenteessä kulutettujen biomassapolttoaineiden osuus on jäsenvaltiossa rajattu alle 7 prosenttiin tai jäsenvaltio päättää rajata osuutta vielä pienemmäksi, se voi alentaa 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua uusiutuvan energian vähimmäisosuutta tai kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta vastaavasti sen mukaan, millainen vaikutus kyseisillä polttoaineilla olisi ollut uusiutuvan energian vähimmäisosuuteen tai kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin. Kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta varten jäsenvaltioiden on katsottava kyseisten polttoaineiden vähentävän kasvihuonekaasupäästöjä 50 prosenttia.”;

(b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kun lasketaan 7 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutusta ja 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua uusiutuvan energian vähimmäisosuutta ja kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta, sellaisista ravinto- ja rehukasveista, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi maalle, johon on sitoutunut paljon hiiltä, tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden tai biomassapolttoaineiden, joihin liittyy suuria epäsuoran maankäytön muutoksen riskejä, osuus ei saa ylittää tällaisten polttoaineiden vuoden 2019 kulutusta kyseisessä jäsenvaltiossa, ellei niitä ole sertifioitu biopolttoaineina, bionesteinä tai biomassapolttoaineina, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia, tämän kohdan mukaisesti.”;

ii) korvataan viides alakohta seuraavasti:

”Komissio tarkastelee uudelleen 1 päivään syyskuuta 2023 mennessä tämän kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja kriteereitä parhaiden saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella ja antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tarvittaessa muutetaan kyseisiä kriteereitä ja joissa täydennetään tätä direktiiviä määrittelemällä kehityskulku, jonka mukaan vähennetään asteittain sellaisten suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden panosta 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn unionin yleistavoitteen saavuttamiseen ja 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun uusiutuvan energian vähimmäisosuuden ja kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitteen saavuttamiseen, jotka on tuotettu raaka-aineista, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle. Kyseisen uudelleentarkastelun on perustuttava tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti annetun, raaka-aineiden tuotannon laajentumista koskevan kertomuksen tarkistettuun versioon. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan erityisesti, olisiko kynnysarvoa, joka määrittää paljon hiiltä sitovan maan enimmäisosuuden raaka-aineen maailmanlaajuisen tuotantoalueen keskimääräisestä vuotuisesta laajentumisesta, syytä alentaa objektiivisin ja tieteellisin perustein ja ottaen huomioon unionin ilmastotavoitteet ja sitoumukset.

Komissio muuttaa tarvittaessa neljännessä alakohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja kriteereitä viidennessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin tulosten perusteella. Komissio tarkastelee edelleen uudelleen joka kolmas vuosi neljännessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen hyväksymisen jälkeen kyseisen delegoidun säädöksen perustana olevia tietoja. Komissio saattaa kyseisen delegoidun säädöksen tarvittaessa ajan tasalle muuttuvien olosuhteiden ja viimeisimmän saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella.”;

17) korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Liikennealaa ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita niiden loppukäytöstä riippumatta koskevat laskentasäännöt

1. Edellä 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun kasvihuonekaasuintensiteetin vähennyksen laskennassa sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) kasvihuonekaasupäästöjen vähennys lasketaan seuraavasti:

- i) biopolttoaineille ja biokaasulle kertomalla näiden polttoaineiden kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä niiden 31 artiklan mukaisesti määritetyllä kasvihuonepäästövähennyksellä;
- ii) muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille ja kierrätetyille hiilipitoisille polttoaineille kertomalla kyseisten polttoaineiden kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä niiden kasvihuonepäästövähennyksillä, jotka määritetään 29 a artiklan 3 kohdan nojalla annettavien delegoitujen säädösten mukaisesti;
- iii) uusiutuvalle sähkölle kertomalla uusiutuvan sähkön kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä liitteessä V vahvistetulla fossiilisella vertailukohdalla $EC_{F(e)}$;

- b) 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu perustaso lasketaan 31 päivään joulukuuta 2030 saakka kertomalla liikennealalle toimitetun energian määrä liitteessä V vahvistetulla fossiilisella vertailukohdalla $E_{F(t)}$; 1 päivästä tammikuuta 2031 alkaen 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu perustaso on seuraavien summa:
- i) polttoaineiden kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä kerrottuna liitteessä V vahvistetulla fossiilisella vertailukohdalla $E_{F(t)}$;
 - ii) sähkön kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä kerrottuna liitteessä V vahvistetulla fossiilisella vertailukohdalla $E_{C_{F(e)}}$;
- c) asiaankuuluvien energiamäärien laskennassa käytetään seuraavia sääntöjä:
- i) määritettäessä liikennealalle toimitetun energian määrää on käytettävä liitteessä III vahvistettuja liikenteen polttoaineiden energiasisältöjä;
 - ii) määritettäessä niiden liikenteen polttoaineiden energiasisältöä, joita ei ole sisällytetty liitteeseen III, jäsenvaltioiden on käytettävä asiaankuuluvia polttoaineiden lämpöarvojen määrittämistä koskevia eurooppalaisia standardeja, tai, jos tätä tarkoitusta varten ei ole hyväksytty eurooppalaista standardia, asiaankuuluvia ISO-standardeja;

iii) liikennealalle toimitetun uusiutuvan sähkön määrä määritetään kertomalla tälle alalle toimitetun sähkön määrä jäsenvaltion alueella kahden edellisen vuoden aikana toimitetun uusiutuvan sähkön keskimääräisellä osuudella, paitsi jos sähkö saadaan suorasta liitännästä uusiutuvaa sähköä tuottavaan laitokseen ja toimitetaan liikennealalle, jolloin kyseinen sähkö on laskettava kokonaisuudessaan uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi ja aurinkosähköajoneuvon tuottama sähkö, jota käytetään ajoneuvon omaan kulutukseen, voidaan laskea kokonaisuudessaan uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi;

iv) liitteessä IX olevassa B osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuus liikennealalle toimitettujen polttoaineiden ja sähkön energiasisällöstä on rajattava Kyprosta ja Maltaa lukuun ottamatta 1,7 prosenttiin.;

(d) uusiutuvan energian käytöstä saatava kasvihuonekaasuintensiteetin vähennys määritetään jakamalla kaikille liikennemuodoille toimitettujen biopolttoaineiden, biokaasun, muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön käytöstä saatavat kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset perustasolla; jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet.

Jäsenvaltiot voivat perustelluissa tapauksissa korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan iv alakohdassa tarkoitettua rajaa ottaen huomioon IX liitteen B osassa luetellun raaka-aineen saatavuuden. Tällaiset mahdolliset korotukset ja niiden perustelut on ilmoitettava komissiolle, ja niille on saatava komission hyväksyntä.

2. Edellä 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisosuuksien laskennassa sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) laskettaessa nimittäjää eli liikennealalla kulutetun energian määrää on otettava huomioon kaikki liikennealalle toimitetut polttoaineet ja sähkö;
- b) laskettaessa osoittajaa eli uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian liikennealalla kulutettua määrää 25 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa on otettava huomioon kaikille liikennemuodoille, myös kansainvälisen meriliikenteen polttoaineiksi, kunkin jäsenvaltion alueella toimitettujen kaikkien uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energian muotojen energiasisältö; jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet;
- c) liitteessä IX mainituista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuuden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuuden on katsottava olevan kaksi kertaa niiden energiasisältö;
- d) uusiutuvan sähkön osuuden on katsottava olevan neljä kertaa sen energiasisältö, kun se toimitetaan maantieajoneuvoille, ja sen voidaan katsoa olevan 1,5 kertaa sen energiasisältö, kun se toimitetaan rautatieliikenteeseen;
- e) liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen, lento- ja meriliikenteen alalle toimitettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun osuuden on katsottava olevan 1,2 kertaa niiden energiasisältö ja lento- ja meriliikenteen alalle toimitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien polttoaineiden osuuden on katsottava olevan 1,5 kertaa niiden energiasisältö;

- f) liitteessä IX olevassa B osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuus liikennealalle toimitettujen polttoaineiden ja sähkön energiasisällöstä on rajattava Kyprosta ja Maltaa lukuun ottamatta 1,7 prosenttiin;
- g) määritettäessä liikennealalle toimitetun energian määrää on käytettävä liitteessä III vahvistettuja liikenteen polttoaineiden energiasisältöjä;
- h) määritettäessä niiden liikenteen polttoaineiden energiasisältöä, joita ei ole sisällytetty liitteeseen III, jäsenvaltioiden on käytettävä asiaankuuluvia polttoaineiden lämpöarvojen määrittämistä koskevia eurooppalaisia standardeja, tai, jos tätä tarkoitusta varten ei ole hyväksytty eurooppalaista standardia, asiaankuuluvia ISO-standardeja;
- i) liikennealalle toimitetun uusiutuvan sähkön määrä määritetään kertomalla tälle alalle toimitetun sähkön määrä jäsenvaltion alueella kahden edellisen vuoden aikana toimitetun uusiutuvan sähkön keskimääräisellä osuudella, paitsi jos sähkö saadaan suorasta liitännästä uusiutuvaa sähköä tuottavaan laitokseen ja toimitetaan liikennealalle, jolloin kyseinen sähkö on laskettava kokonaisuudessaan uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi ja aurinkosähköajoneuvon tuottama sähkö, jota käytetään ajoneuvon omaan kulutukseen, voidaan laskea kokonaisuudessaan uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi.

Jäsenvaltiot voivat perustelluissa tapauksissa korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua rajaa ottaen huomioon IX liitteen B osassa luetellun raaka-aineen saatavuuden. Tällaiset mahdolliset korotukset ja niiden perustelut on ilmoitettava komissiolle, ja niille on saatava komission hyväksyntä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitteessä IX olevassa B osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuutta koskevaa rajaa raaka-aineiden saatavuuden arvioinnin perusteella. Kyseisen rajan on oltava vähintään 1,7 prosenttia. Jos komissio antaa tällaisen delegoidun säädöksen, siinä vahvistettua rajaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin, jotka ovat saaneet komissiolta hyväksynnän rajan korottamiseen tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti viiden vuoden siirtymäkauden jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltion oikeutta soveltaa kyseistä uutta rajaa aikaisemmin. Jäsenvaltiot voivat hakea komissiolta uutta hyväksyntää delegoidussa säädöksessä vahvistetun rajan korottamiselle tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitteessä III lueteltuja liikenteen polttoaineita ja niiden energiasisältöä tieteen ja tekniikan kehityksen perusteella.

5. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa ja 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten on katsottava, että meriliikenteen alalle toimitetun energian määrän osuus kyseisen jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutuksesta on enintään 13 prosenttia. Kyproksen ja Maltan tapauksessa on katsottava, että meriliikenteessä kulutetun energian määrän osuus kyseisten jäsenvaltioiden energian kokonaisloppukulutuksesta on enintään 5 prosenttia. Tätä kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2030.
6. Jos sähköä käytetään muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuottamiseen joko suoraan tai välituotteiden tuottamiseen, uusiutuvan energian osuuden määrittämisessä on käytettävä uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön keskimääräistä osuutta tuotantomaaassa mitattuna kaksi vuotta ennen asianomaista vuotta.

Sähkö, joka saadaan suorasta liitännästä uusiutuvaa sähköä tuottavaan laitokseen, voidaan kuitenkin laskea kokonaisuudessaan uusiutuvaksi muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa edellyttäen, että

- a) laitos aloittaa toimintansa samaan aikaan kuin muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia liikenteen polttoaineita tuottava laitos tai sen jälkeen; ja
- b) laitosta ei ole liitetty verkkoon tai se on liitetty verkkoon mutta voidaan esittää näyttöä siitä, että kyseessä oleva sähkö on toimitettu ottamatta sähköä verkosta.

Verkosta otettu sähkö voidaan laskea kokonaisuudessaan uusiutuvaksi edellyttäen, että se on tuotettu yksinomaan uusiutuvista lähteistä ja uusiutuvat ominaisuudet ja kaikki muut asianmukaiset kriteerit on osoitettu ja on varmistettu, että tämän sähkön uusiutuvat ominaisuudet on laskettu mukaan vain kerran ja vain yhdellä loppukäytön alalla.

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 35 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä ottamalla käyttöön unionin menetelmä, jolla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan talouden toimijoiden on noudatettava tämän kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2028 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan neljännen alakohdan mukaisesti vahvistetun unionin menetelmän vaikutusta, mukaan lukien lisäisyyden sekä ajallisen ja maantieteellisen korrelaation vaikutus tuotantokustannuksiin, kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin ja energiajärjestelmään.

Kyseisessä komission kertomuksessa arvioidaan erityisesti vaikutusta muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden saatavuuteen ja kohtuuhintaisuuteen teollisuuden ja liikenteen aloilla sekä unionin kykyyn saavuttaa muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevat tavoitteensa ottaen huomioon 22 a artiklan mukainen tuontivetyä ja unionissa tuotettua vetyä koskeva unionin strategia minimoiden samalla kasvihuonekaasupäästöjen kasvun sähköalalla ja koko energiajärjestelmässä. Jos kertomuksessa todetaan, että vaatimuksilla ei kyetä varmistamaan muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden riittävää saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta teollisuuden ja liikenteen aloilla eivätkä ne edistä merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä, energiajärjestelmän integrointia ja vuodeksi 2030 asetettujen muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista, komissio tarkastelee uudelleen unionin menetelmää ja antaa tarvittaessa 35 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen tällaisen menetelmän muuttamiseksi, jotta voidaan tehdä tarvittavat mukautukset tämän kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa vahvistettuihin kriteereihin vetyteollisuuden kasvun helpottamiseksi.”;

18) muutetaan 28 artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 2, 3 ja 4 kohta;
- b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä täsmentämällä menetelmä, jolla määritetään fossiilisten polttoaineiden kanssa yhteisessä prosessissa jalostettavasta biomassasta saatavan biopolttoaineen ja liikenteessä käytettävän biokaasun osuus.”;

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 nojalla joka toinen vuosi tehdyn edistymistä koskevan arvioinnin yhteydessä, vauhditetaanko tämän direktiivin 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyllä, kehittyneitä biopolttoaineita ja tämän direktiivin liitteessä IX olevassa A osassa luetellusta raaka-aineesta tuotettua biokaasua koskevalla velvoitteella tosiasiallisesti innovointia ja varmistetaanko sillä kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset liikenteen alalla. Komissio tarkastelee arvioinnissa myös sitä, vältetäänkö tämän artiklan soveltamisella tehokkaasti uusiutuvan energian laskeminen kahteen kertaan.

Komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyt kehittyneitä biopolttoaineita ja liitteessä IX olevassa A osassa luetellusta raaka-aineesta tuotettua biokaasua koskevan velvoitteen mukauttamiseksi.”;

19) muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuksien ja 3 artiklan 1 kohdassa, 15 a artiklan 1 kohdassa, 22 a artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa ja 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden edistäminen;”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden edellytetään kuitenkin täyttävän ainoastaan 10 kohdassa säädettyt kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit, jotta ne otetaan huomioon tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan tarkoituksia varten. Kun kyse on sekajätteen käytöstä, jäsenvaltiot voivat vaatia toimijoita käyttämään sekajätteen lajittelujärjestelmiä, joiden tarkoituksena on poistaa sekajätteestä fossiiliset materiaalit. Tätä alakohtaa on sovellettava myös jätteisiin ja tähteisiin, jotka jalostetaan ensin tuotteeksi ennen jatkojalostusta biopolttoaineiksi, bionesteiksi ja biomassapolttoaineiksi.”;

iii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Biomassapolttoaineiden on täytettävä 2–7 ja 10 kohdassa säädetty kestävyysskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit, jos niitä käytetään

- a) kiinteiden biomassapolttoaineiden osalta sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 7,5 MW;
- b) kaasumaisten biomassapolttoaineiden osalta sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 2 MW;

- c) kaasumaisia biomassapolttoaineita tuottavien laitosten osalta laitoksissa, joissa keskimääräinen biometaanin virtausnopeus on
- i) enemmän kuin 200 m^3 metaaniekvivalenttia/h mitattuna lämpötilan ja paineen normaaliolosuhteissa (toisin sanoen $0 \text{ }^\circ\text{C}$:n lämpötilassa ja 1 baarin ilmanpaineessa);
 - ii) jos biokaasu koostuu metaanin ja palamattomien muiden kaasujen seoksesta, metaanin virtausnopeus on i alakohdassa vahvistettu kynnysarvo uudelleenlaskettuna suhteessa seoksen sisältämään metaanin tilavuusosuuteen.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa kestävyyskriteerejä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevia kriteerejä laitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho tai biometaanin virtausnopeus on pienempi.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdtaa sovellettaessa huomioon otettavia maatalousbiomassasta tuotettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaalta maalta eli maalta, jonka maankäyttöstatus on tammikuussa 2008 tai sen jälkeen ollut jokin seuraavista, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edelleen tämä maankäyttöstatus:

- a) ikimetsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, jossa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja jossa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriytyneet, sekä aarniometsä, sellaisena kuin se on määritelty metsän sijaintimaassa;
- b) biologisesti erittäin monimuotoinen metsä tai muu puustoinen maa, joka on lajirikasta ja heikentymätöntä ja jonka asianomainen toimivaltainen viranomainen on yksilöinyt erityisen monimuotoiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa näitä luonnonsuojelutarkoituksia;

c) alue, joka on osoitettu

- i) laissa tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta luonnonsuojelutarkoituksiin, ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa kyseisiä luonnonsuojelutarkoituksia; tai
 - ii) sellaisten harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelemiseen, jotka on tunnustettu kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteluihin, jos ne on tunnustettu 30 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa kyseisiä luonnonsuojelutarkoituksia;
- d) yli hehtaarin suuruinen biologisesti erittäin monimuotoinen ruohoalue, joka on
- i) luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja; tai

ii) ei-luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka on lajirikasta ja heikentymätöntä ja jonka asianomainen toimivaltainen viranomainen on yksilöinyt erittäin monimuotoiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi erittäin monimuotoisena ruohoalueena; tai

e) nummi.

Jos 6 kohdan a alakohdan vi ja vii alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan c alakohtaa lukuun ottamatta myös metsäbiomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla tarkennetaan edelleen kriteerejä sen määrittämiseksi, mikä ruohoalue kuuluu tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan piiriin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

- c) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos 6 kohdan a alakohdan vi ja vii alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa, b ja c alakohtaa lukuun ottamatta, ja tämän kohdan toista alakohtaa sovelletaan myös metsäbiomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin.”;

- d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia maatalousbiomassasta tuotettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, jollei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta. Jos 6 kohdan a alakohdan vi ja vii alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tätä kohtaa sovelletaan myös metsäbiomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin.”;

- e) muutetaan 6 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a alakohdan iii ja iv alakohta seuraavasti:

”iii) että alueita, jotka on kansainvälisessä oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä tai asiankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen toimesta osoitettu luonnonsuojelutarkoituksiin, mukaan lukien kosteikot, ruohoalueet, nummet ja turvemaat, suojellaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja elinympäristöjen tuhoutumisen estämiseksi;

iv) että hakkuun yhteydessä otetaan huomioon maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen kestävän metsätalouden periaatteiden mukaisesti mahdollisten haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi tavalla, jolla vältetään kantojen ja juurien korjuu, ikimetsien ja aarniometsien, sellaisina kuin ne on määritelty metsän sijaintimaassa, heikentyminen tai niiden muuntaminen plantaaseiksi ja herkällä maaperällä tapahtuva hakkuu; että hakkuun yhteydessä noudatetaan laajoille avohakkuille, sellaisina kuin ne on määritelty metsän sijaintimaassa, asetettuja enimmäisrajoja ja kuolleen puuaineksen korjuussa sovellettavia säilytettävien puiden määrää koskevia paikallisesti ja ekologisesti asianmukaisia rajoja ja että hakkuun yhteydessä noudatetaan vaatimuksia sellaisten hakkuumenetelmien käytöstä, joilla minimoidaan mahdolliset haitalliset vaikutukset maaperän laatuun, mukaan lukien maaperän tiivistyminen, sekä biologisen monimuotoisuuden ominaisuuksiin ja elinympäristöihin”;

ii) lisätään a alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”vi) että metsät, joista metsäbiomassa on hakattu, eivät ole maa-alueita, joilla on 3 kohdan a, b, d ja e alakohdassa, 4 kohdan a alakohdassa tai 5 kohdassa tarkoitettu maankäyttötatus, kyseisissä kohdissa täsmennetyin maankäyttötatukseen määrittämistä koskevin edellytyksin; ja

vii) että metsäbiomassasta biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita tuottavat laitokset antavat 30 artiklan 3 kohdan mukaisia tarkastuksia varten yritystason sisäisiin prosesseihin tukeutuvan tarkastuslausuman siitä, että metsäbiomassaa ei ole hankittu tämän alakohdan vi alakohdassa tarkoitetuilta maa-alueilta.”;

iii) korvataan b alakohdan iii ja iv alakohta seuraavasti:

”iii) että alueita, jotka on kansainvälisessä oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä tai asiankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen toimesta osoitettu luonnonsuojelutarkoituksiin, mukaan lukien kosteikot, ruohoalueet, nummet ja turvemaat, suojellaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja elinympäristöjen tuhoutumisen estämiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen korjuu ei haittaa kyseisiä luonnonsuojelutarkoituksia;

iv) että hakkuun yhteydessä otetaan huomioon maaperän laadun säilyttäminen kestävän metsätalouden periaatteiden mukaisesti ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen mahdollisten haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi tavalla, jolla vältetään kantojen ja juurien korjuu, ikimetsien ja aarniometsien, sellaisina kuin ne on määritelty metsän sijaintimaassa, heikentyminen tai niiden muuntaminen plantaaseiksi ja herkällä maaperällä tapahtuva hakkuu; että hakkuun yhteydessä noudatetaan laajoille avohakkuille, sellaisina kuin ne on määritelty metsän sijaintimaassa, asetettuja enimmäisrajoja ja kuolleen puuaineksen korjuussa sovellettavia säilytettävien puiden määrää koskevia paikallisesti ja ekologisesti asianmukaisia rajoja ja että hakkuun yhteydessä noudatetaan vaatimuksia sellaisten hakkuumenetelmien käytöstä, joilla minimoidaan mahdolliset haitalliset vaikutukset maaperän laatuun, mukaan lukien maaperän tiivistyminen, sekä biologisen monimuotoisuuden ominaisuuksiin ja elinympäristöihin; ja”;

f) lisätään kohdat seuraavasti:

”7 a. Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotannon kotimaisesta metsäbiomassasta on oltava johdonmukaista jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841* 4 artiklassa vahvistettujen velvoitteiden ja tavoitteiden kanssa sekä niiden politiikkojen ja toimenpiteiden kanssa, jotka jäsenvaltiot ovat kuvailleet asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan.

7 b. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä lopulliseen päivitettyyn yhdenmukaiseen kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaansa, joka niiden on toimitettava asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024, kaikki seuraavat:

- a) arviointi vuosina 2021–2030 energiakäyttöön saatavilla olevan kotimaisen metsäbiomassan tarjonnasta tässä artiklassa vahvistettujen kriteerien mukaisesti;
- b) arvio metsäbiomassan energian tuotantoon ennustetun käytön yhteensopivuudesta jäsenvaltioiden vuosien 2026–2030 tavoitteiden ja talousarvioiden kanssa, sellaisina kuin ne on vahvistettu asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa; ja
- c) kuvaus kansallisista toimenpiteistä ja politiikoista, joilla varmistetaan yhteensopivuus näiden tavoitteiden ja talousarvioiden kanssa.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä ja politiikoista osana asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisesti toimitettuja yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia edistymisraporttejaan.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).”;

g) korvataan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

- ”d) sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa biomassapolttoaineista, joita käytetään laitoksissa, jotka ovat aloittaneet toimintansa ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä], vähintään 80 prosenttia;
- e) sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa biomassapolttoaineista, joita käytetään laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 10 MW ja jotka ovat aloittaneet toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 ja ...päivän ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] välisenä aikana, vähintään 70 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2029 saakka ja vähintään 80 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen;
- f) sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa kaasumaisista biomassapolttoaineista, joita käytetään laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 10 MW ja jotka ovat aloittaneet toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 ja ...päivän ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] välisenä aikana, vähintään 70 prosenttia ennen kuin ne ovat olleet toiminnassa 15 vuotta ja vähintään 80 prosenttia sen jälkeen, kun ne ovat olleet toiminnassa 15 vuotta;
- g) sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa biomassapolttoaineista, joita käytetään laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 10 MW ja jotka ovat aloittaneet toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2021, vähintään 80 prosenttia sen jälkeen, kun ne ovat olleet toiminnassa 15 vuotta, ja aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2026 ja viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2029 alkaen;

- h) sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa kaasumaisista biomassapolttoaineista, joita käytetään laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 10 MW ja jotka ovat aloittaneet toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2021, vähintään 80 prosenttia sen jälkeen, kun ne ovat olleet toiminnassa 15 vuotta, ja aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen.”;
- h) korvataan 13 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:
- ”a) SEUT 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla sijaitseviin laitoksiin siltä osin, kuin nämä laitokset tuottavat sähköä tai lämmitystä tai jäähdytystä biomassapolttoaineista ja bionesteistä tai tuottavat biopolttoaineita; ja
- b) tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitetuissa laitoksissa käytettyihin biomassapolttoaineisiin ja bionesteisiin ja kyseisissä laitoksissa tuotettuihin biopolttoaineisiin riippumatta kyseisen biomassan alkuperäpaikasta ja edellyttäen, että nämä kriteerit ovat objektiivisesti perusteltuja, koska niillä pyritään varmistamaan turvallisen energian varma saatavuus ja tämän artiklan 2–7 ja 10 ja 11 kohdassa vahvistettujen kriteerien sujuva vaiheittainen käyttöönotto asianomaisella syrjäisimmällä alueella ja näin ollen luomaan kannustimia siirtymiselle fossiilisista polttoaineista kestäviin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin.”;

i) lisätään kohta seuraavasti:

”15. Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista peräisin oleva energia voidaan myös ottaa huomioon tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan tarkoituksia varten 31 päivään joulukuuta 2030 saakka, jos

- a) tuki myönnettiin ennen ... päivää ... kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä]29 artiklassa, sellaisena kuin se oli voimassa 29 päivänä syyskuuta 2020, vahvistettujen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien mukaisesti; ja
- b) tuki myönnettiin pitkäaikaisena tukena, jonka kiinteä määrä on määritetty tukikauden alussa, ja edellyttäen, että käytössä on korjausmekanismi sen varmistamiseksi, ettei liiallisia korvauksia makseta.”;

20) lisätään artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit

1. Muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista peräisin oleva energia lasketaan jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuksiin ja 3 artiklan 1 kohdassa, 15 a artiklan 1 kohdassa, 22 a artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa ja 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin vain, jos kyseisten polttoaineiden käytöstä saatava kasvihuonekaasupäästöjen vähennys on vähintään 70 prosenttia.
2. Kierrätetyistä hiilipitoisista polttoaineista peräisin oleva energia voidaan laskea 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin vain, jos kyseisten polttoaineiden käytöstä saatava kasvihuonekaasupäästöjen vähennys on vähintään 70 prosenttia.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä täsmentämällä menetelmä, jolla muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista ja kierrätetyistä hiilipitoisista polttoaineista saatavat kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset arvioidaan. Kyseisellä menetelmällä on varmistettava, ettei vältettyjä päästöjä koskevaa hyvitystä anneta fossiilisista lähteistä peräisin olevalle hiilidioksidille, jonka talteenotosta on jo saatu päästöhyvitystä muiden säännösten nojalla. Menetelmän on katettava elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt, ja siinä on otettava huomioon epäsuorat päästöt, jotka aiheutuvat joustamattomien tuotantopanosten, kuten kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuotannossa käytettyjen jätteiden, uudelleensuuntaamisesta.”;

21) muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kun uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet on laskettava 3 artiklan 1 kohdassa, 15 a artiklan 1 kohdassa, 22 a artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa ja 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin, jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan tämän artiklan 8 kohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti pakollisten, riippumattomien ja avointen tarkastusten avulla, että 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa sekä 29 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt uusiutuvia polttoaineita ja kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita koskevat kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasejärjestelmän käyttöä, joka”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos erä prosessoidaan, erän kestävyysominaisuuksia ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisominaisuuksia koskevat tiedot on mukautettava ja liitettävä tuotokseen seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) jos raaka-aine-erän prosessointi tuottaa vain yhden tuotoksen, joka on tarkoitettu biopolttoaineiden, bionesteiden tai biomassapolttoaineiden, muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tai kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuotantoon, erän koko ja erään liittyvät kestävyysominaisuuksien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisominaisuuksien määrät on mukautettava soveltamalla muuntokerrointa, joka on tällaiseen tuotantoon tarkoitetun tuotoksen massan ja prosessiin menevän raaka-aineen massan välinen suhde;
- b) jos raaka-aine-erän prosessointi tuottaa enemmän kuin yhden tuotoksen, joka on tarkoitettu biopolttoaineiden, bionesteiden tai biomassapolttoaineiden, muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tai kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuotantoon, kuhunkin tuotokseen on sovellettava erillistä muuntokerrointa ja on käytettävä erillistä ainetasetta.”;

- c) korvataan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa sekä 29 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisesta ja että talouden toimijat saattavat pyynnöstä asiaankuuluvan jäsenvaltion käyttöön kyseisten tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että talouden toimijat huolehtivat toimitettujen tietojen riittävästä riippumattomasta tarkastuksesta ja esittävät näytön siitä, että näin on tehty. Jotta noudatetaan 29 artiklan 3 kohdan a, b, d ja e alakohtaa, 29 artiklan 4 kohdan a alakohtaa, 29 artiklan 5 kohtaa, 29 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ja 29 artiklan 7 kohdan a alakohtaa, ensimmäisen osapuolen tarkastusta tai toisen osapuolen tarkastusta voidaan käyttää metsäbiomassan ensimmäiseen keräyspaikkaan saakka. Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden käyttämät järjestelmät ovat tarkkoja ja luotettavia ja ne on suojattu väärinkäytöksiltä, sekä varmistettava muun muassa, että materiaaleja ei ole tarkoituksellisesti muutettu tai poistettu käytöstä siten, että erästä tai sen osasta voisi tulla jätettä tai tähdettä. Tarkastuksessa on myös arvioitava näytteenottotaajuutta ja -menetelmiä sekä lähtötietojen luotettavuutta.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet unionissa valmistettuja vai unioniin tuotuja. Tiedot kunkin polttoaineen toimittajan biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden maantieteellisestä alkuperästä ja raaka-ainetyypistä julkaistaan kuluttajia varten ajantasaisessa, helposti saatavilla olevassa ja käyttäjäystävällisessä muodossa talouden toimijoiden, toimittajien tai asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoilla, ja ne päivitetään vuosittain.”;

d) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuotannolle, sisältävät tarkkaa tietoa kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä 29 artiklan 10 kohdan ja 29 a artiklan 1 ja 2 kohdan tarkoituksia varten, osoittavat, että 27 artiklan 6 kohdan sekä 31 a artiklan 5 kohtaa on noudatettu, tai osoittavat, että biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttolaine-erät täyttävät 29 artiklan 2–7 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit. Osoittaessaan 29 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädettyjen kriteerien täyttymisen talouden toimijat voivat antaa vaaditun näytön suoraan hankinta-alueen tasolla. Komissio voi 29 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi tunnustaa sellaiset harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka sisältyvät hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin.”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisia järjestelmiä, joissa todennetaan 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa sekä 29 a artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien noudattaminen 29 a artiklan 3 kohdan nojalla kehitetyn menetelmän mukaisesti koko alkuperäketjussa ja joissa on mukana toimivaltaisia viranomaisia. Kyseisten järjestelmien avulla voidaan myös todentaa talouden toimijoiden unionin tietokantaan sisällyttämien tietojen tarkkuus ja kattavuus, osoittaa 27 artiklan 6 kohdan noudattaminen ja sertifioida biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia.

Jäsenvaltio voi ilmoittaa tällaisesta kansallisesta järjestelmästä komissiolle. Komissio antaa etusijan tällaisen järjestelmän arvioinnille, jotta helpotetaan tällaisten järjestelmien kahdenvälistä tai monenvälistä tunnustamista. Komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä, onko tällainen ilmoitettu kansallinen järjestelmä tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kun komissio päättää, että kansallinen järjestelmä on tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten mukainen, muut komission tämän artiklan mukaisesti tunnustamat järjestelmät eivät saa kieltäytyä tunnustamasta vastavuoroisesti kyseisen jäsenvaltion kansallista järjestelmää sellaisten kriteerien noudattamisen todentamisen suhteen, joiden suhteen komissio on järjestelmän tunnustanut.

Jäsenvaltiot voivat perustaa sellaisia sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavia laitoksia varten, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on 7,5-20 MW, yksinkertaistetut kansalliset todentamisjärjestelmät, joilla varmistetaan 29 artiklan 2–7 kohdassa ja 10 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien täyttyminen. Tämän artiklan 8 kohdassa säädetyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetaan näitä samoja laitoksia varten yhdenmukaiset edellytykset yksinkertaistetuille vapaaehtoisille todentamisjärjestelmille, joilla varmistetaan 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien täyttyminen.”;

f) korvataan 9 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”9. Jos talouden toimija esittää 4 tai 6 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olleen järjestelmän mukaisesti saadun näytön tai saadut tiedot, jäsenvaltio ei saa edellyttää, että talouden toimija esittää lisänäyttöä järjestelmän kattamien sellaisten seikkojen noudattamisesta, joiden suhteen komissio on järjestelmän tunnustanut.”;

g) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä, joka voi perustua talouden toimijan pyyntöön, kaiken saatavilla olevan näytön perusteella, onko 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa ja 29 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden lähteen suhteen täytetty.

Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, voiko asianomainen jäsenvaltio joko

- a) ottaa kyseisestä lähteestä peräisin olevat uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet huomioon 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten; tai
- b) 9 kohdasta poiketen edellyttää, että uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden lähteen toimittajat esittävät lisänäyttöä kyseisten kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien ja kyseisten kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kynnysten noudattamisesta.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

22) lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Unionin tietokanta

1. Komissio varmistaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta], että perustetaan unionin tietokanta, joka mahdollistaa nestemäisten ja kaasumaisten uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden jäljittämisen, jäljempänä ’unionin tietokanta’.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asianomaiset talouden toimijat kirjaavat viipymättä unionin tietokantaan tarkat tiedot tehdyistä liiketoimista ja niiden kattamien polttoaineiden kestävyysominaisuuksista, mukaan luettuna polttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt, alkaen polttoaineiden tuotantopisteestä ja päättyen hetkeen, jolloin ne saatetaan markkinoille unionissa. Tietojen kirjaamista unionin tietokantaan varten yhteenliitetty kaasujärjestelmä on katsottava yhdeksi ainetasemenetelmäksi. Unionin tietokannassa on annettava tiedot uusiutuvien kaasumaisten polttoaineiden syötöstä ja otosta. Unionin tietokantaan on kirjattava myös tieto siitä, onko tietyn polttoaine-erän tuotantoa tuettu ja jos on, tukijärjestelmän tyyppi. Kyseiset tiedot voidaan kirjata unionin tietokantaan kansallisten tietokantojen kautta.

Tietojen jäljitettävyyden parantamista varten koko toimitusketjussa siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä laajentamalla edelleen unionin tietokantaan kirjattavien tietojen soveltamisalaa niin, että katetaan asiaankuuluvat tiedot alkaen polttoaineen tuotantoon käytettävän raaka-aineen tuotanto- tai keräyspisteestä.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että polttoaineiden toimittajat kirjaavat unionin tietokantaan tiedot, joita tarvitaan 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisen todentamiseksi.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, talouden toimijoiden on unionin yhteenliitettyyn kaasuinfrastruktuuriin syötettyjen kaasumaisten polttoaineiden osalta, siinä tapauksessa, että jäsenvaltio päättää täydentää ainetasemenetelmää alkuperätakuilla, kirjattava unionin tietokantaan tiedot tehdyistä liiketoimista ja polttoaineiden kestävyysominaisuuksista ja muita asiaankuuluvia tietoja, kuten polttoaineiden kasvihuonekaasupäästöt yhteenliitetyn kaasuinfrastruktuurin syöttöpisteeseen asti.

3. Jäsenvaltioilla on oltava unionin tietokannan käyttöoikeus valvontaa ja tietojen todentamista varten.
4. Kun uusiutuvien kaasujen erän tuotannolle on myönnetty alkuperätakuuta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä alkuperätakuut siirretään unionin tietokantaan sillä hetkellä, kun uusiutuvien kaasujen erä kirjataan unionin tietokantaan, ja että ne kumotaan sen jälkeen, kun kyseinen uusiutuvien kaasujen erä on poistettu unionin yhteenliitetystä kaasuinfrastruktuurista. Kun tällaiset alkuperätakuut on siirretty unionin tietokantaan, niillä ei voi enää käydä kauppaa sen ulkopuolella.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisessa oikeudellisessa kehyksessään, että talouden toimijoiden tietokantaan kirjaamien tietojen tarkkuus ja kattavuus todennetaan esimerkiksi komission 30 artiklan 4 kohdan, 5 kohdan ja 6 kohdan mukaisesti tunnustamien vapaaehtoisten tai kansallisten järjestelmien sertifiointielinten avulla, joita voidaan täydentää alkuperätakuujärjestelmällä.

Tällaiset vapaaehtoiset tai kansalliset järjestelmät voivat käyttää kolmannen osapuolen tarjoamia tietojärjestelmiä välittäjinä tietojen keräämisessä, edellyttäen että tällaisesta käytöstä on ilmoitettu komissiolle.

Kukin jäsenvaltio voi käyttää jo olemassa olevaa kansallista tietokantaa, joka on mukautettu unionin tietokantaan ja liitetty siihen rajapinnan kautta, tai perustaa kansallisen tietokannan, jota talouden toimijat voivat käyttää välineenä tietojen keräämisessä ja ilmoittamisessa sekä kyseisten tietojen kirjaamisessa ja siirtämisessä unionin tietokantaan edellyttäen, että

- a) kansallinen tietokanta on unionin tietokannan mukainen, myös tietojen toimittamisen oikea-aikaisuuden, siirrettyjen tietojoukkojen luokittelun sekä tietojen laatua ja tietojen todentamista koskevien käytäntöjen osalta;
- b) jäsenvaltiot varmistavat, että kansalliseen tietokantaan kirjatut tiedot siirretään välittömästi unionin tietokantaan.

Jäsenvaltiot voivat perustaa kansalliset tietokantansa kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti esimerkiksi ottaakseen huomioon kestävyyskriteerejä koskevat tiukemmat kansalliset vaatimukset. Tällaiset kansalliset tietokannat eivät saisi estää unionin tietokantaan tämän direktiivin mukaisesti kirjattujen kestävien raaka-aine- tai polttoaine-erien yleistä jäljitettävyyttä.

Kansallisten tietokantojen avulla unionin tietokantaan kirjattujen tietojen laadun ja kyseisiin tietoihin liittyvien polttoaineiden kestävyysominaisuuksien todentaminen sekä liiketoimien lopullinen hyväksyminen on suoritettava unionin tietokannan kautta. Kyseisten tietojen oikeellisuus ja täydellisyys on todennettava komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/996^{*} mukaisesti. Sertifiointielimet voivat tarkastaa kyseiset tiedot.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot kansallisen tietokantansa ominaisuuksista. Ilmoituksen jälkeen komissio arvioi, täyttääkö kansallinen tietokanta kolmannen alakohdan vaatimukset. Jos näin ei ole, komissio voi vaatia jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaiset toimet näiden vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

6. Yhdistetyt tiedot unionin tietokannasta on asetettava julkisesti saataville ottaen asianmukaisesti huomioon tarpeen suojata kaupallisesti arkaluonteiset tiedot, ja ne on pidettävä ajan tasalla. Komissio julkaisee ja asettaa julkisesti saataville vuosittain kertomuksia unionin tietokantaan sisältyvistä tiedoista, mukaan lukien polttoaineiden määrät, maantieteellinen alkuperä ja raaka-ainetyyppi.

* Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/996, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2022, kestävyyskriteerien, kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä koskevien kriteerien todentamista koskevista säännöistä (EUVL L 168, 27.6.2022, s. 1).”;

23) muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämistä säätelevistä puitteista vuoden 2030 jälkeiselle ajalle.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lainsäädäntöehdotusta valmistellessaan komissio ottaa tarvittaessa huomioon

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009*
10 a artiklan nojalla perustetun ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan neuvot;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119**
4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ennustettua ohjeellisen unionin kasvihuonekaasubudjetin;

c) asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 toimitettua jäsenvaltioiden yhdenmetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat;

- d) tämän direktiivin, myös siinä vahvistettujen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien, täytäntöönpanosta saadut kokemukset; ja
- e) uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan liittyvän teknologisen kehityksen.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastonutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Komissio arvioi 29 artiklan 7 a ja 7 b kohdassa säädettyjen velvoitteiden soveltamista ja niiden vaikutusta biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyysvarmistamiseen.”;

24) muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 26 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa, 26 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 27 artiklan 3 kohdassa, 27 artiklan 6 kohdan neljännessä alakohdassa, 28 artiklan 5 kohdassa, 28 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa, 29 a artiklan 3 kohdassa, 31 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja 31 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 3 kohdan viidennessä alakohdassa, 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 26 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa, 26 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 27 artiklan 3 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 27 artiklan 6 kohdan neljännessä alakohdassa, 28 artiklan 5 kohdassa, 28 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa, 29 a artiklan 3 kohdassa, 31 artiklan 5 kohdassa ja 31 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Edellä olevan 7 artiklan 3 kohdan viidennen alakohdan, 8 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 26 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan, 26 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan, 27 artiklan 3 kohdan, 27 artiklan 4 kohdan, 27 artiklan 6 kohdan neljännen alakohdan, 28 artiklan 5 kohdan, 28 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan, 29 a artiklan 3 kohdan, 31 artiklan 5 kohdan tai 31 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”;

25) muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteiden mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) 2018/1999 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/1999 seuraavasti:

1) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 11 alakohta seuraavasti:

”11) ’vuoteen 2030 ulottuvilla unionin energia- ja ilmastotavoitteilla’ asetuksen (EU) 2021/1119 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua unionin laajuista sitovaa tavoitetta, jonka mukaan unionin kasvihuonekaasupäästöjä alennetaan vuoteen 2030 mennessä, direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sitovaa unionin tavoitetta, jonka mukaan uusiutuvaa energiaa lisätään vuoteen 2030 mennessä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) .../...⁺ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua unionin tason tavoitetta, jonka mukaan energiatehokkuutta parannetaan vuoteen 2030 mennessä, sekä tavoitetta, jonka mukaan sähköverkkojen yhteenliittämistäaste on vuonna 2030 vähintään 15 prosenttia, tai muita Eurooppa-neuvoston tai Euroopan parlamentin ja neuvoston tältä osin myöhemmin vuodelle 2030 sopimia tavoitteita;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., energiatehokkuudesta ja asetuksen (EU) 2023/955 muuttamisesta (EUVL L ...).”;

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 15/23 (2021/0203(COD)) olevan direktiivin numero ja alaviitteeseen kyseisen direktiivin numero, päivämäärä, otsikko ja EUVL-julkaisuviite.

b) korvataan 20 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevan arvioinnin perusteella annettujen komission suositusten yhteydessä sitä, että jäsenvaltio panee varhaisessa vaiheessa täytäntöön panoksensa direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun uusiutuvaa energiaa koskevaan sitovaan unionin tavoitteeseen vuodelle 2030, verrattuna sen uusiutuvaa energiaa koskeviin kansallisiin vertailukohtiin;”;

2) korvataan 4 artiklan a alakohdan 2 alakohta seuraavasti:

”2) Uusiutuva energia:

Direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun uusiutuvaa energiaa koskevan vuoden 2030 sitovan unionin tavoitteen saavuttamiseksi kyseiseen tavoitteeseen osoitettu panos, joka liittyy uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuteen energian kokonaisloppukulutuksesta jäsenvaltiossa vuonna 2030, sekä kyseisen panoksen ohjeellinen kehityskulku vuodesta 2021 lähtien. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2022 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 18 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2025 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 43 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2027 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 65 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä.

Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2030 mennessä vähintään kyseisen jäsenvaltion suunniteltu panos. Jos jäsenvaltio odottaa ylittävänsä vuodelle 2020 asetetun sitovan kansallisen tavoitteensa, sen ohjeellinen kehityskulku voi alkaa tasolta, jonka sen odotetaan saavuttavan. Jäsenvaltioiden ohjeelliset kehityskulut muodostavat yhdessä unionin vertailukohdat vuosina 2022, 2025 ja 2027 ja direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa asetetun uusiutuvaa energiaan koskevan sitovan unionin tavoitteen vuodelle 2030. Erillään panoksestaan unionin tavoitteeseen ja ohjeellisesta kehityskulusta tämän asetuksen soveltamiseksi jäsenvaltio voi esittää korkeampia tavoitteita kansallista politiikkaa varten.”;

3) korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että niiden panosten summa on sellainen, että se vastaa vähintään direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vuodelle 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan sitovan unionin tavoitteen tasoa.”;

4) korvataan 29 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Uusiutuvan energian alalla komissio arvioi osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointia edistymistä siltä osin kuin on kyse uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudesta unionin energian kokonaisloppukulutuksesta ja perustaa arvionsa ohjeelliseen unionin kehityskulkuun, joka alkaa 20 prosentista vuonna 2020, saavuttaa vähintään 18 prosentin vertailukohdan vuonna 2022, 43 prosentin vertailukohdan vuonna 2025 ja 65 prosentin vertailukohdan vuonna 2027 uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2020 asetetun unionin tavoitteen ja uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2030 asetetun unionin tavoitteen välillä ja saavuttaa direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 1 kohdassa asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan sitovan unionin tavoitteen vuodelle 2030.”.

3 artikla

Direktiivin 98/70/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/70/EY seuraavasti:

- 1) korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Soveltamisala

Tässä direktiivissä vahvistetaan tieliikenteen moottoriajoneuvojen, liikkuvien työkoneiden, mukaan lukien sisävesialukset, kun ne eivät ole merellä, maatalous- ja metsätraktorien sekä huvialusten, kun ne eivät ole merellä, osalta otto- ja dieselmoottoreissa käytettäviä polttoaineita koskevat terveyteen ja ympäristönäkökohtiin perustuvat tekniset laatuvaatimukset ottaen huomioon näiden moottoreiden tekniset vaatimukset.”;

- 2) korvataan 2 artiklan 8 ja 9 alakohta seuraavasti:

”8. ’toimittajalla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001* 2 artiklan toisen kohdan 38 alakohdassa määriteltyä polttoaineen toimittajaa;

9. ’biopolttoaineilla’ direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklan toisen kohdan 33 alakohdassa määriteltyjä biopolttoaineita;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).”;

3) muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vaadittava polttoaineen toimittajia saattamaan markkinoille dieseliä, jossa rasvahappoetyyliesterin (FAME) pitoisuus on korkeintaan 7 prosenttia.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikkuvissa työkoneissa, mukaan lukien sisävesialukset, maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettäväksi tarkoitettujen kaasuöljyjen suurin sallittu rikkipitoisuus on 10 mg/kg. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muita nestemäisiä polttoaineita kuin näitä kaasuöljyjä saa käyttää sisävesialuksissa ja huviveneissä vain, jos kyseisten nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuus on korkeintaan sama kuin kyseisissä kaasuöljyissä sallittu suurin pitoisuus.”;

4) kumotaan 7 a–7 e artikla;

5) muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohdan g, h, i ja k alakohta;

b) kumotaan 2 kohta;

6) muutetaan liitteet I, II, IV ja V tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 7 a artiklan 7 kohdan, jotka kumotaan tämän direktiivin 3 artiklan 4 alakohdalla, mukaisesti kerätyt ja jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle ilmoitetut tiedot, jotka koskevat vuotta 2023 tai sen osaa, toimitetaan komissiolle.
2. Komissio sisällyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot kertomukseen, jonka se on velvollinen toimittamaan direktiivin 98/70/EY mukaisesti.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 6 alakohdan direktiivin (EU) 2018/2001 15 e artiklaa koskevilta osin ja 1 artiklan 7 alakohdan kyseisen direktiivin 16, 16 b, 16 c, 16 d ja 16 f artiklaa koskevilta osin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2024.

Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Kumoaminen

Kumotaan neuvoston direktiivi (EU) 2015/652 1 päivästä tammikuuta 2025.

7 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Muutetaan direktiivin (EU) 2018/2001 liitteet seuraavasti:

- 1) poistetaan liitteestä I taulukon viimeinen rivi;
- 2) lisätään liite seuraavasti:

”LIITE I A

KANSALLISET UUSIUTUVISTA LÄHTEISTÄ PERÄISIN OLEVAN LÄMMITYS- JA
JÄÄHDYTYSENERGIAN OSUUDET ENERGIAN
KOKONAISLOPPUKULUTUKSESTA VUOSINA 2020–2030

	23 artiklan 1 kohdan mukaiset täydentävät lisäykset (prosenttiyksikköinä) kaudella 2021–2025*	23 artiklan 1 kohdan mukaiset täydentävät lisäykset (prosenttiyksikköinä) kaudella 2026–2030**	Tulokseksi saadut osuudet, sis. täydentävät lisäykset mutta eivät hukkalämpöä ja - kylmää (prosenttiyksikköinä)
Belgia	1,0	0,7	1,8
Bulgaria	0,7	0,4	1,5
Tšekki	0,8	0,5	1,6
Tanska	1,2	1,1	1,6
Saksa	1,0	0,7	1,8
Viro	1,3	1,2	1,7
Irlanti	2,3	2,0	3,1
Kreikka	1,3	1,0	2,1
Espanja	0,9	0,6	1,7
Ranska	1,3	1,0	2,1
Kroatia	0,8	0,5	1,6
Italia	1,1	0,8	1,9
Kypros	0,8	0,5	1,6

	23 artiklan 1 kohdan mukaiset täydentävät lisäykset (prosenttiyksikköinä) kaudella 2021–2025*	23 artiklan 1 kohdan mukaiset täydentävät lisäykset (prosenttiyksikköinä) kaudella 2026–2030**	Tulokseksi saadut osuudet, sis. täydentävät lisäykset mutta eivät hukkalämpöä ja -kylmää (prosenttiyksikköinä)
Latvia	0,7	0,6	1,1
Liettua	1,7	1,6	2,1
Luxemburg	2,3	2,0	3,1
Unkari	0,9	0,6	1,7
Malta	0,8	0,5	1,6
Alankomaat	1,1	0,8	1,9
Itävalta	1,0	0,7	1,8
Puola	0,8	0,5	1,6
Portugali	0,7	0,4	1,5
Romania	0,8	0,5	1,6
Slovenia	0,8	0,5	1,6
Slovakia	0,8	0,5	1,6
Suomi	0,6	0,5	1,0
Ruotsi	0,7	0,7	0,7

* 23 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa säädetty joustomahdollisuudet, jos ne otettiin huomioon täydentäviä lisäyksiä ja tulokseksi saatavia osuuksia laskettaessa.

** 23 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa säädetty joustomahdollisuudet, jos ne otettiin huomioon täydentäviä lisäyksiä ja tulokseksi saatavia osuuksia laskettaessa.”;

3) korvataan liite III seuraavasti:

”LIITE III

POLTTOAINEIDEN ENERGIASISÄLTÖ

Polttoaine	Energiasisältö painon mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/kg)	Energiasisältö tilavuuden mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/l)
BIOMASSASTA SAADUT POLTTOAINEET JA/TAI BIOMASSAN PROSESSOINTITOIMINNOT		
Biopropaani	46	24
Puhdas kasviöljy (öljy, joka on tuotettu öljykasveista puristamalla, uuttamalla tai vastaavalla menetelmällä ja joka voi olla jalostamatonta tai jalostettua mutta ei kemiallisesti muunneltua)	37	34
Biodiesel – rasvahappometyyliesteri (metyyliesteri, joka tuotetaan biomassasta peräisin olevasta öljystä)	37	33
Biodiesel – rasvahappoetyyliesteri (etyyliesteri, joka tuotetaan biomassasta peräisin olevasta öljystä)	38	34
Biokaasu, joka on puhdistettavissa laadultaan maakaasua vastaavaksi	50	—
Vetykäsitelty (lämpökemiallisesti vedyllä käsitelty) biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan diesel	44	34

Polttoaine	Energiasisältö painon mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/kg)	Energiasisältö tilavuuden mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/l)
Vetykäsitelty (lämpökemiallisesti vedyllä käsitelty) biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan bensiini	45	30
Vetykäsitelty (lämpökemiallisesti vedyllä käsitelty) biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan lentopetroli	44	34
Vetykäsitelty (lämpökemiallisesti vedyllä käsitelty) biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan nestekaasu	46	24
Yhteisesti käsitelty (käsitellään jalostamossa yhtä aikaa fossiilisten polttoaineiden kanssa) biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan diesel	43	36
Yhteisesti käsitelty (käsitellään jalostamossa yhtä aikaa fossiilisten polttoaineiden kanssa) biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan bensiini	44	32
Yhteisesti käsitelty (käsitellään jalostamossa yhtä aikaa fossiilisten polttoaineiden kanssa) biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan lentopetroli	43	33
Yhteisesti käsitelty (käsitellään jalostamossa yhtä aikaa fossiilisten polttoaineiden kanssa) biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan nestekaasu	46	23
UUSIUTUVAT POLTTOAINEET, JOITA VOIDAAN SAADA ERILAISISTA UUSIUTUVISTA LÄHTEISTÄ, MYÖS BIOMASSASTA		
Metanoli uusiutuvista lähteistä	20	16
Etanoli uusiutuvista lähteistä	27	21
Propanoli uusiutuvista lähteistä	31	25
Butanoli uusiutuvista lähteistä	33	27

Polttoaine	Energiasisältö painon mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/kg)	Energiasisältö tilavuuden mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/l)
Fischer–Tropsch-diesel (synteettinen hiilivety tai synteettinen hiilivetyseos, jota käytetään korvaamaan diesel)	44	34
Fischer–Tropsch-bensiini (biomassasta valmistettu synteettinen hiilivety tai synteettinen hiilivetyseos, jota käytetään korvaamaan bensiini)	44	33
Fischer–Tropsch-lentopetroli (biomassasta valmistettu synteettinen hiilivety tai synteettinen hiilivetyseos, jota käytetään korvaamaan lentopetroli)	44	33
Fischer–Tropsch-nestekaasu (synteettinen hiilivety tai synteettinen hiilivetyseos, jota käytetään korvaamaan nestekaasu)	46	24
DME (dimetyylieetteri)	28	19
Uusiutuvista lähteistä tuotettu vety	120	—
ETBE (etyyli-tert-butyylieetteri, joka tuotetaan etanolin pohjalta)	36 (josta 33 % uusiutuvista lähteistä)	27 (josta 33 % uusiutuvista lähteistä)
MTBE (metyyli-tert-butyylieetteri, joka tuotetaan metanolin pohjalta)	35 (josta 22 % uusiutuvista lähteistä)	26 (josta 22 % uusiutuvista lähteistä)
TAEE (tert-amyylietyylieetteri, joka tuotetaan etanolin pohjalta)	38 (josta 29 % uusiutuvista lähteistä)	29 (josta 29 % uusiutuvista lähteistä)

Polttoaine	Energiasisältö painon mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/kg)	Energiasisältö tilavuuden mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/l)
TAME (tert-amyyylimetyylieetteri, joka tuotetaan metanolin pohjalta)	36 (josta 18 % uusiutuvista lähteistä)	28 (josta 18 % uusiutuvista lähteistä)
THxEE (tert-heksyylietyylieetteri, joka tuotetaan etanolin pohjalta)	38 (josta 25 % uusiutuvista lähteistä)	30 (josta 25 % uusiutuvista lähteistä)
THxME (tert-heksyylimetyylieetteri, joka tuotetaan metanolin pohjalta)	38 (josta 14 % uusiutuvista lähteistä)	30 (josta 14 % uusiutuvista lähteistä)
UUSIUTUMATTOMAT POLTTOAINEET		
Bensiini	43	32
Dieselöljy	43	36
Lentopetroli	43	34
Uusiutumattomista lähteistä tuotettu vety	120	—

”.

4) muutetaan liite IV seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”UUSIUTUVAN ENERGIAN TUOTANTOLAITOSTEN ASENTAJIEN JA
SUUNNITTELIJOIDEN KOULUTUS JA SERTIFIOINTI”;

b) korvataan johdantokappale ja 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”Tämän direktiivin 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmien tai vastaavien hyväksymisjärjestelmien ja koulutusjärjestelmien on pohjauduttava seuraaviin perusteisiin:

1. Sertifiointiprosessin tai vastaavan hyväksymisprosessin on oltava läpinäkyvä ja jäsenvaltion tai sen nimeämän hallintoelimen selkeästi määrittelemä.
 - 1 a. Sertifiointielinten myöntämien todistusten on oltava selkeästi määriteltyjä, ja sertifiointia hakevien työntekijöiden ja ammattihenkilöiden on voitava tunnistaa ne helposti.
 - 1 b. Sertifiointiprosessin on tarjottava asentajille mahdollisuus hankkia tarvittavat teoreettiset ja käytännön tiedot ja taattava, että heillä on tarvittavat taidot luotettavasti toimivien laadukkaiden laitteistojen asentamiseen.
2. Biomassa-, lämpöpumppu-, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien, myös energiavarastojen, matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien ja latauspisteiden asentajien sertifiointi tapahtuu akkreditoidussa koulutusohjelmassa tai akkreditoidun kouluttajan toimesta tai vastaavassa hyväksymisjärjestelmässä.

3. Koulutusohjelman tai kouluttajan akkreditoinnista vastaavat jäsenvaltiot tai niiden nimeämät hallintoelimet. Akkreditoija varmistaa, että kouluttajan tarjoama koulutusohjelmat, täydennyskoulutus- ja uudelleen koulutusohjelmat mukaan lukien, ovat osallistavia ja että ne ovat jatkuvia sekä alueellisesti tai valtakunnallisesti kattavia.

Kouluttajalla on oltava käytännön koulutukseen riittävät tekniset valmiudet, mukaan lukien riittävät laboratoriolaitteet tai vastaavat käytännön harjoituksissa tarvittavat valmiudet.

Kouluttajan on tarjottava peruskoulutuksen lisäksi lyhyempiä koulutusmoduuleina järjestettäviä kertaus- ja täydennyskoulutuskursseja, jotta asentajat ja suunnittelijat voivat hankkia uusia taitoja sekä laajentaa ja monipuolistaa osaamistaan niin, että se kattaa useita erityyppisiä teknologioita ja niiden yhdistelmiä. Kouluttajan on varmistettava, että koulutusta mukautetaan, kun käyttöön tulee uusiutuviin energialähteisiin liittyviä uusia teknologioita rakennuksissa, teollisuudessa ja maataloudessa. Kouluttajien on tunnustettava aiemmin hankitut asiaankuuluvat taidot.

Koulutusohjelmat ja -moduulit on suunniteltava siten, että ne mahdollistavat uusiutuvia energialähteitä käyttäviin laitteistoihin liittyvän elinikäisen oppimisen ja että ne soveltuvat työelämään astuvien sekä uudelleen koulututtavien tai uutta työpaikkaa hakevien aikuisten ammatilliseen koulutukseen.

Koulutusohjelmat on suunniteltava siten, että ne helpottavat erityyppisiä teknologioita ja ratkaisuja kattavien hyväksyntien saamista ja että niissä ei rajoituta tiettyyn tuotemerkkiin tai teknologiaan. Kouluttaja voi olla laitteen tai järjestelmän valmistaja, oppilaitos tai järjestö.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Koulutuksen on päätyttävä loppukokeeseen, jonka läpäiseminen johtaa sertifiointiin tai hyväksymiseen. Kokeessa on käytännön tasolla arvioitava kykyä asentaa biomassakattiloita tai -uuneja, lämpöpumppuja, matalalta geotermistä lämpöä ottavia laitteistoja taikka aurinkosähkö- ja aurinkolämpölaitteistoja, myös energiavarastoja, tai latauspisteitä, jotka mahdollistavat kysyntäjouston.”;

d) muutetaan 6 kohdan c alakohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”c) Lämpöpumppuasentajien koulutuksessa teoreettisen osion olisi annettava yleisnäkemyks lämpöpumppujen markkinatilanteesta, ja sen olisi katettava geotermiset resurssit ja maaperän lämpötilat eri alueilla, maaperä- ja kalliotyyppien tunnistaminen lämmönjohtavuutta silmällä pitäen, määräykset geotermisten energialähteiden käytöstä, mahdollisuudet käyttää lämpöpumppuja erityyppisissä rakennuksissa sekä sopivimman lämpöpumppujärjestelmän valinta ja tiedot sen teknisistä vaatimuksista, turvallisuudesta, ilmansuodattuksesta, liittämisestä lämmönlähteeseen ja järjestelmätason rakenteesta sekä energianvarastointiratkaisujen integroimisesta, myös yhdistettyinä aurinkoenergilaitteistoihin. Koulutuksessa olisi myös annettava hyvät tiedot mahdollisista lämpöpumppujen eurooppalaisista standardeista sekä alan kansallisesta ja unionin lainsäädännöstä. Asentajan olisi kyettävä osoittamaan omaavansa seuraavat keskeiset taidot:”;

ii) korvataan iii alakohta seuraavasti:

- ”iii) kyky valita ja mitoittaa oikein komponentit tyypillisissä asennuskohteissa, mukaan lukien erilaisten rakennusten tyypillisten lämpökuormitusarvojen ja kuumavesitarpeen määrittely energiankulutuksen perusteella sekä lämpöpumpun kapasiteettitarpeen määrittely kuumavesituotannon lämpökuormituksen, rakennuksen lämpöä varastoivan massan ja keskeytymättömän virransaannin perusteella; määrittää ratkaisuja energian varastointiin, muun muassa hyödyntämällä paisuntasäiliön komponenttia ja sen kokoa ja yhdistämällä laitteistoon toinen lämmitysjärjestelmä
- iv) toteutettavuus- ja suunnittelututkimusten tuntemus;
- v) perehtyneisyys poraamiseen, jota maalämpöpumpun asennus edellyttää.”;

e) muutetaan 6 kohdan d alakohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”d) Aurinkosähkö- ja -lämpöasentajien koulutuksessa teoreettisen osion olisi annettava yleisnäkemykset aurinkoenergiatuotteiden markkinatilanteesta sekä kustannus- ja kannattavuusvertailuista, ja sen olisi katettava ekologiset näkökohdat, aurinkoenergiajärjestelmien komponentit, ominaispiirteet ja mitoittaminen, oikean järjestelmän valinta ja sen komponenttien mitoittaminen, lämmöntarpeen määrittely, mahdollisuudet integroida järjestelmään energianvarastointiratkaisuja, palosuojaus, alan taloudelliset tukimuodot sekä aurinkosähkö- ja aurinkolämpölaitteistojen suunnittelu, asentaminen ja ylläpito. Koulutuksessa olisi myös annettava hyvät tiedot mahdollisista alan eurooppalaisista teknologiastandardeista ja sertifiointijärjestelmistä, kuten Solar Keymark, sekä asiaan liittyvästä kansallisesta ja unionin lainsäädännöstä. Asentajan olisi kyettävä osoittamaan omaavansa seuraavat keskeiset taidot:”;

ii) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) valmius tunnistaa aktiivisille ja passiivisille järjestelmille ominaiset järjestelmäratkaisut, komponentit ja mekaaniset rakenteet sekä määrittää komponenttien sijoitus, järjestelmärakenne ja järjestelmäkoonpano sekä mahdollisuudet integroida järjestelmään energianvarastointiratkaisuja, myös latausasemiin yhdistämisen kautta:”;

5) muutetaan liitteessä V oleva C osa seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Paremmista maatalouskäytännöistä, joita ovat esimerkiksi maanmuokkauksen vähentäminen tai lopettaminen, paremmat viljelykasvit ja parantunut viljelykierto, maanpeitekasvien käyttö, myös viljelykasvien jätteistä huolehtiminen, ja orgaanisen maanparannusaineksen, kuten kompostin ja lannan käymismädätteen, käyttö, saatavat kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset (e_{sca}) otetaan huomioon 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa laskennassa vain, jos ne eivät ole vaarassa vaikuttaa biologiseen monimuotoisuuteen kielteisesti. Lisäksi on esitettävä vankkaa ja todennettavissa olevaa näyttöä siitä, että maaperän hiilikertymä on kasvanut tai sen voidaan kohtuudella olettaa kasvaneen asianomaisten raaka-aineiden viljelyn aikana samalla, kun otetaan huomioon päästöt, jos tällaiset käytännöt johtivat lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön lisääntymiseen*.

* Tällaista näyttöä voidaan saada maaperän sisältämän hiilikertymän mittauksilla, esimerkiksi suorittamalla ensimmäinen mittaus ennen viljelyn aloittamista ja sitä seuraavat mittaukset säännöllisesti muutaman vuoden välein. Siihen asti, kun toisen mittauksen tulokset ovat saatavilla, maaperän hiilikertymän kasvu arvioitaisiin tällaisessa tapauksessa edustavien otosten tai maaperän mallinnusten pohjalta. Toisesta mittauksesta eteenpäin mittauksia käytettäisiin perusteena määritettäessä, onko maaperän hiilikertymä kasvanut ja kuinka paljon se on kasvanut.”;

b) korvataan 15 kohta seuraavasti:

”15. Hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat päästövähennykset, e_{ccr} , liittyvät suoraan niiden biopolttoaineiden tai bionesteiden tuotantoon, joille ne on osoitettu, ja rajoittuvat päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen hiilidioksidi, jossa hiili on peräisin biomassasta ja joka korvaa fossiilisista polttoaineista peräisin olevan hiilidioksidin kaupallisten tuotteiden ja palvelujen tuotannossa ennen 1 päivää tammikuuta 2036.”;

c) korvataan 18 kohta seuraavasti:

”18. Edellä 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten jaettavat päästöt ovat $e_{ec} + e_l + e_{sca} + ne\ e_{p:n}, e_{td:n}, e_{ccs:n}$ ja $e_{ccr:n}$ osat, jotka syntyvät sen prosessivaiheen loppuun mennessä, jossa sivutuote tuotetaan. Jos päästöjä on osoitettu sivutuotteille elinkaaren varhaisemmassa prosessivaiheessa, kyseisiin tarkoituksiin käytetään päästöjen kokonaismäärän sijasta kyseisten päästöjen osaa, joka on osoitettu viimeisessä tällaisessa prosessivaiheessa välituotepolttoaineelle. Biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta laskentaa varten otetaan huomioon kaikki sivutuotteet, jotka eivät kuulu 17 kohdan soveltamisalaan.

Jos sivutuotteilla on negatiivinen energiasisältö, niiden energiasisältö katsotaan laskentaa suoritettaessa nolllaksi.

Pääsääntöisesti jätteiden ja tähteiden, mukaan lukien kaikki liitteessä IX mainitut, ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen kyseisten materiaalien keräämistä riippumatta siitä, onko ne prosessoitu välituotteiksi ennen lopputuotteeksi jalostusta.

Jos biomassapolttoaine tuotetaan jalostamossa, joka ei ole jalostuslaitosten yhdistelmä, jossa jalostuslaitokselle tuotetaan lämpöä ja/tai sähköä kattilalla tai yhteistuotantoyksiköllä, analyysiyksikkö 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa on jalostamo.”;

6) muutetaan liitteessä VI oleva B osa seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Paremmista maatalouskäytännöistä, joita ovat esimerkiksi maanmuokkauksen vähentäminen tai lopettaminen, paremmat viljelykasvit ja parantunut viljelykierto, maanpeitekasvien käyttö, myös viljelykasvien jätteistä huolehtiminen, ja orgaanisen maanparannusaineen, kuten kompostin ja lannan käymismädätteen, käyttö, saatavat kasvihuonekaasupäästövähennykset (e_{sca}) otetaan huomioon 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa laskennassa vain, jos ne eivät ole vaarassa vaikuttaa biologiseen monimuotoisuuteen kielteisesti. Lisäksi on esitettävä vankkaa ja todennettavissa olevaa näyttöä siitä, että maaperän hiilikertymä on kasvanut tai sen voidaan kohtuudella olettaa kasvaneen asianomaisten raaka-aineiden viljelyn aikana samalla, kun otetaan huomioon päästöt, jos tällaiset käytännöt johtivat lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön lisääntymiseen*.

* Tällaista näyttöä voidaan saada maaperän sisältämän hiilikertymän mittauksilla, esimerkiksi suorittamalla ensimmäinen mittausta ennen viljelyn aloittamista ja sitä seuraavat mittaukset säännöllisesti muutaman vuoden välein. Siihen asti, kun toisen mittauksen tulokset ovat saatavilla, maaperän hiilikertymän kasvu arvioitaisiin tällaisessa tapauksessa edustavien otosten tai maaperän mallinnusten pohjalta. Toisesta mittauksesta eteenpäin mittaustuloksia käytettäisiin perusteena määritettäessä, onko maaperän hiilikertymä kasvanut ja kuinka paljon se on kasvanut.”;

b) korvataan 15 kohta seuraavasti:

”15. Hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat päästövähennykset, e_{ccr} , liittyvät suoraan sen biomassapolttoaineen tuotantoon, jolle ne on osoitettu, ja rajoittuvat päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen hiilidioksidi, jossa hiili on peräisin biomassasta ja joka korvaa fossiilisista polttoaineista peräisin olevan hiilidioksidin kaupallisten tuotteiden ja palvelujen tuotannossa ennen 1 päivää tammikuuta 2036.”;

c) korvataan 18 kohta seuraavasti:

”18. Edellä 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten jaettavat päästöt ovat $e_{ec} + e_l + e_{sca} + n e_{p:n} + e_{td:n} + e_{ccs:n}$ ja $e_{ccr:n}$ osat, jotka syntyvät sen prosessivaiheen loppuun mennessä, jossa sivutuote tuotetaan. Jos päästöjä on osoitettu sivutuotteille elinkaaren varhaisemmassa prosessivaiheessa, kyseisiin tarkoituksiin käytetään päästöjen kokonaismäärän sijasta kyseisten päästöjen osaa, joka on osoitettu viimeisessä tällaisessa prosessivaiheessa välituotepolttoaineelle.

Biokaasun ja biometaanin osalta laskentaa varten otetaan huomioon kaikki sivutuotteet, jotka eivät kuulu 17 kohdan soveltamisalaan. Jos sivutuotteilla on negatiivinen energiasisältö, niiden energiasisältö katsotaan laskentaa suoritettaessa nolllaksi.

Pääsääntöisesti jätteiden ja tähteiden, mukaan lukien kaikki liitteessä IX mainitut, ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen kyseisten materiaalien keräämistä riippumatta siitä, onko ne prosessoitu välituotteiksi ennen lopputuotteeksi jalostusta.

Jos biomassapolttoaine tuotetaan jalostamossa, joka ei ole jalostuslaitosten yhdistelmä, jossa jalostuslaitokselle tuotetaan lämpöä ja/tai sähköä kattilalla tai yhteistuotantoyksiköllä, analyysiyksikkö 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa on jalostamo.”;

- 7) liitteen VII määritelmässä ” Q_{usable} ” viittaus 7 artiklan 4 kohtaan korvataan viittauksella 7 artiklan 3 kohtaan;

8) muutetaan liite IX seuraavasti:

a) korvataan A osan johdantokappale seuraavasti:

”Liikenteessä käytettävän biokaasun ja kehittyneiden biopolttoaineiden tuotantoon tarkoitetut raaka-aineet”

b) korvataan B osan johdantokappale seuraavasti:

”Biopolttoaineiden ja liikenteessä käytettävän biokaasun tuotantoon tarkoitetut raaka-aineet, joiden panos 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen on rajattu”.

LIITE II

Muutetaan direktiivin 98/70/EY liitteet I, II, IV ja V seuraavasti:

1) muutetaan liite I seuraavasti:

a) korvataan alaviite 1 seuraavasti:

”(1) On käytettävä standardissa EN 228:2012+A1:2017 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määriteltyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 228:2012+A1:2017 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.”;

b) korvataan alaviite 2 seuraavasti:

”(2) Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat ”todellisia arvoja”. Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 ”Petroleum and related products – Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test”, ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 esitettyjen kriteerien perusteella.”;

c) korvataan alaviite 6 seuraavasti:

”(6) Muut monoalkoholit ja eetterit, joiden tislauksen loppupiste ei ole korkeampi kuin standardissa EN 228:2012+A1:2017 määritetty tislauksen loppupiste.”;

2) muutetaan liite II seuraavasti:

a) korvataan taulukon viimeisellä rivillä ”FAME-yhdisteiden pitoisuus – EN 14078” viimeisessä sarakkeessa ”Raja-arvot” alasarakkeessa ”Enimmäisarvo” oleva arvo ”7,0” arvolla ”10,0”;

b) korvataan alaviite 1 seuraavasti:

”(1) On käytettävä standardissa EN 590:2013+A1:2017 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määriteltyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 590:2013+A1:2017 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.”;

c) korvataan alaviite 2 seuraavasti:

”(2) Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat ”todellisia arvoja”. Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 ”Petroleum and related products – Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test”, ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 esitettyjen kriteerien perusteella.”;

3) kumotaan liitteet IV ja V.
